

פרשת שמות	42
פרשת וארא	45
פרשת בא	48
פרשת בשלח	51
פרשת יתרו	54
פרשת משפטים	56
פרשת תרומה	60
פרשת כי תישא	62
פרשת ויקהל	67
פרשת פקודי	70

פרשת שמות

שמות פרק א

א וְאֵלֶּיךָ, שְׁמֵהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּעָאֵלֶּיךָ, לְמַצְרִים: עַם יַעֲקֹב, גָּבֵר וְאֶנְשׁ בִּיתִיהָ עָאֵלֶּיךָ. **ב** רָאִוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְאֵלֶּיךָ וְיִהְיֶה. **ג** יִשְׁשַׁכֵּר זְבוּלֹן, וּבְנֵימִין. **ד** דָּן וּנְפֹתָלִי, גָּד וְאָשֶׁר. **ה** וְהוּאָה, כָּל נֶפֶשׁ אֶתְנָתָא נֶפֶשׁ יִרְכָּא דִּיעֲקֹב—שְׁבַעִין נֶפֶשׁ; וְיוֹסֵף, דְּהוּא בְּמַצְרַיִם. **ו** וּמִית יוֹסֵף וְכָל אָחֻהּ, וְכָל דָּרָא דְהוּא. **ז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, נִפְשִׁישׁ וְאֶתְלִידוּ⁹³ וּסְגִיאוּ וְתַקִּיפוּ—לְחַדָּא לְחַדָּא: וְאֶתְמַלִּיאַת אֶרְעָא, מְנַהוּן. {פ}

ח וְקָם מֶלֶכָא חֲדָתָא, עַל מַצְרַיִם, דְּלֹא מִקְדִּים, גְּזִירַת יוֹסֵף. **ט** וְאָמַר, לְעַמִּיהָ: הָא, עָמָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל—סָגוּ וְתַקִּפוּ, מְנַהוּן. **י** הָבוּ נִתְחַכֵּס, לְהוּן: דְּלֵמָּא יִסְגוּן, וְיִהִי אָרִי יַעֲרַעֲנָא קָרַב וְיִתְסַפּוּן אָפִי אֲנִין עַל סְנַאָנָא, וְיִגִּיחוּן בְּנָא קָרַב, וְיִסְקוּן מִן אֶרְעָא. **יא** וּמִנִּיאוּ עֲלֵיהוּן שְׁלֹטוֹנִין מִבְּאָשִׁין⁹⁴, בְּדִיל לְעֲנוּאִיהוּן בְּפִלְחָנְהוּן; וּבְנֵי קָרְוִי בֵּית אֹחֲרִי, לְפָרְעָה—יִתְּ פִּיתוּס, וְיִתְּ רַעַמְסֵס. **יב** וְכָמָא דְמַעֲנֵן לְהוּן, כִּין סָגוּ וְכִין תַּקִּפוּ: וְעַתָּה כְּמַצְרַיִם, מִן קִדְּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יג** וְאֶפְלַחוּ מַצְרַיִם יִתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקִשְׁיוֹ. **יד** וְאָמַרְוּ יִתְּ חִיָּהוּן בְּפִלְחָנָא קִשְׁיָא, בְּסִינָא וּבִלְבָנִי, וּבְכָל פִּלְחָנָא, בְּחֻלָּא—יִתְּ, כָּל פִּלְחָנְהוּן, דְּאֶפְלַחוּ בְּהוּן, בְּקִשְׁיוֹ. **טו** וְאָמַר מֶלֶכָא דְמַצְרַיִם, לְחִיתָא יְהוּדִיתָא, דְּשׁוּם חֲדָא שְׁפָרָה, וְשׁוּם תַּנְיִיתָא פּוּעָה.

טז וְאָמַר, כִּד תַּהֲוִין מִלְּדוֹן יִתְּ יְהוּדִיתָא, וְתַחֲזִין, עַל מַתְבָּרָא: אִם בְּרָא הוּא וְתַקְטִלֵן יִתְּיָה, וְאִם בְּרִיתָא הִיא תַקְיָמוּנָה. **יז** וְדַחֲלָא חִיתָא, מִן קִדְּם יִי, וְלֹא עֲבָדָא, כְּמָא דְמַלִּיל עֲמַהוּן מֶלֶכָא דְמַצְרַיִם; וְקִימָא, יִתְּ בְּנִיָּא. **יח** וְקָרָא מֶלֶכָא דְמַצְרַיִם, לְחִיתָא, וְאָמַר לְהוּן, מִדִּין עֲבָדְתִּין פִּתְגָמָא דְדִין: וְקִימָתִין, יִתְּ בְּנִיָּא. **יט** וְאָמַרָא חִיתָא לְפָרְעָה, אָרִי לֹא כְנִשְׁיָא מַצְרִיתָא יְהוּדִיתָא: אָרִי חֲכִימָן אֲנִין, עַד לֹא עָאֵלֶּיךָ לְוִתְהוּן חִיתָא יִלְדוּן. **כ** וְאֹסִיב יִי, לְחִיתָא: וְסָגִי עָמָא וְתַקִּיפוּ, לְחַדָּא. **כא** וְהוּא, כִּד דַּחֲלָא חִיתָא מִן קִדְּם יִי; וְעֲבַד לְהוּן, בְּתִין. **כב** וּפְסִיד פְּרַעָה, לְכָל עַמִּיהָ לְמִימַר: כָּל בְּרָא דִּיתְלִיד לִיהוּדָאִי, בְּנִהָרָא תַרְמוּנִיהָ, וְכָל בְּרִיתָא, תַקְיָמוּן. {פ}

שמות פרק ב

א וְאֶזְלָא גְבֵרָא, מִדְּבִית לֹוִי; וְנָסִיב, יִתְּ בֵּת לֹוִי. **ב** וְעִדִּיאַת אֶתְתָּא, וְיִלְדִית בֶּרֶ: וְחֻזַּת יִתְּיָה אָרִי טַב הוּא, וְאֶטְמַרְתִּיהָ תִּלְתָּא יֶרְחִין. **ג** וְלֹא יָכִילַת עוֹד, לְאֶטְמַרְתִּיהָ, וְנָסִיבַת לִיהָ תִּיבְתָּא דְגָמָא, וְחֻפְתָּהּ בְּחִימָרָא וּבִזְפָּתָא: וְשׁוּיָאֵת בֵּהָ יִתְּ רַבִּיָּא, וְשׁוּיָתָהּ בְּיַעֲרָא עַל כִּיף נֶהָרָא. **ד** וְאֶתְעַתְּדַת אֶתְתָּהּ, מִרְחִיק, לְמַדְעָא, מֵאִתְעַבִּיד לִיהָ. **ה** וּנְחַתַת בֵּת פְּרַעָה לְמַסְחִי עַל נֶהָרָא, וְעוֹלִימַתְהָ מְהֻלְכֵן עַל כִּיף נֶהָרָא: וְחֻזַּת יִתְּ תִּיבְתָּא בְּגוֹ יַעֲרָא, וְאֶתְשִׁיטַת יִתְּ אֶתְתָּה וְנָסִיבַתָּה. **ו** וּפְתַחַת

⁹⁴ פרשגן: בפשוטו מסים הוא מגורון מסס כמו פתים מ'פתת' (רשב"ם וראב"ע) אבל לגנות המצרים אונקלוס גזור מסים מן מאס.

⁹³ היה לתרגם 'פשוו ויתרשחשו', ושינה לכבוד ישראל (פרשגן)

וְחָזַת יֵת רַבִּינָא, וְהָא עוֹלִימָא בְּכִי: וְחִסְתָּ עֲלוּהִי--וְאָמַרְתָּ. מִבְּנֵי יִהוּדָאִי הוּא דִּין. **ז** וְאָמַרְתָּ אַחֲתִיָּהּ, לְבַת פְּרָעָה, הַאֲיִזִּיל וְאֶקְרִי לֶיהָ אֶתְתָּא מִיְנִקְתָּא, מִן יִהוּדִיתָא; וְתוֹנִיק לֶיהָ, יֵת רַבִּינָא. **ח** וְאָמַרְתָּ לָּהּ בֵּת פְּרָעָה, אֲיִזִּיל; וְאִזְלַת, עוֹלִימָתָא, וְקָרַת, יֵת אֲמִיָּה דְרַבִּינָא. **ט** וְאָמַרְתָּ לָּהּ בֵּת פְּרָעָה, הִלִּיכִי יֵת רַבִּינָא דִּין וְאוֹנִיקִיהוּ לִי, וְאָנָּא, אֶתִּין יֵת אֲגִרִיד; וְנִסִּיבַת אֶתְתָּא רַבִּינָא, וְאוֹנִיקִיתִיָּהּ. **י** וְרַבָּא רַבִּינָא, וְאִיתִיתִיָּהּ לְבַת פְּרָעָה, וְהוּא לָהּ, לְבָר; וְקָרַת שְׁמִיָּהּ, מִשָּׁה, וְאָמַרְתָּ, אֲרִי מִן מִיָּא שְׁחַלְתִּיָּהּ. **שְׁלִישִׁי יא** וְהוּא בְּיוֹמִיָּא הָאֲנֹן, וְרַבָּא מִשָּׁה וְנִפְק לֹת אַחוּהִי, וְחָזָא, בְּפִלְחָנְהוּ; וְחָזָא גְבַר מִצְרָאִי, מַחִי לְגַבַּר יִהוּדָאִי מֵאַחוּהִי. **יב** וְאֶתְפְּנִי לְכָא וּלְכָא, וְחָזָא אֲרִי לִית אָנָּשׁ; וּמַחָא, יֵת מִצְרָאָה, וְטַמְרִיָּה, בְּחֵלָא. **יג** וְנִפְק בְּיוֹמָא תַנְיָנָא, וְהָא תַרְוֵן גְּבַרִין יִהוּדָאִין נָצוּ; וְאָמַר, *לְחִיבָא*, לְמָא אֶת מַחִי, לְחִבְרָד. **יד** וְאָמַר מֵאן שׁוּיָה לְגַבַּר רַב וְדִין, עֲלָנָא--הִלְמַקְטִיל אֶת אֲמִר, כְּמָא דְקַטְלָתָא יֵת מִצְרָאָה; וְדַחִיל מִשָּׁה וְאָמַר, בְּקִשְׁטָא אֲתִידַע פִּתְגָמָא. **טו** וְשִׁמַּע פְּרָעָה יֵת פִּתְגָמָא דִּין, וּבַעַל מִקְטֵל יֵת מִשָּׁה; וְעַרְק מִשָּׁה מִן קֶדֶם פְּרָעָה, וְיִתִּיב בְּאַרְעָא דְמִדְּן וְיִתִּיב עַל בִּירָא. **טז** וּלְרַבָּא דְמִדְּן, שִׁבַּע בָּנִין; וְאֶתְתָּא וְדִלְתָּא, וּמִלְתָּא יֵת רְטִיָּא, לְאַשְׁקָאָה, עֲנָא דְאַבּוּהוּ. **יז** וְאֶתְוֹ רַעִיָּא, וְטַרְדוּנִין; וְקָם מִשָּׁה וּפְרַקְנִין, וְאַשְׁקִי יֵת עֲנָהוּ. **יח** וְאֶתְתָּא, לֹת רַעוּאֵל אַבּוּהוּ; וְאָמַר, מִדִּין אוּחִיתִין לְמִיתִי יוֹמָא דִּין. **יט** וְאָמַרְא--גְּבַרָא מִצְרָאָה, שִׁיבְנָא מִיָּדָא דְרַעִיָּא; וְאֶתְוֹ מִדְּלָא דְלֵא לֵנָא, וְאַשְׁקִי יֵת עֲנָא. **כ** וְאָמַר לְבִנְתִּיָּהּ, וְאֵן הוּא; לְמָא דֵּן שִׁבְקִיתִין יֵת גְּבַרָא, קְרוּ לִיהָ וְיִיכּוֹל לְחַמָּא. **כא** וְצִבִּי מִשָּׁה, לְמַתְבַּע גְּבַרָא; וְיִהָב יֵת צְפּוּרָה בְּרִיתִיָּהּ, לְמִשָּׁה. **כב** וְיִלִּידַת בֵּר, וְקָרָא יֵת שְׁמִיָּה גְרָשׁוּם: אֲרִי אֲמִר--דִּיר הוּתִי, בְּאַרְעַ גְּבַרָאָה. {פ} **כג** וְהוּא בְּיוֹמִיָּא סְגִיאִיָּא הָאֲנֹן, וּמִית מִלְכָּא דְמִצְרַיִם, וְאֶתְאַנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן פִּלְחָנָא דְהוּא קִנְשִׁי עַלְיָהוּ, וְזַעֲקוּ; וְסִלִּיקַת קְבִילְתָּהוּ לְקֶדֶם יי, מִן פִּלְחָנָא. **כד** וְשִׁמַּע קֶדֶם יי, יֵת קְבִילְתָּהוּ; וְדִכִּיר יי יֵת קִמְיָהּ, דַּעַם אֲבִרָהּ דַּעַם יִצְחָק וְדַעַם יַעֲקֹב. **כה** וְגַלִּי קֶדֶם יי, *שַׁעֲבֹדָא* דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל; וְאָמַר *בְּמִקְרִיָּה לְמַפְרָקְהוּ*, יי. {ס}

פרק ג

רביעי א וּמִשָּׁה, הָוָה רַעִי יֵת עֲנָא דִיתְרוֹ חֲמוּהִי--רַבָּא דְמִדְּן; וְדַבֵּר יֵת עֲנָא לְאַחַר נִסְפֵּר רַעִיָּא לְמַדְבְּרָא, וְאֶתְוֹ לְטַרְא דְאַחְגִּיל עַלְוִה יְקָרָא דִּי לְחֹרֵב. **ב** וְאַתְגִּיל מִלְאָכָא דִּי לִיהָ, בְּשִׁלְחוּבִית אִישְׁתָּא--מִגּוֹ אֲסָנָא; וְחָזָא, וְהָא אֲסָנָא

בְּעַר בְּאִישְׁתָּא, וְאֲסָנָא, לִיתוּהִי מִתְאַכִּיל. **ג** וְאָמַר מִשָּׁה--אֶתְפְּנִי כְּעַן וְאַחֲזִי, יֵת חֲזוּנָא רַבָּא דִּין: מִדִּין, לֹא מִתְקַד אֲסָנָא. **ד** וְחָזָא יי, אֲרִי אֶתְפְּנִי לְמַחֲזִי; וְקָרָא לִיהָ יי מִגּוֹ אֲסָנָא, וְאָמַר מִשָּׁה מִשָּׁה--וְאָמַר הָאֲנָא. **ה** וְאָמַר, לֹא תִקְרַב הִלְכָּא; שְׂרִי סִינָךְ, מַעַל רִגְלֶךְ--אֲרִי אֶתְרָא דְאַתְ קָאִים עֲלוּהִי, אֶתְר קַדִּישׁ הוּא. **ו** וְאָמַר, אָנָּא אֱלֹהָא דְאַבּוּךְ, אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם אֱלֹהִיָּה דִּיצְחָק, וְאֱלֹהִיָּה דִיעֲקֹב; וּכְבִשְׁנוֹן מִשָּׁה, לְאַפּוּהִי, אֲרִי דְחִיל, מִלְּאָסְתְּכֵלָא בְּצִית יְקָרָא דִּי. **ז** וְאָמַר יי, מִגְלָא גַלִּי קֶדֶם יֵת שַׁעֲבֹד עַמִּי דְבְּמִצְרַיִם; וְיֵת קְבִילְתָּהוּ שְׁמִיעַ קֶדֶם יי מִן קֶדֶם מִפְּלַחְיָהוּ. אֲרִי גַלִּי קֶדֶם יי בִּיבִיהוּ. **ח** וְאַתְגִּיל לִישִׁיבִיתָהוּ מִיָּדָא דְמִצְרָאִי, וְלִאֲסָקוּתָהוּ מִן אֲרַעָא הַהִיא, לְאַרְעַ טְבָא וּפְתִיָּא, לְאַרְעַ עֲבָדָא חֵלֵב וְדִבְשׁ--לְאַתְר כְּנַעֲנָאִי, וְחִתָּאִי, וְאַמּוֹרָאִי וּפְרָזָאִי, וְחִזְאִי וּיְבוּסָאִי. **ט** וּכְעַן, הָא קְבִילַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלַת לְקֶדֶם יי; וְאֶתְגִּיל קֶדֶם יי, דְּחִקָּא דְמִצְרָאִי, דְּחִקִּין לָהּ. **י** וּכְעַן אִיתָא, וְאַשְׁלַחְנָךְ לֹת פְּרָעָה; וְאַפִּיק יֵת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם. **יא** וְאָמַר מִשָּׁה, קֶדֶם יי, מֵאן אָנָּא, אֲרִי אֲיִזִּיל לֹת פְּרָעָה; וְאֲרִי אֲפִיק יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם. **יב** וְאָמַר, אֲרִי יְהִי מִיָּמִיד בְּסַעֲדָה, וְדִין לָךְ אֶתְא, אֲרִי אָנָּא שְׁלַחְתָּךְ: בְּאַפְקוּתָךְ יֵת עֲמָא, מִמִּצְרַיִם, תְּפַלְחוּן קֶדֶם יי, עַל טוֹרָא דִּין. **יג** וְאָמַר מִשָּׁה קֶדֶם יי, הָא אָנָּא אֶתִי לֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִמֵּר לָהּ, אֱלֹהָא דְאַבְרָהָם שְׁלַחְנִי לֹתְכֹן; וְיִמְרֹן לִי מֵאן שְׁמִיָּהּ, מָא אִמֵּר לָהּ. **יד** וְאָמַר יי לְמִשָּׁה, אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה; וְאָמַר, כְּדֵן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֱהִיָּה, שְׁלַחְנִי לֹתְכֹן. **טו** וְאָמַר עוֹד יי לְמִשָּׁה, כְּדֵן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהָא דְאַבְרָהָם אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם אֱלֹהִיָּה דִּיצְחָק וְאֱלֹהִיָּה דִיעֲקֹב, שְׁלַחְנִי לֹתְכֹן; דִּין שְׁמִי לְעֵלִם, וְדִין דְּכִרְנִי לְכֵן דְּרִידֵר. **חֲמִישִׁי טז** וְאִזִּיל וְתַכְנוּשׁ יֵת סְבִי יִשְׂרָאֵל, וְתִימַר לָהּ יי אֱלֹהָא דְאַבְרָהָם אֱתְגִּיל לִי, אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, לְמִימַר: מְדַכֵּר דְּכִרְנָא יִתְכּוֹן, וְיֵת דְּאַתְעֲבִיד לְכּוֹן בְּמִצְרַיִם. **יז** וְאֶמְרִית, אֲסִיק יִתְכּוֹן מִשַׁעֲבֹד מִצְרָאִי, לְאַרְעַ כְּנַעֲנָאִי וְחִתָּאִי, וְאַמּוֹרָאִי וּפְרָזָאִי; וְחִזְאִי וּיְבוּסָאִי--לְאַרְעַ עֲבָדָא חֵלֵב, וְדִבְשׁ. **יח** וְיִקְבְּלוּ, מִכָּךְ; וְתִיתִי אֶתְוֹ סְבִי יִשְׂרָאֵל לֹת מִלְכָּא דְמִצְרַיִם, וְתִימְרוּן לִיהָ יי אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי אֶתְקָרִי עֲלָנָא, וּכְעַן גִּיזִיל כְּעַן מִהִלָּךְ תִּלְתָּא יוֹמִין בְּמַדְבְּרָא, וְגַדְּבַח קֶדֶם יי אֱלֹהָנָא. **יט** וְקֶדֶם יי גַּלִּי--אֲרִי לֹא יִשְׁבּוֹק יִתְכּוֹן מִלְכָּא דְמִצְרַיִם, לְמִיזִל: וְלֹא, מִן קֶדֶם דְּחִילִיָּה תְקִיף. **כ** וְאַשְׁלַח יֵת מַחַת גְּבוּרָתִי, וְאַמְחִי יֵת מִצְרָאִי, בְּכָל פְּרִישְׁתִּי, דְּאַעֲבִיד בְּעִיָּהוּ; וּבִתֵּר בִּין, יִשְׁלַח

יתכון. **כא** ואֶתִּין ית עמא דְּדִין לְדַחֲמִין. בְּעֵינֵי מִצְרָאִי: וְיִהִי אַרְי תְּהָכּוֹן. לֹא תִּהְיוּ רִיקָנִין. **כב** וְתִשְׁאַל אֶתְּמָא מְשִׁיבֵיבְתָהּ וּמִקְרִיבֵת בֵּיתָהּ. מְנִין דְּכֶסֶף וּמְנִין דְּדָהָב וּלְבוּשִׁין: וְתִשׁוּן. עַל בְּנִיכּוֹן וְעַל בְּנִתְכּוֹן. וְתִרְקֻנוֹן. ית מִצְרִים.

שמות פרק ד

א וְאֶתִּיב מֹשֶׁה. וְאָמַר. וְהָא לֹא יְהִימְנוֹן לִי. וְלֹא יִקְבְּלוֹן מִנִּי: אַרְי יִמְרוּן. לֹא אֶתְגְּלִי לָךְ יי. **ב** וְאָמַר לִיה יי. מָא דִּין בִּידְךָ: וְאָמַר. חֲטָרָא. **ג** וְאָמַר רְמוּהִי לְאַרְעָא. וּרְמַהִי לְאַרְעָא וְהוּהּ לְחוּיָא: וְעֵרַק מֹשֶׁה. מִן קְדָמוּהִי. **ד** וְאָמַר יי. לְמֹשֶׁה. אוּשִׁיט יָדְךָ. וְאִיחּוּד בְּדִנְבִיָּה: וְאוּשִׁיט יָדִיָּה וְאֶתְקִיף בֵּיהּ. וְהוּהּ לְחֲטָרָא בִּידֵיהּ. **ה** בְּדִיל דִּיהִימְנוֹן. אַרְי אֶתְגְּלִי לָךְ יי אֱלֹהָא דְאַבְהֶתְהוֹן: אֱלֹהִיָּה דְאַבְרָהָם אֱלֹהִיָּה דִּיצְחָק. וְאֱלֹהִיָּה דִיעֶקֶב. **ו** וְאָמַר יי לִיה עוֹד. אַעִיל כְּעֵן יָדְךָ בְּעֵטְפֶךָ. וְאַעִיל יָדִיָּה. בְּעֵטְפִיָּה: וְאַפְקֶה. וְהָא יָדִיָּה חֲוָרָא⁹⁵ כְּתִלְגָא. **ז** וְאָמַר. אֶתִּיב יָדְךָ לְעֵטְפֶךָ. וְאֶתִּיב יָדִיָּה. לְעֵטְפִיָּה: וְאַפְקֶה. מְעֵטְפִיָּה. וְהָא תִּבְתַּל. **הוּת** כְּבִסְרִיָּה. **ח** וְיִהִי. אִם לֹא יְהִימְנוֹן לָךְ. וְלֹא יִקְבְּלוֹן. לְקַל אֶתְּמָא קְדָמָא—וְיִהִימְנוֹן. לְקַל אֶתְּמָא בְּתִרְאָה. **ט** וְיִהִי אִם לֹא יְהִימְנוֹן אַף לְתִרִין אֶתִּיָּא הָאֲלִין. וְלֹא יִקְבְּלוֹן מִנֶּךָ—וְתִסָּב מִמֵּיָּא דְבִנְהָרָא. וְתִישׁוּד לִיבְשֶׁתָּא: וְיִהוֹן מִיָּא דְתִסָּב מִן נְהָרָא. וְיִהוֹן לְדָמָא בִּיבְשֶׁתָּא. **י** וְאָמַר מֹשֶׁה קְדָם יי. בְּבִעוּ יי. לֹא גְבַר דְּמִלּוֹל אֲנָא אַף מֵאֶתְמִלִּי אַף מִדְּקִמּוּהִי. אַף מֵעֵדֵן דְּמִלְלִתָּא עִם עֲבָדְךָ: אַרְי יִקִּיר מִמֶּלֶל וְעִמִּיק לִישׁוֹן. אֲנָא. **יא** וְאָמַר יי לִיה. מָאן שׁוּי פָּמָא לְאַנְשָׁא. אוּ מָאן שׁוּי אֲלִימָא. אוּ חֲרָשָׁא אוּ פִתִּיחָא אוּ עוּרָא—הָלֹא אֲנָא. יי. **יב** וְכֵעֵן. אִיזִיל: וּמִימְרֵי יְהִי עִם פֶּמֶךָ. וְאַלְפִנְךָ דְּתִמְלִיל. **יג** וְאָמַר. בְּבִעוּ יי: שְׁלַח כְּעֵן. בְּיָד מָאן דְּכִשֹּׁר לְמִשְׁלַח. **יד** וְתִקִּיף רִגְזָא דִּי בְּמֹשֶׁה. וְאָמַר הָלֹא אֶהְיוֹן אֶחָד לְיוֹאֶה—גְּלִי קְדָמִי. אַרְי מִלְּלָא יִמְלִיל הוּא: וְאַף הָא הוּא נָפִיק לְקְדָמוּתְךָ. וְיִחְזִינְךָ וְיִחְדִּי בְּלִבִּיָּה. **טו** וְתִמְלִיל עֲמִיָּה. וְתִשׁוּי ית פִּתְגָמִיָּא בְּפִמִּיָּה: וּמִימְרֵי. יְהִי עִם פֶּמֶךָ וְעִם פִּמִּיָּה. וְאַלִּיף יתְכּוֹן. ית דְּתַעֲבָדוֹן. **טז** וְיִמְלִיל הוּא לָךְ. עִם עֲמָא: וְיִהִי הוּא יְהִי לָךְ לְמִתְרַגְמוֹ. וְאַתְּ תִּהִי לִיה לְרַב. **יז** וְיִת חֲטָרָא דִּין. תִּסָּב בִּידְךָ. דְּתַעֲבִיד בֵּיהּ. ית אֶתִּיָּא. {פ}

יח וְאֶזַל מֹשֶׁה וְתָב לֹות יִתְר חֲמוּהִי. וְאָמַר לִיה אִיזִיל כְּעֵן וְאֶתִּיב לֹות אַחִי דְּבִמְצָרִים. וְאַחֲזִי. הָעֵד כְּעֵן קִימִין: וְאָמַר יתְרוֹ לְמֹשֶׁה. אִיזִיל לְשִׁלֵּם. **יט** וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה בְּמִדְּן. אִיזִיל תוֹב לְמִצְרִים: אַרְי מִיתוּ. כָּל גְּבָרִיא. דְּבִעוּ. לְמִקְטָלְךָ. **כ** וְדַבֵּר

מֹשֶׁה ית אֶתְתִּיָּה וְיִת בְּנוּהִי. וְאַרְפִּיבְנוֹן עַל חֲטָרָא. וְתָב. לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם: וְנָסִיב מֹשֶׁה ית חֲטָרָא דְּאַחְעִיבִידוֹ בֵּיהּ נָסִין מִן קְדָם יי. בִּידֵיהּ. **כא** וְאָמַר יי. לְמֹשֶׁה. בְּמַהֲכָךְ לְמַתָּב לְמִצְרַיִם. חֲזִי כָּל מוֹפְתֵיָּא דְּשׁוּיָתִי בִּידְךָ וְתַעֲבִידוֹן קְדָם פְּרַעָה: וְאַנָּא אֶתְקִיף ית לְבִיָּהּ. וְלֹא יִשְׁלַח ית עֲמָא. **כב** וְתִימַר. לְפְרַעָה: כְּדָן אָמַר יי. בְּרִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל. **כג** וְאַמְרִית לָךְ. שְׁלַח ית בְּרִי וְיִפְלַח קְדָמִי. וּמִסְרִיב אֶתְּ. לְשִׁלְחוּתִיָּה—הָא אֲנָא קָטִיל. ית בְּרַךְ בְּכָרְךָ. **כד** וְהוּהּ בְּאוּרְחָא. בְּבֵית מִבְתָּא: וְעֵרַע בֵּיהּ מִלְּאָכָא דִּי. וְכַעַא לְמִקְטָלִיָּה. **כה** וְנָסִיבֵת צְפוּרָה טַנְרָא. וְגִזְרֵת ית עֲרֵלֵת בְּרָהּ. וְקִרְיבֵת. לְקְדָמוּהִי: וְאַמְרֵת. בְּדָמָא דְּמַהֲלָתָא דִּין אֶתְתִּיָּב חֲתָנָא לָנָא. **כו** וְנַח. מְנִיָּה: בְּכִין. אֲמַרְתָּ. אֲלוּלִי דָמָא דְּמַהֲלָתָא דִּין. אֶתְחִיב חֲתָנָא קָטוֹל. {פ}

כֹּז וְאָמַר יי לְאַהֲרֹן. אִיזִיל לְקְדָמוּת מֹשֶׁה לְמַדְבְּרָא: וְאֶזַל. וְעֵרַעִיָּה בְּטוּרָא דְּאַחְזִיל עֲלוּהִי יִקְרָא דִּי—וְנָשִׁיק לִיה. **כז** וְחֻי מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. ית כָּל פִּתְגָמִיָּא דִּי דְּשִׁלְחִיָּה. וְיִת כָּל אֶתִּיָּא. דְּפִקְדִיָּה. **כט** וְאֶזַל מֹשֶׁה. וְאַהֲרֹן: וְכִנְשׁוּ. ית כָּל סְבִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ל** וּמִלִּיל אֶהְיוֹן—ית כָּל פִּתְגָמִיָּא. דְּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה: וְעַבְד אֶתִּיָּא. לְעֵינֵי עֲמָא. **לא** וְהִימִין. עֲמָא: וְשִׁמְעוּ אַרְי דְּכִיר יי ית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַרְי גְּלִי קְדָמוּהִי שְׁעִבּוּדֵהוֹן. וְכִרְעוּ. וְסָגִידוּ.

שמות פרק ה

א וּבְתֵר בִּין. עֲאֵלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וְאָמַר. לְפְרַעָה: כְּדָן אָמַר יי. אֱלֹהָא דִּישְׂרָאֵל. שְׁלַח ית עֲמִי. וְיִיחְזִינוּ קְדָמִי בְּמַדְבְּרָא. **ב** וְאָמַר פְּרַעָה—שְׁמָא דִּי לֹא אֶתְגְּלִי לִי דְּאַקְבִּיל לְמִימְרִיָּהּ. לְשִׁלְחָא ית יִשְׂרָאֵל: לֹא אֶתְגְּלִי לִי שְׁמָא דִּי. וְאַף ית יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשִׁלַּח. **ג** וְאַמְרוּ. אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי אֶתְגְּלִי עֲלָנָא: נִיזִיל כְּעֵן מִהֲלַךְ תִּלְתָּא יוֹמִין בְּמַדְבְּרָא. וְנִדְבַח קְדָם יי אֱלֹהֵנָא—דְּלָמָא יַעֲרַעֲנָנָא. בְּמוֹת אוּ בְּקָטוֹל. **ד** וְאָמַר לְהוֹן. מִלְּכָא דְּמִצְרַיִם. לָמָּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. תְּבַטְלוֹן ית עֲמָא מִעֲבִידֵתְהוֹן: אִיזִילוּ. לְפִלְחִנְכוֹן. **ה** וְאָמַר פְּרַעָה. הָא מִדְּסָגִיָּאִין כְּעֵן עֲמָא דְּאַרְעָא: וְתְבַטְלוֹן יתְהוֹן. מִפִּלְחֵנְהוֹן. **ו** וּפִקְסִיד פְּרַעָה. בְּיוֹמָא הַהוּא. ית שְׁלֹטוֹנֵי עֲמָא. וְיִת סְרְכוּהִי לְמִימַר. **ז** לֹא תִסְפּוֹן לְמַתָּן תְּבָנָא לְעֲמָא. לְמִרְמִי לְבָנִין—כְּמֵאֶתְמִלִּי וּמִדְּקִמּוּהִי: אֲנוֹן. יִיזִלוֹן. וְיִגְבְּבוּן לְהוֹן. תְּבָנָא. **ח** וְיִת סְכוּם לְבָנִיָּא דְּאַנוֹן עֲבָדִין מֵאֶתְמִלִּי וּמִדְּקִמּוּהִי. תְּמַנּוֹן עֲלִיהוֹן—לֹא תְּמַנּוֹן. מְנִיָּה: אַרְי בְּטִלְנִין אֲנוֹן—עַל כִּין אֲנוֹן מִצְחוֹן

⁹⁵ צרעת בכל מקום סגירו, וכאן שינה לכבוד משה

למימר, גיזיל נדבח קדש אלהנא. ט יתקף פלחנא על גבריא, ויתעסקון בה: ולא יתעסקון. בפתגמין בטילין. * ונפקו שלטוני עמא, וסרכוהי, ואמרו לעמא, למימר: כדנן אמר פרעה, לית אנא יתיב לכוז תבנא. יא אתון, איזילו סבו לכוז תבנא, מאתר, דתשכחון: ארי לא יתמנע מפלחנכו, מדעם. יב ואתבדר עמא, בכל ארעא דמצרים, לגבבא גלי, לתבנא. יג ושלטונא, דחקין למימר: אשלימו עבדתכוז פתגם יום ביומיה, כמא דהויתון עבדין כד מחיהיב ככוז תבנא. יד ולקו, סרכי בני ישראל, דמניאו עליהון, שלטוני פרעה למימר: מדין לא אשלימתון גזירתכוז למרמי לבניו, כמאתמלי ומדקמוהי—אף תמלי, אף יומא דין. טו ואתו, סרכי בני ישראל, וצוהו קדש פרעה, למימר: למא מתעביד כדון, לעבדך. טז תבנא, לא מתיחב לעבדך, ולבניא אמרין לנא, עבדיו: והא עבדך לקו, וחטן עניהון עמך. יז ואמר בטלני

אתון, בטלני: על כין אתון אמרין, גיזיל נדבח קדש יי. יח ובען איזילו פלחו, ותבנא לא יתיחב לכוז: וסכוס לבניא, תתנון. יט וחזו סרכי בני ישראל, יתהון—בביש למימר: לא תמנעון מלכניכוז, פתגם יום ביומיה. כ וערעו ית משה וית אהרון, קימין לקדמותהון, במפקהון, מלות פרעה. כא ואמרו להון, יתגלי יי עליכוז ויתפרע: דאבאישתון ית ריחנא, בעיני פרעה ובעיני עבדוהי, למתן חרבא בידהון, למקטלנא. כב ותב משה לקדש יי, ואמר: יי, למא אבאישתא לעמא הדיו—למא דנן, שלחתני. כג ומעדן דעאלית לות פרעה, למללא בשמך, אבאיש, לעמא הדיו: ושיזבא לא שזיבתא, ית עמך. שמות פרק ו

א ואמר יי, למשה, כען תחזי, דאעביד לפרעה: ארי ביד תסיפא, ישלחננו, וביד תסיפא, יתריכנוז מארעיה. {ס}

פרשת וארא

שמות פרק ו

ב ומליל יי, עם משה: ואמר ליה, אנא יי. ג ואתגליתי, לאברהם ליצחק וליעקוב—באל שדי: ושמי יי, לא הודעית להון. ד ואף אסימית ית קימי עמהון, למתן להון ית ארעא דכנען—ית ארע תותבותהון, דאתותבו בה. ה ואף קדמי שמיע, ית קבילת בני ישראל, דמצראי, מפלחין בהון: ודכינא, ית קימי, ו בכין אימר לבני ישראל, אנא יי, ואפיק יתכוז מגו דחוק פלחן מצראי, ואשייב יתכוז מפלחנהון: ואפרוך יתכוז בדרע מרסם, ובדיניו רברבין. ו ואקריב יתכוז קדמי לעם, ואהוי לכוז לאלה: ותדעון, ארי אנא יי אלהכוז, דאפיק יתכוז, מגו דחוק פלחן מצראי. ח ואעיל יתכוז, לארעא, דקיימית במימרי, למתן יתה לאברהם ליצחק וליעקוב: ואפתין יתה לכוז ירתא, אנא יי. ט ומליל משה כין, עם בני ישראל: ולא קבילו, מן משה, מעיק רוח, ומפלחנא דהנה קשי עליהון. {פ}

ראובן בכר א ישראל, חנוך ופלוא חצרון וכרמי—אליו, זרעית ראובן. ט ובני שמעון, ימואל וימין ואהד ויכין וצחר, ושואל, בר כנעניתא: אליו, זרעית שמעון. טו ואליו שמחה בני לוי, לתולדתהון—גרשון, וקהת ומררי: ושני חיי לוי, מאה ותלתין ושבע שניו. יז ובני גרשון לבני ושמעי, לזרעיתהון. יח ובני קהת—עמרם ויזקרה, וחברון ועזיאל: ושני חיי קהת, מאה ותלתין ותלת שניו. יט ובני מררי, מחלי ומושי: אליו זרעית לוי, לתולדתהון. כ ונסים עמרם ית יוכבד אחת אבנהי, ליה לאתו, וילידת ליה, ית אהרון וית משה: ושני חיי עמרם, מאה ותלתין ושבע שניו. כא ובני יצקרה—קרח ונפג, וזכרי. כב ובני, עזיאל—מישאל ואלצפן, וסתרי. כג ונסים אהרון ית אלישבע בת עמינדב, אחתיה דנחשון—ליה לאתו: וילידת ליה, ית נדב וית אביהוא, ית אלעזר, וית איתמר. כד ובני קרח, אסיר ואלקנה ואביאסף: אליו, זרעית קרח. כה ואלעזר בר אהרון נסיב ליה מבנת פוטיאל, ליה לאתו, וילידת ליה, ית פינחס: אליו, רישי אבהת לויא—לזרעיתהון. כו הוא אהרון, ומשה—דאמר יי, להון, אפיקו ית בני ישראל מארעא דמצרים, על חיליהון. כז אנו, דממללין עם פרעה מלכא דמצרים, לאפקא ית בני ישראל, ממצרים: הוא משה, ואהרון. כח והנה, ביומא דמליל יי עם משה—בארעא דמצרים. {ס} שלישי {ס} ומליל יי עם משה למימר, אנא יי: מליל, עם פרעה מלכא דמצרים, ית כל דאנא,

י ומליל יי, עם משה למימר. יא עול מליל, עם פרעה מלכא דמצרים: וישלח ית בני ישראל, מארעיה. יב ומליל משה, קדם יי למימר: הא בני ישראל, לא קבילו מני, ואיכדין יקביל מני פרעה, ואנא יקור ממלל. {פ}

יג ומליל יי, עם משה ואהרון, ופסידנון לות בני ישראל, ולות פרעה מלכא דמצרים—לאפקא ית בני ישראל, מארעא דמצרים. {ס} שני יד אליו, רישי בית אבהתהון: בני

ממליל עמך. **ז** ואמר משה קדם יי: הא אָנא, יקיר ממליל, ואיכדיו, יקביל מני פרעה. {פ}

שמות פרק ז

א ואמר יי למשה, חזי דמניתך **רב** לפרעה: ואהרון אחיך, יהי מתרגמןך. **ב** את תמליל, ית כל דאפקדנך: ואהרון אחיך ימליל עם פרעה, וישלח ית בני ישראל מארעה. **ג** ואנא אקשי, ית לבא דפרעה: ואסגי ית אתותי וית מופתי, בארעא דמצרים. **ד** ולא יקביל מנכון פרעה, ואפתיו ית **מחת גבורתי** במצרים: ואפיק ית חילי ית עמי בני ישראל, מארעא דמצרים, בדיניו, רברביו. **ה** וידעון מצראי ארי אָנא יי, כד ארים ית **מחת גבורתי** על מצרים: ואפיק ית בני ישראל, מביניהון. **ו** ועבד משה, ואהרון—כמא דפסיד יי יתהון, כיו עבדו. **ז** ומשה, בר תמנן שניו, ואהרון, בר תמנן ותלת שניו—במללותהון, עם פרעה. {פ}

רביעי **ח** ואמר יי, למשה ולאהרון למימר, **ט** ארי ימליל עמכון פרעה למימר, הבו לכוֹן אָתא⁹⁶; ותימר לאהרון, סב ית חטרה ורמי קדם פרעה—יהי לתנינא. **י** ועאל משה ואהרון, לות פרעה, ועבדו כיו, כמא דפסיד יי: ורמא אהרון ית חטריה, קדם פרעה וקדם עבדוהי—והוה לתנינא. **יא** וקרא, אף פרעה, לחכימיא, ולחרשיא: ועבדו אף אנון חרשי מצרים, בלחשיהון—כיו, **יב** ורמו גבר חטריה, והוה לתניניו: ובלע חטרא דאהרון, ית חטריהון. **יג** ואתסף לבא דפרעה, ולא קביל מנהון: כמא דמליל יי. {ס} **יד** ואמר יי למשה, אתיקר לבא דפרעה: סריב, לשלחא עמא. **טו** איזיל לות פרעה בצפרא, הא נפיק למיא, ותתעתד לקדמותיה, על כיו נהרא: וחטרא דאתהפיד לחוּיא, תסב בידך. **טז** ותימר ליה, יי אלהא דיהודא שלחני לותך למימר, שלח ית עמי, ויפלחון קדמי במדברא: והא לא קבילתא, עד כעו. **יז** כדנו, אמר יי, בדא תדע, ארי אָנא יי: הא אָנא מחי בחטרא דבידי, על מיא דבנהרא—ויתתפכון לדמא. **יח** ונגני דבנהרא ימותון, ויסרי נהרא: וילאון מצראי, למשתי מיא מן נהרא. {ס} **יט** ואמר יי למשה, אימר לאהרון סב חטרה וארים ידך על מיא דמצראי על נהריהון על ארתיהון ועל אגמיהון ועל כל בית כנישת מימיהון—ויהו דמא: ויהי דמא בכל ארעא דמצרים, ובמיני אָעא ובמיני אָבנא. **כ** ועבדו כיו משה ואהרון כמא דפסיד יי, וארים בחטרא ומחא ית מיא דבנהרא, לעיני

פרעה, ולעיני עבדוהי: ואתהפכו כל מיא דבנהרא, לדמא. **כא** ונגני דבנהרא מיתו, וסרי נהרא, ולא יכילו מצראי, למשתי מיא מן נהרא: והוה דמא, בכל ארעא דמצרים. **כב** ועבדו כיו חרשי מצרים, בלחשיהון: ואתסף לבא דפרעה ולא קביל מנהון, כמא דמליל יי. **כג** ואתפני פרעה, ועאל לביתיה: ולא שוי לביה, אף לדא. **כד** וחפרו כל מצראי סחרנות נהרא, מיא למשתי: ארי לא יכילו למשתי, ממיא דבנהרא. **כה** ושליו, שבָעא יומיו, בַּתֵּר דִּמְחָא יי, ית נהרא. {פ}

כו ואמר יי למשה, עול לות פרעה: ותימר ליה, כדנו אמר יי, שלח ית עמי, ויפלחון קדמי. **כז** ואם מסריב את, לשלחא: הא אָנא, מחי ית כל תחומך—בערדעניא. **כח** וירבי נהרא, ערדעניא, ויסקון וייעלון בביתך, ובאדרון בית משכבך ועל ערסתך: ובבית עבדך ובעמך, ובתנירך ובאצותך. **כט** וכך ובעמך, ובכל עבדך—יסקון, ערדעניא.

שמות פרק ח

א ואמר יי, למשה, אימר לאהרון ארים ית ידך בחטרה, על נהריא על ארתיא ועל אגמיא: ואסיק ית ערדעניא, על ארעא דמצרים. **ב** וארים אהרון ית ידו, על מיא דמצראי: וסליקו, ערדעניא, וחפּוּ, ית ארעא דמצרים. **ג** ועבדו כיו חרשיא, בלחשיהון: ואסיקו ית ערדעניא, על ארעא דמצרים. **ד** וקרא פרעה למשה ולאהרון, ואמר צלו קדם יי, ויעדי ערדעניא, מני ומעמי: ואשלח, ית עמא, וידבחנו, קדם יי. **ה** ואמר משה לפרעה, **שאל לך גבורא הב לך זמני**, לאמתי אצלי עלך ועל עבדך ועל עמך, לשיצא ערדעניא מנך ומבתך: לחוד דבנהרא, ושתארונו. **ו** ואמר, למחר, ואמר, כפתגמך—בדיל דתדע, ארי לית כיי אלהא. **חמישי** **ז** ויעדון ערדעניא, מנך ומבתך, ומעבדך, ומעמך: לחוד **בנהרא**, ושתארונו. **ח** ונפק משה ואהרון, מלות פרעה: וצלי משה קדם יי, על עיסק ערדעניא דשוי לפרעה. **ט** ועבד יי, כפתגמא דמשה: ומיתו, ערדעניא, מן בתיא מן דרתא, ומן חקלתא. **י** וכנשו יתהון, דגורין דגורין: וסריאנו, על ארעא. **יא** וחזא פרעה, ארי הוה רוחתא, וישר ית לביה, ולא קביל מנהון: כמא דמליל יי. {ס} **יב** ואמר יי, למשה, אימר לאהרון, ארים ית חטרה ומחי ית עפרא דארעא: ויהי לקלמתא, בכל ארעא דמצרים. **יג** ועבדו כיו, וארים אהרון

וסמן שבידי ה' הכח והיכולת תרגם תנו לכם מופת אתא וזהו שכתב רש"י מופת אות להודיע

⁹⁶ מופת בכל מקום מופתא, חוץ מזו. וביאר פרשגן בשם לחם ושמלה: הואיל ולא מסתבר שפרעה בקש שיעשו דבר פלא אלא שיתנו הוכחה

יֵת יִדְיָה בְּחִטְרִיָּה וּמָחָא יֵת עֲפְרָא דְאַרְעָא. וְהוּת קְלֻמָּתָא. בְּאַנְשָׁא וּבְבַעֲרִיא: כָּל עֲפְרָא דְאַרְעָא הָוּת קְלֻמָּתָא. בְּכָל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם. **ד** וְעַבְדוּ כִּין חֲרָשִׁיא בְּלַחְשִׁיהוֹן לְאַפְקָא יֵת קְלֻמָּתָא. וְלֹא יִכְלוּ: וְהוּת. קְלֻמָּתָא. בְּאַנְשָׁא. וּבְבַעֲרִיא. **טו** וְאַמְרוּ חֲרָשִׁיא לְפָרְעָה. מָחָא מִן קָדָם יֵי הִיא: וְאַתְקַף לְבָא דְפָרְעָה וְלֹא קָבִיל מְנַהוֹן. כְּמָא דְמַלְלִיל יֵי. {ס} **טו** וְאַמְרֵי לְמִשָּׁה. אֶקְדִּים בְּצַפְרָא וְאַתְעַתֵּד קָדָם פָּרְעָה--הָא. נָפִיק לְמִיָּא: וְתִימַר לִיה. כְּדֻנָּן אֲמַר יֵי. שְׁלַח עָמִי. וְיִפְלַחוּן קְדָמִי. **י** אֲרִי אִם לִיתֵּךְ. מְשַׁלַּח יֵת עָמִי--הָאֲנָא מְשַׁלַּח בְּךָ וּבְעַבְדְּךָ וּבְעַמְךָ וּבְבִתְךָ. יֵת עֲרוּבָא: וְיִתְמַלּוּן בְּתֵי מַצְרַיִם. יֵת עֲרוּבָא. וְאַף אֲרַעָא. דְאַנּוֹן עֲלָה. **יח** וְאַפְרִישׁ בְּיוֹמָא הַהוּא יֵת אֲרַעָא דְגִשּׁוֹן. דְעָמִי שְׂרִי עֲלָה. בְּדִיל דְלֹא לְמַהוּי תְּמֹן. עֲרוּבָא--בְּדִיל דְתִדְעֵי. אֲרִי אֲנָא יֵי שְׁלִיִּים בְּגוֹ אֲרַעָא. **יט** וְאַשּׁוּי פִּרְקוֹן **ל** עָמִי. וְעַל עַמְךָ אִתִּי מִחָא: לְמַחֵר יִהִי. אֲתָא הָדִין. **כ** וְעַבְדוּ יֵי. כִּין. וְאַתָּא עֲרוּבָא תִּקְיָא. לְבֵית פָּרְעָה וּלְבֵית עַבְדּוּהִי: וּבְכָל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם אֲתַחַבֵּל אֲרַעָא. מִן קָדָם עֲרוּבָא. **כא** וְקִרָא פָּרְעָה. לְמִשָּׁה וּלְאַהֲרֹן: וְאַמְרֵי. אִיזִילוּ דְבַחוּ קָדָם אֱלֹהֵיכֹן--בְּאַרְעָא. **כב** וְאַמְרֵי מִשָּׁה. לֹא תִקֵּין לְמַעַבְדֵי כִין. אֲרִי בַעֲרִיא דְמַצְרַיִם דְחִלּוֹן לִיה. מְנִיָּה אֲנַחְנָא נְסִבִין לְדַבְּחָא קָדָם יֵי אֱלֹהֵנָא: הָא נִדְבַח יֵת בַּעֲרִיא דְמַצְרַיִם דְחִלּוֹן לִיה. וְאַנּוֹן יִהוֹן חֲזוֹ--הֵלֵא יִימְרוּן לְמַרְגְּמָנָא. **כג** מִהֵלֶךְ תִּלְתָּא יוֹמִין. גִּיזִיל בְּמַדְבָּרָא: וְנִדְבַח קָדָם יֵי אֱלֹהֵנָא. כְּמָא דִּימַר לָנָא. **כד** וְאַמְרֵי פָּרְעָה. אֲנָא אֲשַׁלַּח יִתְכֹן וְיִתְדַבְּחוּן קָדָם יֵי אֱלֹהֵיכֹן בְּמַדְבָּרָא--לְחֹד אֲרַחֲקָא לֹא תִרְחֶקוּן. לְמִיזִל: צִלוֹ. עָלִי. **כה** וְאַמְרֵי מִשָּׁה. הָא אֲנָא נָפִיק מִעַמְךָ וְאַצְלִי קָדָם יֵי. וְיַעֲדִי עֲרוּבָא מִפָּרְעָה מַעַבְדּוּהִי וּמַעֲמִיָּה. מָחָר: לְחֹד. לֹא יוֹסִיף פָּרְעָה **לשקרא**. בְּדִיל דְלֹא לְשַׁלַּח יֵת עָמָא. לְדַבְּחָא קָדָם יֵי. **כו** וְנָפִיק מִשָּׁה. מִלּוֹת פָּרְעָה: וְצִלִי. קָדָם יֵי. **כז** וְעַבְדוּ כְּפִתְגָמָא דְמִשָּׁה. וְאַעֲדִי עֲרוּבָא. מִפָּרְעָה מַעַבְדּוּהִי וּמַעֲמִיָּה: לֹא אֲשַׁתָּאֵר. חֹד. **כח** וְיִסַּר פָּרְעָה יֵת לְבִיָּה. אֵף בְּזִמְנָא הָדָא: וְלֹא שְׁלַח. יֵת עָמָא. {פ}

שמות פרק ט

א וְאַמְרֵי יֵי לְמִשָּׁה. עוֹל לוֹת פָּרְעָה: וְתַמְלִיל עָמִיָּה. כְּדֻנָּן אֲמַר יֵי אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי. שְׁלַח יֵת עָמִי. וְיִפְלַחוּן קְדָמִי. **ב** אֲרִי אִם מַסְרִיב אֲתָא. לְשַׁלַּח. וְעַד כְּעֹן אֲתָא. מִתְקִיף בְּהוֹן. **ג** הָא מִחָא מִן קָדָם יֵי הוּיָא. בְּבַעֲרִיָּה דְבַחְקָלָא. בְּסוֹסוֹתָא בְּחִמְרֵי גִמְלִי. בְּתוֹרִי וּבְעִנָּא--מוֹתָא. סְגִי לְחֹדָא. **ד** וְפָרִישׁ יֵי--כִּין בַּעֲרִיא

דִּישְׂרָאֵל. וּבִין בַּעֲרִיא דְמַצְרַאִי: וְלֹא יָמוּת מְכֻלָּא לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל. מִדְּעַם. **ה** וְשׁוּי יֵי. זִמְנָא לְמִימַר: מָחָר. יַעֲבִיד יֵי פִתְגָמָא הָדִין--בְּאַרְעָא. **ו** וְעַבְדוּ יֵי יֵת פִּתְגָמָא הָדִין. בְּיוֹמָא דְבִתְרוּהִי. וּמִית. כָּל בַּעֲרִיא דְמַצְרַאִי: וּמַבְעִירָא דְבִנֵי יִשְׂרָאֵל. לֹא מִית חֹד. **ז** וְשַׁלַּח פָּרְעָה--וְהָא לֹא מִית מַבְעִירָא דִּישְׂרָאֵל. עַד חֹד⁹⁷: וְאַתִּיקַר לְבָא דְפָרְעָה. וְלֹא שְׁלַח יֵת עָמָא. {פ}

ח וְאַמְרֵי יֵי. לְמִשָּׁה וּלְאַהֲרֹן. סְבוּ לְכוּן מְלִי חֲפִנִיכוֹן. פִּיחַ דְאַתְנוֹנָא: וְיִזְרַקְנִיָּה מִשָּׁה לְצִית שְׁמִיָּא. לְעִינֵי פָרְעָה. **ט** וְיִהִי לְאַבְקָא. עַל כָּל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם: וְיִהִי עַל אֲנָשָׁא וְעַל בַּעֲרִיא. לְשַׁחֲיוֹן סְגִי אֲבַעְבוּעִין--בְּכָל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם. **י** וְנִסִּיבוּ יֵת פִּיחַ דְאַתְנוֹנָא. וְקִמוּ קָדָם פָּרְעָה. וְיִזְרַק יֵתִיָּה מִשָּׁה. לְצִית שְׁמִיָּא: וְהוּהוּ. שַׁחֲיוֹן אֲבַעְבוּעִין. סְגִי. בְּאַנְשָׁא וּבְבַעֲרִיא. **יא** וְלֹא יִכְלוּ חֲרָשִׁיא. לְמַקְס קָדָם מִשָּׁה--מִן קָדָם שַׁחֲנָא: אֲרִי הוּהוּ שַׁחֲנָא. בְּחֲרָשִׁיא וּבְכָל מַצְרַאִי. **יב** וְתִקֵּיף יֵי יֵת לְבָא דְפָרְעָה. וְלֹא קָבִיל מְנַהוֹן: כְּמָא דְמַלְלִיל יֵי. עַם מִשָּׁה. {ס} **יג** וְאַמְרֵי לְמִשָּׁה. אֶקְדִּים בְּצַפְרָא. וְאַתְעַתֵּד קָדָם פָּרְעָה: וְתִימַר לִיה. כְּדֻנָּן אֲמַר יֵי אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי. שְׁלַח יֵת עָמִי. וְיִפְלַחוּן קְדָמִי. **יד** אֲרִי בְּזִמְנָא הָדָא. אֲנָא שְׁלַח יֵת כָּל מַחֲתִי בְּלִבְךָ. וּבְעַבְדְּךָ. וּבְעַמְךָ--בְּדִיל דְתִדְעֵי. אֲרִי לִית דְּכוּתִי בְּכָל אֲרַעָא. **טו** אֲרִי כְּעֹן קָרִיב קְדָמִי דְשַׁלַּחִית⁹⁸ פֹּזוֹן יֵת מַחֲת גְבוּרְתִי. וּמַחֲתִית יֵתִיָּה וְיֵת עַמְךָ בְּמוֹתָא: וְאַשְׁתִּיצִיתָא. מִן אֲרַעָא. **טז** וְגִבְרִים בְּדִיל דָּא קִימְתֵּךְ. בְּדִיל. לְאַחֲזִיזוֹתֵךְ יֵת חִילִי: וּבְדִיל **דיהוּ** מִשְׁתַּעֲנוּ גְבוּרַת שְׁמִי. בְּכָל אֲרַעָא. **יז** שְׁבִיעִי יֵי עַד כְּעֹן. כְּבִישֵׁת לִיה בְּעָמִי. בְּדִיל דְלֹא. לְשַׁלַּחוֹתְהוֹן. **יח** הָאֲנָא מַחֲת כְּעַדְנָא הָדִין מָחָר. בְּרָדָא תִּקֵּיף לְחֹדָא. דְלֹא הוּהוּ דְכוּתִיָּה בְּמַצְרַיִם. לְמֹן יוֹמָא דְאַשְׁתַּכְלִלַת וְעַד כְּעֹן. **יט** וְכַעֲנוּ. שְׁלַח כְּנוֹשׁ יֵת בַּעֲרִיָּה. וְיֵת כָּל דְלָךְ. בְּחַקְלָא: כָּל אֲנָשָׁא וּבַעֲרִיא דִישְׁתַּכַּח בְּחַקְלָא. וְלֹא יִתְכַנֵּישׁ לְבֵיתָא--וְיִיחֹזֵת עֲלֵיהוֹן בְּרָדָא. וּיְמוֹתוֹן. **כ** דְדַחֲחִיל מִפִּתְגָמָא דִּי. מַעַבְדֵי פָרְעָה--כְּנֹשׁ יֵת עַבְדּוּהִי וְיֵת בַּעֲרִיָּה. לְבֵיתָא. **כא** וְדִלָּא שׁוּי לְבִיָּה. לְפִתְגָמָא דִּי--שִׁבַּק יֵת עַבְדּוּהִי וְיֵת בַּעֲרִיָּה. בְּחַקְלָא. {פ}

כב וְאַמְרֵי יֵי לְמִשָּׁה. אֲרִים יֵת יִדְךָ עַל צִית שְׁמִיָּא. וְיִהִי בְרָדָא. בְּכָל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם: עַל אֲנָשָׁא וְעַל בַּעֲרִיא. וְעַל כָּל עֶסְבָּא דְחַקְלָא--בְּאַרְעָא דְמַצְרַיִם. **כג** וְאַרִים מִשָּׁה יֵת חִטְרִיָּה. עַל צִית שְׁמִיָּא. וְיִי יִהְיֶה קָלִין וּבְרָד. וּמִהֲלָכָא אִישְׁתָּא עַל אֲרַעָא: וְאַמְטֵר יֵי בְרָדָא. עַל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם. **כד** וְהוּהוּ בְרָדָא--

⁹⁸ כתב להפוך לשון עבר שבמקרא ללשון עתיד שבכוונתו

⁹⁷ כאן קיים ה"עד" משא"כ לעיל

יִי: קִלְיָא יִתְמַנְעוּן, וּבִרְדָּא לֹא יְהִי עוֹד, בְּדִיל דְּתַדְע, אַרְי דִּי
 אֶרֶעָא. **ו** וְאֵת, וְעִבְדֵּךְ: יִדְעָנָא--אַרְי עַד כְּעַן לֹא אֶתְכַנַּעְתּוּן.
 מִן קֳדָם יִי אֱלֹהִים. **ל**א וְכִתְנָא וּסְעָרִי, לְקוֹ: אַרְי סְעָרִיא אֲגִיב,
 וְכִתְנָא גְבַעְלִין. **כ**ב וְחֻטִּיא וְכִוְנָתָא, לֹא לְקָאָה: אַרְי אֶפְלָתָא,
 אֲגִין. **ג**ג וְנֶפֶס מִשָּׁה מְלוֹת פְּרָעָה, יֵת קֶרְתָּא, וּפְרָס יְדוּהִי בְצִנּוּ,
 קֳדָם יִי: וְאֶתְמַנְעוּ קִלְיָא וּבִרְדָּא, וּמִטְרָא דִּיהוָה נָחִית לֹא מְטָא
 עַל אֶרֶעָא. **ד**ד וְחֻזָּא פְּרָעָה, אַרְי אֶתְמַנַּע מִטְרָא וּבִרְדָּא
 וְקִלְיָא--וְאוֹסִיף לְמַחְסִי: וְיִסְרִיה לְלִבִּיה, הוּא וְעִבְדוּהִי. **ה**ה
 וְאֶתְקַף לְבָא דְּפְרָעָה, וְלֹא שִׁלַּח יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּמָא דְּמִלִּיל
 יִי, בִּידָא דְּמִשָּׁה. {פ}

וַאֲשֶׁתָּא. מִשְׁתַּלְהָבָא בְּגוּ בְרָדָא: תַּסְקִיף לַחֲדָא--דְּלֵא הָהוּ
דְּכּוּתִיָּה בְּכָל אַרְעָא דְּמַצְרִים. מַעֲדֵן דְּהוּת לַעֲם. כֹּה וּמַחָא
בְּרָדָא בְּכָל אַרְעָא דְּמַצְרִים. ית כָּל דְּבַחְקָלָא. מֶאֱנָשָׁא, וְעַד
בְּעִירָא: וְיֵת כָּל עֶסְבָּא דְּחַקְלָא מַחָא בְּרָדָא. וְיֵת כָּל אֵילָנִי
חַקְלָא תִּבְר. כֹּה לַחֲדוּד בְּאַרְעָא דְּגִשּׁוּ. דְּתַמְנֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--לֹא
הָהוּ, בְּרָדָא. כֹּה וּשְׁלַח פְּרָעָה, וּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן, וְאָמַר
לְהוֹן, חֲבִית זְמָנָא הָדָא: יֵי, זָכָאָה, וְאַנָּא וְעַמִּי, חֲיִיבִין. כֹּה צִלּוּ.
קִדְּם יֵי וְסִנֵּי קִדְמוּהִי רֹחַ. דְּלֵא, יְהוֹן עֲלֵנָא קִלְיִן דְּלֹטֹם בְּאֵלִין
מִן קִדְּם יֵי בְּרַד: וְאֲשֶׁלַּח יִתְכּוֹן, וְלֹא תִּסְפּוּן לֹא תַעֲכַבָּא. כֹּה
וְאָמַר לֵיהּ, מֹשֶׁה, כַּמְּפָקִי מִן קִרְתָּא, אֶפְרוֹס יֵת יְדֵי בְּצִנּוֹן קִדְּם

פרשת בא

מסמך הוורד לפרשת בא תשפ"א לא נשמר, ומצורף כאן PDF

אומקלס פרשת בא / פרק יג

זאָרעט דעם צווייטן טאָג פֿאַר אַלע זיין אַרבעט. (פ)

[illegible][illegible][illegible]

¹ פרשנים: אונקלוס נזר מאד לזרעם בלשון נקיות. מטעם זה מנע מלהוכיח דם (אבר ההולדה באשה) וזרעם אפוא פסל כל דתם - פתח כל ולדא. ודוגמתו ברכת שדים ודחם (בר' מט:כה) ברכתא דאבוק דאמק, עיין שם. וכן במ"י לירמיה אה:

¹¹ פתרון: לא תרגם כמא דהויתן ממליך כסותהו הקבוע של חורג דבר, מליך, הדיקט, במסור כבד כ נאמר כאשר יבדוקם ויחזיקם במחלוקת, אבל כדברם כמסעו כמו שאתם רוצים לומר, ובהו נותן למשפט, כלשון חזיל הוא היה חושב, ולא הוא היה חושב כי דבר מזה רק על בנית היריבו ולא על מה שאמר וכוונתו שיתבטל מכוון לבקשת שלח את עמי שוחה

דִּתְשַׁתְּעִי קִלְקֵל בָּרֶךְ וְגִבֹּר בָּרֶךְ, יֵת נִסִּין דַּעֲבָדִית בְּמַצְרִים, וְיֵת
אֲתוּתִי, דְּשׁוּיִתִּי בַּהּוֹן; וְתִדְעוֹן, אֲרִי אֲנִי יי. ג וְעַל מִשָּׁה

שמות פרק י
א וַיֹּאמֶר יי' לְמֹשֶׁה, עוֹל לֹת פְּרָעָה: אָרִי אֲנִי יִקְרִית יֵת לְבִיָּהּ,
וְיֵת לְבֵא עֲדַבְדּוֹהִי, בְּדִיל לְשִׁנְאוֹה אֹתִי אֵלַיִן, בִּינְיָהוֹן. **ב** וּבְדִיל

ואהרן. לות פרעה. ואמרו ליה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי. עד אמתי מסריב את לאתכנעא מן קדמי: שלח עמי ויפלו חן קדמי. **ד** ארי אם מסריב את. לשלחא ית עמי--האנא מיתי מחר גובא. בתחומך. **ה** ויחפי ית עין שמשא דארעא. ולא יכול למחזי ית ארעא; ויכול ית שאר שינבתא. דאשתארת לכו מן ברדא. ויכול ית כל אילנא. דאצמח לכו מן חקלא. **ו** ויתמלון בתך ובתי כל עבדך. ובתי כל מצראי. דלא חזו אבהתך ואבהת אבהתך. מיום מהויהו על ארעא עד יומא הדיו; ואתפני ונפק. מלות פרעה. **ז** ואמרו עבדי פרעה ליה. עד אמתי יהי דין לנא לתקלא--שלח ית גבראי. ויפלו חן קדם יי אלההו; העד כען לא ידעתא. ארי אבדת מצרים. **ח** ואתתב ית משה וית אהרן. לות פרעה. ואמר להון. איזילו פלחו קדם יי אלההו; מאן ומאן. אזלין. **ט** ואמר משה. בעולימנא ובסבנא ניזיל; בבננא ובבנתנא בעננא ובתורנא. ניזיל--ארי חגא קדם יי. לנא. **י** ואמר להון. יהי כין מימרא דיין בסעודכון. כד אשלח יתכון. וית טפלכון; חזו. ארי בישא אתון סבירין למעבד לית קביל אפיון לאסתחרא. **יא** לא כין. איזילו כען גבראי ופלחו קדם יי--ארי יתה. אתון כען; ותריד יתהון. מן קדם פרעה. **שני** {ס} **יב** ואמר יי למשה. ארים ידך על ארעא דמצרים וייתי גובא. ויסק. על ארעא דמצרים; ויכול ית כל עסבא דארעא. ית כל דאשאר ברדא. **יג** וארים משה ית חטריה. על ארעא דמצרים. ויי דבר רוח קדומא בארעא. כל יומא ההוא וכל ליליא: צפרא הוה--ורוח קדומא. נטל ית גובא. **יד** וסליק גובא. על כל ארעא דמצרים. ושאר. בכל תחום מצרים: תקיף לחדא--קדמוהי לא הוה כין גובא דכותיה. ובתרוהי לא יהי כין. **טו** וחפא ית עין שמשא דכל ארעא. וחשוכת ארעא. ואכל ית כל עסבא דארעא וית כל פירי אילנא. דאשאר ברדא; ולא אשתאר כל ירוק באילנא ובעסבא דחקלא. בכל ארעא דמצרים. **טז** ואוחי פרעה. למקרי למשה ולאהרן; ואמר. חבית קדם יי אלההו--ולכון. **יז** וכען. שבוק כען לחובי ברם זמנא הדא. וצלו. קדם יי אלההו; ויעדי. מני. לחוד. ית מותא הדיו. **יח** ונפק. מלות פרעה; וצלי. קדם יי. **יט** והפך יי רוח מערבא. תקיף לחדא. ונטל ית גובא. ורמחי לימא דסוף: לא אשתאר גובא חד. בכל תחום מצרים. **כ** ותקסיף

יי. ית לבא דפרעה; ולא שלח. ית בני ישראל. {פ} **כא** ואמר יי למשה. ארים ידך על צית שמיא. ויהי חשוכא. על ארעא דמצרים; **בתר דיעדי. קבל ליליא**. **כב** וארים משה ית ידיה. על צית שמיא; והוה חשוק קבל בכל ארעא דמצרים. תלתא יומין. **כג** לא חזו גבר ית אחוהי. ולא קמו אנש מתחותיה--תלתא יומין; ולכל בני ישראל הוה נהורא. במותבניהון. **שלישי כד** וקרא פרעה למשה. ואמר איזילו פלחו קדם יי--לחוד ענכון ותורכון. שבוק: אף טפלכון. ניזיל עמכון. **כה** ואמר משה. אף את תתין בידנא נכסת קדשיו ועלון; ונעבד. קדם יי אלהנא. **כו** ואף בעירנא ניזיל עמנא. לא נשאר מניה מדעם--ארי מניה אנחנא נסבין. למפלח קדם יי אלהנא; ואנחנא לית אנחנא ידעין. מא נפלח קדם יי. עד מיתנא. לתמן. **כז** ותקסיף יי. ית לבא דפרעה; ולא אבא. לשלחותהון. **כח** ואמר ליה פרעה. איזיל מעלוי; אסתמר לך. לא תוסיף למחזי אפי--ארי ביומא דתחזי אפי. תמות. **כט** ואמר משה. יאות מלילתא: לא אוסיף עוד. למחזי אפק. {פ}

שמות פרק יא

א ואמר יי למשה. עוד מכתש חד איתי על פרעה ועל מצראי--בתר כין. ישלח יתכון מכא: כשלחותיה--גמירא. תרכא יתריך יתכון מכא. **ב** מליל כען. קדם עמא; וישאלון גבר מן חבריה. ואתתא מן חברתה. מנין דכסף. ומנין דדהב. **ג** ויהב יי ית עמא לרחמיו. בעיני מצראי; אף גברא משה. רב לחדא בארעא דמצרים. בעיני עבדי פרעה. ובעיני עמא. {ס} **רביעי ד** ואמר משה. כדנן אמר יי: כפלוגת ליליא. אנא מתגלי בגו מצרים. **ה** וימות כל בכרא. בארעא דמצרים--מבכרא דפרעה דנחיד למתב על כרסי מלכותיה. עד בכרא דאמתא דבבתר רחיא; וכל. בכרא דבעירא. **ו** ותחי צותתא רבתא. בכל ארעא דמצרים. דכותה לא הוה. ודכותה לא תוסיף. **ז** ולכל בני ישראל. לא ינויק כלבא בלישניה למבא. למאנשא. ועד בעירא--בדיל. דתדעון. דפריש יי. כין מצראי וכין ישראל. **ח** ויחתון כל עבדך אליו לותי ויבעון מני למימר. פוק את וכל עמא דעמך. ובתר כין. אפוק; ונפק מלות פרעה. בתקוף רגו. {ס} **ט** ואמר יי למשה. לא יקביל מנכון פרעה--בדיל לאסגא מופתי. בארעא דמצרים. **י** ומשה ואהרן. עבדו ית כל מופתיא האלין--קדם פרעה;

⁹⁹ פרשגן: [הבין וימש] משורש מו"ש: לאחר שחשכת הלילה הרגילה משה סרה ממקומה; החל החושך של מכת מצרים. אלא שלפירוש קשה הו' דמש חשך כטענת רש"י.

ותקוף יי ית לבא דפרעה. ולא שלח ית בני ישראל מארעה. {ס}

שמות פרק יב

א ואמר יי למשה ולאהרן. בארעא דמצרים למימר. **ב** ירחא הדין לכו. ריש ירחיא: קדמאי הוא לכו. לירחי שתא. **ג** מלילו. עם כל כנשתא דישאל למימר. בעסרא. לירחא הדין: ויסבון להון. גבר אמר לבית אבא—אמרא לביתא. **ד** ואם זעיר ביתא. מלא תמנא על אמרא—ויסב הוא ושיבביה דקריב לביתיה. במנן נפששתא: גבר לפס מיכליה. תתמנן על אמרא. **ה** אמר שלים דכר בר שתיה. יהי לכו: מן אמרא ומן בני עזיא. תסבון. **ו** ויהי לכו למטרא. עד ארבעת עסרא יומא לירחא הדין: ויכסון יתיה. כל קהלא כנשתא דישאל—בין שמשא. **ז** ויסבון. מן דמא. ויתנן על תרין ספאי. ועל שקפא—על. בתיא. דייכלון יתיה. בהון. **ח** וייכלון ית בסרא. בליליא הדין: טוי נור ופטיר. על מררין ייכלוניה. **ט** לא תיכלון מניה כד חי. ואף לא כד בשלא מבשל במיא: אלהין טוי נור. רישיה על כרעוהי ועל גויה. **י** ולא תשארון מניה. עד צפרא: ודישתאר מניה עד צפרא. בגורא תיקדון. **יא** וכדון. תיכלון יתיה—חרציכון יהון אסירין. מסניכון ברגליכון וחרטריכון בידכון: ותיכלון יתיה בבחילו. פסחא הוא **קדם**. **יב** ואתגל בארעא דמצרים. בליליא הדין. ואקטול כל בכרא בארעא דמצרים. מאנשא ועד בעירא: ובכל טעות מצראי אעביד דינין. אנא יי. **יג** ויהי דמא לכו לאת. על בתיא דאתון תמן. ואחזי ית דמא. **ואחוס** עליכון: ולא יהי בכון מותא לחבלא. במקטלי בארעא דמצרים. **יד** ויהי יומא הדין לכו לדכנא. ותיחגון יתיה חגא קדם יי: לדריכון. קים עלם תיחגוניה. **טו** שבועא יומין. פטירא תיכלון—ברם ביומא קדמא. תבטלון¹⁰⁰ חמירא מבתיכון: ארי כל דייכול חמיע. וישתיצי אנשא ההוא מישראל—מיומא קדמא. עד יומא שביעא. **טז** וביומא קדמא. מערע קדיש. וביומא שביעא. מערע קדיש יהי לכו: כל עבידא. לא יתעביד בהון—ברם מא דמתאכיל לכל נפש. הוא בלחודוהי יתעביד לכו. **יז** ותטרון. ית פטירא. ארי **בכרו** יומא הדין. אפיקית ית חיליכון מארעא דמצרים: ותטרון ית יומא הדין. לדריכון—קים עלם. **יח** בגיוס/ בארבעת עסרא יומא לירחא. ברמשא. תיכלון.

פטירא: עד יומא חד ועסרין. לירחא—ברמשא. **יט** שבועא יומין—חמירא. לא ישתכח בבתיכון: ארי כל דייכול מחמא. וישתיצי אנשא ההוא מבנשתא דישאל—בגיריא. ובציביא דארעא. **כ** כל מחמא. לא תיכלון: ככל. מותבניכון. תיכלון. פטירא. {פ}

חמישי כא וקרא משה לכל סבי ישראל. ואמר להון: אתנגידו. וסבו לכו מן בני ענא לזרעיתכון—וכוסו פסחא. **כב** ותסבון אסרת איווא. ותטבלון בדמא דבמנא. ותדון לשקפא ולתרין ספאי. מן דמא דבמנא: ואתון. לא תפקון אנש מתרע ביתיה—עד צפרא. **כג** ויתגל יי. לממחי ית מצראי. ויחזי ית דמא על שקפא. ועל תרין ספאי: **וייחוס** יי. על תרעא. ולא ישבוק מחבלא. למיעל לבתיכון לממחי. **כד** ותטרון. ית פתגמא הדין. לקים לה ולבנה. עד עלמא. **כה** ויהי ארי תיעלון לארעא. דיתין יי לכו—כמא דמליל: ותטרון. ית פלחנא הדין. **כו** ויהי. ארי יימרון לכו בניכון: מא פלחנא הדין. לכו. **כז** ותימרון דיבכ **חיס** הוא **קדם** יי. **דחס** על בתי בני ישראל במצרים. כד מחא ית מצראי. וית בתנא שיויב: וכרע עמא. וסגידו. **כח** ואזלו ועבדו. בני ישראל: כמא דפסיד יי ית משה ואהרן. כין עבדו. {ס} **ששי כט** והוה בפלגות ליליא. ויי קטל כל בכרא בארעא דמצרים. מבכרא דפרעה דעתיד למתב על כרסי מלכותיה. עד בכרא דשביא דבבית אסירי. וכל. בכרא דבעירא. **ל** וקם פרעה בליליא. הוא וכל עבדוהי וכל מצראי. והות צוחתא רבתא. במצרים: ארי לית ביתא תמן. דלא הוה ביה מיתא. **לא** וקרא למשה ולאהרן בליליא. ואמר קומו פוקו מגו עמי—אף אתון. אף בני ישראל: ואיזילו פלחו קדם יי. כמא **דהיותון אמרין**. **לב** אף ענכון אף תוריוכון דברו כמא דמלילתון. ואיזילו: **וצלו**, אף **עלי**. **לג** ותקיפו מצראי על עמא. לאוחא לשלחותהון מן ארעא: ארי אמרו. כלנא מיתין. **לד** ונטל עמא ית לישחון. עד לא חמע: **מותר** **אצותהון** צריר בלבושיהון. על כתפיהון. **לה** ובני ישראל עבדו. כפתגמא דמשה: ושאליו. ממצרים. מנין דכסף ומנין דדחב. ולבושין. **לו** ויי יהב ית עמא לרחמין. בעיני מצראי—ואשאליונן: ורוקינן. ית מצרים. {פ} **לז** ונטלו בני ישראל מרעמסס. לסכות. כשית מאה אלפין

¹⁰⁰ בכמה מקומות תרגם השבחה כביטול. שמות ה:ה. והשבתם אתם מסבלתם. ויקרא ב:ג ולא תשבית מלח. ויקרא כו:ו והשבתי חיה רעה. דברים לב:כו אשביתה מאנוש זכרם.

גברא, רגלאה בר מטפלא. **לח** ואף נכראין סגיאין. סליקו עמהון. וענא ותורי. בעירא סגי לחדא. **לט** ואפו ית לישא דאפיקו ממערים. גריצו פטירן—ארי לא חמע: ארי אתרכו ממערים, ולא יכילו לאתעבבא. ואף וודין, לא עבדו להון. **מ** ומותב בני ישראל, דיתבו במערים—ארבע מאה, ותלתין שנין. **מא** והוה, מסוף ארבע מאה, ותלתין, שנין; והוה, בכרן יומא הדין, נפקו כל חיליא דיי, מארעא דמערים. **מב** לילי נטיר הוא קדם יי, לאפקותהון מארעא דמערים: הוא ליליא הדין קדם יי, נטיר לכל בני ישראל לדרהון. {פ} **מג** ואמר יי למשה ואהרן, דא גזירת פסחא: כל בר ישראל דישתמד, לא ייכול ביה. **מד** וכל עבד גבר, זבין כספא—ותגזר יתיה, בכין ייכול ביה. **מה** תותבא ואגירא, לא ייכול ביה. **מו** בחבורא חדא יתאכיל, לא תפקון מן ביתא מן בסרא לברא; וגרמא, לא תתברון ביה. **מז** כל כנשתא דישראל, יעבדון יתיה. **מח** וארי יתגיר עמכון גירא, ויעביד פסחא קדם יי—מגזר ליה כל דכורא ובכין יקרב למעבדיה, ויהי כיציבי ארעא; וכל ערלא, לא ייכול ביה. **מט** אוריתא חדא, תהי ליציביא, ולגיריא, דיתגירון ביניכון. **נ** ועבדו, כל בני ישראל: כמא דפסיד יי ית משה וית אהרן, בין עבדו. {ס} **נא** והוה, בכרן יומא הדין: אפיק יי ית בני ישראל, מארעא דמערים—על חיליהון. {פ}

שמות פרק יג

שביעי **א** ומליל יי, עם משה למימר. **ב** אקדיש קדמי כל בכרא פתח כל ולדא, בבני ישראל—באנשא, ובבעירא: דילי, הוא. **ג** ואמר משה לעמא, הוּ דכירין ית יומא הדין

דנפקתון ממערים מבית עבדותא, ארי בתקוף יד, אפיק יי יתכון מכא: ולא יתאכיל, חמיע. **ד** יומא דין, אתון נפקין, בירחא, דאביבא. **ה** ויהי ארי יעילנך יי לארע כנענאי וחתאי ואמוראי וחואי ויבוסאי, דקיים לאבדהתך למתן לך, ארע עבדא חלב, ודבש; ותפלח ית פלחנא הדא, בירחא הדין. **ו** שבעא יומין, תיכול פטירא; וביומא, שביעאה, חגא, קדם יי. **ז** פטירא, יתאכיל, ית, שבעא יומין; ולא יתחזי לך חמיע, ולא יתחזי לך חמיר—בכל תחומך. **ח** ותחזי לבך, ביומא ההוא לממר: בדיל דא, עבד יי לי, במפקי, ממערים. **ט** ויהי לך לאת על ידך, ולדכרן בין עינד, בדיל דתהי אוריתא דיי, בפמך: ארי ביד תקיפא, אפקך יי ממערים. **י** ותטר ית קימא הדין, בזמניה, מדקון, לזמן. {פ} **יא** ויהי ארי יעילנך יי, לארע כנענאי, כמא דקיים לך, ולאבדהתך; ויתנה, לך. **יב** ותעבר כל פתח ולדא, קדם יי: וכל פתח ולד בעירא, דיהון לך דכרין—תקדיש קדם יי. **יג** וכל בכרא דחמרא תפרוק באמרא, ואם לא תפרוק ותקפיה; וכל בכרא דאנשא בבנה, תפרוק. **יד** ויהי ארי ישאלנך בך, מחר—למימר מא דא: ותימר ליה—בתקוף יד אפקנא יי ממערים, מבית עבדותא. **טו** והוה, כד אקשי פרעה לשלחותנא, וקטל יי כל בכרא בארעא דמערים, מבכרא דאנשא ועד בכרא דבעירא: על כין אנא דבח קדם יי, כל פתח ולד דכריא, וכל בכרא דבני, אפרוק. **טז** ויהי לאת על ידך, ולתפלח בין עינד: ארי בתקוף יד, אפקנא יי ממערים. {ס}

פרשת בשלח

דעננא, לדברותהון באורחא, ובליילא בעמודא דאישתא, לאנהרא להון—למיזל, ביממא ובליילא. **כב** לא עדי עמודא דעננא, ביממא, ואף לא עמודא דאישתא, בליילא—מן קדם, עמא. {פ}

שמות פרק יד

א ומליל יי, עם משה למימר. **ב** מליל, עם בני ישראל, ויתובון וישרון קדם פס חירתא, בין מגדול ובין ימא: קדם בעיל צפון, לקבליה תשרון על ימא. **ג** וימר פרעה על בני ישראל, מערבלין¹⁰² אנון בארעא: אחד¹⁰³ עליהון, מדברא.

¹⁰³ אחד vb. to bind, grasp; shut door (pe.); to be held (ithpa.)

¹⁰¹ ווע Cook: vb. to tremble (pe.), shake s.th. (palp.)
¹⁰² ערבלין vb. to confuse Cook:

ד ואתקייף ית לבא דפרעה וירדוף בתריהון. ואתקייף בפרעה ובכל משריתיה¹⁰⁴. וידעון מצרא' ארי אגא יי: ועבדו בין. **ה** ואתחוא למלכא דמצרים. ארי **אזל** עמא; ואתחפיד לבא דפרעה ועבדוהי. בעמא, ואמרו מא דא עבדנא. ארי שלחנא ית ישראל מפלחנא. **ו** וטקיס. ית רתפיה: וית עמיה. דבר עמיה. **ז** ודבר. שית מאה רתפין בחירן. וכל. רתפי מצראי: וגברין¹⁰⁵. **ח** ממנו על כלחון. **ח** ותקייף יי. ית לבא דפרעה מלכא דמצרים. וירדף. בתר בני ישראל: ובני ישראל. נפקין בר'ש גל¹⁰⁶. **ט** וירדפו מצראי בתריהון. ואדביקו יתחון פד שרן על ימא. כל סוסות רתפי פרעה. ופרשוהי ומשריתיה—על פס. חירתא. דקדם. בעיל צפון. **י** ופרעה. קריב: וזקפו בני ישראל ית עניהון והא מצראי נטלין בתריהון. ודחילו לחדא. וזעיקו בני ישראל. **קדם** יי. **יא** ואמרו. למשה. המדלית קברין במצרים. דברתנא לממת במדברא: מא דא עבדת לנא. לאפקותנא ממצרים. **יב** הלא דין פתגמא. דמלילנא עמד במצרים למימר. שבוק מנא. ונפלח ית מצרא': ארי טב לנא דנפלח ית מצרא'. מדנמות במדברא. **יג** ואמר משה לעמא. לא תדחלון—אתעתדו וחזו ית פרקנא דיין. דיעביד לכון יומא דיין: ארי. דחזיתון ית מצראי יומא דיין—לא תיספון למחזיהון עוד. עד עלמא. **יד** יי. גיח לכון קרב: ואתון. תשתקון. {פ}

שלישי טו ואמר יי למשה. קבילית צלותך: מליל עס בני ישראל. ויטלון. **טז** ואת טול ית חטרך. וארים ית ידך על ימא—ובזעיה: וייעלון בני ישראל בגו ימא. ביבשתא. **יז** ואגא. האגא מתקייף ית לבא דמצראי. וייעלון. בתריהון: וידעון מצראי. ארי אגא יי. באתקייפותי בפרעה. ברתכוהי ובפרשוהי. **יח** וידעון מצראי. ארי אגא יי. באתקייפותי בפרעה. ברתכוהי ובפרשוהי. **יט** ונטל מלאכא דיין. דמדבר קדם משריתא דישראל. ואתא. מבתריהון: ונטל עמודא דעגנא. מן קדמיהון. ושרא. מבתריהון. **כ** ועאל בין משריתא דמצראי. ובין משריתא דישראל. והוה עגנא וקבלא למצראי. ולישראל נהר כל ליליא: ולא אתקרבו דין לות דין. כל ליליא. **כא** וארים משה ית ידיה. על ימא. ודבר יי ית ימא ברוח קדמא תקייף כל ליליא. ושוי ית ימא ליבשתא: ואתבזעו.

מא. **כב** ועאלו בני ישראל בגו ימא. ביבשתא: ומא להון שורין. מימניהון ומסמאלהון. **כג** וירדפו מצראי. ועאלו בתריהון—כל סוסות פרעה. רתכוהי ופרשוהי: לגו. ימא. **כד** והוה. במטרת צפרא. ואסתכי יי למשריתא דמצראי. בעמודא דאישתא ועגנא: ושגיש. ית משריתא דמצראי. **כה** ואעדי. ית גלגלי רתפיהון. ומדברין להון. בתקוף: ואמרו מצראי. נערק מן קדם ישראל—ארי דא היא גבורתא דיין. דעבד להון קרבין במצרים¹⁰⁷. {פ}

רביעי כו ואמר יי למשה. ארים ית ידך על ימא: ויתבון מיא על מצראי. על רתפיהון ועל פרשיהון. **כז** וארים משה ית ידיה על ימא. ותב ימא לעדן צפרא לתקפיה. ומצראי. ערקין לקדמותיה: וישפיק¹⁰⁸ יי ית מצראי. בגו ימא. **כח** ותבו מיא. ויחפו ית רתפיא וית פרשיא. לכל משרית פרעה. דעאלו בתריהון בימא: לא אשתאר בהון. עד חד. **כט** ובני ישראל הליוכו ביבשתא. בגו ימא: ומא להון שורין. מימניהון ומסמאלהון. **ל** ופרק יי ביומא ההוא. ית ישראל—מידא דמצראי: וחזא ישראל ית מצראי. מיתין על כף ימא. **לא** וחזא ישראל ית גבורת ידא רבתא. דעבד יי במצראי. ודחילו עמא. מן קדם יי: והימנו. במימרא דיין. ובנביאות משה. עבדיה. {ר} {ש}

שמות פרק טו

א בכין שבח משה ובני ישראל ית תשבחתא דא. **ב** קדם יי. ואמרו. למימר: נשבח ונודי קדם יי ארי אתגאי על ג'ותכיא וניאותא דיכיה היא. סוסיא ורכביה רמא בימא. **ב** תקפי ותשבחתי דחילא יי. אמר במימריה והוה לי לפריק: דין אלהי ואבני ליה מקדש. אלהא דאבהתי ואפלח קדמוהי. **ג** יי. מארי נצחו קרביא: יי. שמיה. **ד** רתפי פרעה ומשריתיה. שדי בימא: ומבחר גברוהי. אטבעו בימא דסוף. **ה** תהומיא. חפו עליהון: נחתו לעמקיא. כאבנא. **ו** ימיה. יי. אדירא בחילא: ימיה. יי. תברת סנאה. **ז** ובסגי תקפך. תברתנן לדקמו על עמך: שלחת. רגון—שיצנינו. בנורא לקשא. **ח** ובמימר פקד חכימו¹⁰⁹ מיא. קמו כשור אזליא: קפו תהומי. בלבא דימא. **ט** דהוה אמר סנאה ארדוף אדביק. אפליג בזתא: תסבע מנהון¹¹⁰ נפשי—אשלוף חרבי. תשיצנינו ידי.

¹⁰⁸ שנק: **Cook**: vb. to choke

¹⁰⁹ הבין נערמו כלשון ערום (פרשגן)

¹¹⁰ פרשגן: מילוי נפש אינו מקובל בארמית לכן תרגם תמלאמו נפשי תסבע מנהון נפשי בהמרת לשון מילוי בשבע על פי תהלים קוז:ט

¹⁰⁴ חיל (לעומת אנשי חיל) מתורגם משרתים (חוז' מ), והביא

¹⁰⁵ שליש מתורגם גיבור בכל מקום, (וכע"ז בתרגום ניופיתי ט:ד, ובשאר מקומות לשון שר). והביא סמך לזה ב'מעט צרי' מתהלים קכב: "שלום בחילך"

¹⁰⁶ תרגום לביטוי המקביל בארמית, ולא באופן מילולי ממש

¹⁰⁷ בכל הפרשה תרגם מצרים 'מצראי'. וצ"ע למה שינה כאן.

שמות פרק טז

א ונטלו, מאילים, ואתו כל כְּנִשְׁתָּא דבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִדְבָּרָא דסִין, דבִּין אֵילִים וּבִין סִינִי—בְּחִמִּישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִירְחָא תַנְיָנָא, לְמַפְקָהוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. **ב** וְאֶתְרַעְמוּ כָּל כְּנִשְׁתָּא דבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהְרֹן—בְּמִדְבָּרָא. **ג** וְאָמְרוּ לְהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֹוי דְּמִיתְנָא קִדָּם יִי בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, כִּד הוּיָנָא יִתְבִּין עַל יוֹדֵי בְּסָרָא, כִּד הוּיָנָא אָכְלִין לֶחֶמָא וְסִבְעִין: אַרְי אֲפִיקְתוּן יִתְנָא לְמִדְבָּרָא הַדִּין, לְקַטְלָא יִתְ כָּל קְהָלָא הַדִּין בְּכַפְנָא. {ס} **ד** וְאָמַר יִי לְמֹשֶׁה, הָאֲנָא מַחִית לְכוֹן לֶחֶמָא מִן שְׁמַיָּא: וּפְקוּן עֲמָא וְיִלְקֻטוּן פִּתְגָם יוֹם בְּיוֹמִיָּה, בְּדִיל דְּאֲנִסִּינוּן הִיִּהְכוּן בְּאוֹרִיתִי אִם לֹא. **ה** וַיְהִי בְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, וַיִּתְקַנוּן יִתְ דִּינִיתוּן: וַיְהִי עַל חַד תְּרִין, עַל דִּילְקֻטוּן יוֹם יוֹם. **ו** וְאָמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרַמְשָׁא—וְתַדְעוּן, אַרְי יִי אֲפִיק יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. **ז** וּבְצַפְרָא, וְתַחֲזוּן יִתְ יִקְרָא דִּי, בְּדִשְׁמִיעוּן קְדָמוּהִי תַרְעֻמְתְּכוֹן, עַל יִי: וְנַחֲנָא מָא, אַרְי מְתַרְעַמְתוּן עֲלֵנָא. **ח** וְאָמַר מֹשֶׁה, בְּדִיתִין יִי לְכוֹן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכָל וְלֶחֶמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבֵּעַ, בְּדִשְׁמִיעוּן קִדָּם יִי תַרְעֻמְתְּכוֹן, דְּאֵתוּן מְתַרְעֵמִין עֲלוּהִי: וְנַחֲנָא מָא, לֹא עֲלֵנָא תַרְעֻמְתְּכוֹן אֱלֹהִין עַל מִימְרָא דִּי. **ט** וְאָמַר מֹשֶׁה, לְאַהֲרֹן, אִימַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא דבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, קְרוּבוּ קִדָּם יִי: אַרְי שְׁמִיעוּן קְדָמוּהִי, תַרְעֻמְתְּכוֹן. **י** וְהוּהוּ, כִּד מְלִיל אֶהְרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְפְּנִאוּ, לְמִדְבָּרָא: וְהָא יִקְרָא דִּי, אֲתַגְלִי בַעֲנָנָא. {פ}

ששי יא וּמְלִיל יִי, עִם מֹשֶׁה לְמִימַר. **יב** שְׁמִיעוּ קִדָּמִי, יִתְ תַרְעֻמְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל—מְלִיל עֲמָהוֹן לְמִימַר בִּין שְׁמִשְׁיָא תִּכְלוּן בְּסָרָא, וּבְצַפְרָא תִּסְבְּעוּן לֶחֶמָא: וְתַדְעוּן, אַרְי אָנָּא יִי אֱלֹהֵכוֹן. **יג** וְהוּהוּ בְרַמְשָׁא—וְסִלִּיקַת שְׁלִיו, וְחִפְתָּ יִתְ מִשְׁרִיתָא: וּבְצַפְרָא, הֹוֹת נַחְתָּת טִלָּא, סַחֲוֹר סַחֲוֹר, לְמִשְׁרִיתָא. **יד** וְסִלִּיקַת, נַחְתָּת טִלָּא: וְהָא עַל אֲפִי מִדְבָּרָא, דַּעֲדַק מְקַלָּף—דַּעֲדַק דְּגִיר כְּגִלִּידָא¹¹¹, עַל אַרְעָא. **טו** וְחֹזוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ גְבַר לְאַחֻוּהִי מִנָּא הוּא—אַרְי לֹא יִדְעִין, מָא

י אֲמַרְתָּ בְּמִימְרָךְ, חָפָא עֲלִיהוֹן יִמָּא: אֲשַׁתְקֵעוּ, כְּאַבְרָא, בְּמִינִי, תְּקִיפִין. **יא** לִית בְּרַמְשָׁא אֶתְ הוּא אֱלֹהָא יִי, לִית אֱלֹהָ אֱלָא אֶתְ אֲדִיר בְּקִדְשָׁא: דְּחִיל תְּשַׁבְּחוּן, עֲבִיד פְּרִישוּן. **יב** אֲרִימָת, יִמְיָךְ—בְּלַעֲתָנוּן, אַרְעָא. **יג** דְּבִרְהִי בְּטִבְּוֹתְךָ, לְעֲמָא דְּנָן דְּפִרְקָתָא: דְּבִרְהִי בְּתַקְפְּךָ, לְדִירָא דְּקִדְשְׁךָ. **יד** שְׁמִיעוּ עֲמָמַי, וְזַעוּ: דְּחִלָּא אֲחַדְתָּנוּן, לְדַהּוּ יִתְבִּין בְּפִלְשֵׁת. **טו** בְּכִין אֲתַבְּהִילוּ, רַבְרְבִי אָדוּם—תְּקִיפִי מוֹאֲב, אֲחַדְתָּנוּן רְתִיתָא: אֲתַבְּרִי, כָּל דְּהוּ יִתְבִּין בְּכַנְעֵן. **טז** תְּפֹל עֲלִיהוֹן אִימְתָּא וְדַחֲלָתָא, בְּסִגִּי תַקְפְּךָ יִשְׁתַּקֵּן כְּאַבְנָא: עַד דִּיעֲבַר עֲמָךְ יִי יִתְ אֲרֹנוּנָא, עַד דִּיעֲבַר עֲמָךְ דְּנָן דְּפִרְקָתָא יִתְ יִדְנָא. **יז** תַעֲלִינוּן, וְתַשְׁרִינוּן בְּטוֹרָא דְּאֲחַסְנִתְךָ—אֶתְרַ לְבִית שְׁכִינְתְךָ אֲתַסְיִנְתָּא, יִי: מְקִדְשָׁא, יִי אֲתַקְנִה יִדְךָ. **יח** יִי מַלְכוּתִיָּה, לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמָּא. **יט** אַרְי עֲאֵלוּ סוֹסוֹת פְּרַעָה בְּרַתְכוּהִי וּבְפִרְשׁוּהִי, בְּיִמָּא, וְאַתִּיבִי יִי עֲלִיהוֹן, יִתְ מִי יִמָּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלִּיכוּ בִּיבְשָׁתָא, בְּגוּ יִמָּא. {ר} {ש}

כ וְנִסִּיבַת מְרִים נְבִיאָתָא אֲחַתִּיה דְּאַהֲרֹן, יִתְ תַּפָּא—בִּידָה: וְנִפְקָא כָּל נְשִׂיא בְּתִרְהָא, בְּתַפִּין וּבְחַנְגִּין. **כא** וּמַעֲנִיא לְהוֹן, מְרִים: שְׁבָחוּ וְאוֹדוּ קִדָּם יִי אַרְי אֲתַגְאִי עַל גִּוִּיתָנִיא וְנִיאֻחָא דִּילִיָּה הִיא, סוֹסִיא וְרַכְבִּיָּה רָמָא בְּיִמָּא. {ס} **כב** וְאַטִּיל מֹשֶׁה יִתְ יִשְׂרָאֵל מִימָא דְּסוּף, וְנִפְקוּ לְמִדְבָּרָא דְּחַגְרָא: וְאֶזְלוּ תִלְתָּא יוֹמִין בְּמִדְבָּרָא, וְלֹא אֲשַׁכְחוּ מִיָּא. **כג** וְאֵתוּ לְמָרָה—וְלֹא יָכִילוּ לְמַשְׁתֵּי מִיָּא מִמָּרָה, אַרְי מְרִירִין אָנוּ: עַל כִּין קָרָא שְׁמָה, מָרָה. **כד** וְאֶתְרַעְמוּ עֲמָא עַל מֹשֶׁה לְמִימַר, מָא נִשְׁתִּי. **כה** וְצִלִּי קִדָּם יִי, וְאַלְפִיָּה יִי אַעָא, וְרָמָא לְמִיָּא, וּבְסִימוּ מִיָּא: תַמָּן גְּזַר לִיָּה קִים דִּין, וְתַמָּן נְסִיָּה. **כו** וְאָמַר אִם קָבֵלָא תַקְבִּיל לְמִימְרָא דִּי אֱלֹהֵךְ, וְדַכְשֵׁר קְדָמוּהִי תַעֲבִיד, וְתַצִּית לְפִקְדוּוּהִי, וְתַטֵּר כָּל קִימְוֹהִי—כָּל מַרְעִין דְּשׁוּיִתִּי בְּמִצְרַיִם, לֹא אֲשׁוּיָנוּן עֲלֵךְ, אַרְי אָנָּא יִי, אֲסַדְךָ. **כז** וְאֵתוּ לְאֵילִים—וְתַמָּן תְּרִי עֶסֶר מְבוּעִין דְּמִינִי, וְשְׁבַעֲנִין דְּקִלִּין: וְשָׂרוּ תַמָּן, עַל מִיָּא.

כגיר המנופץ. ואנקלוס תרגם במלת כפור שני פנים: עשאו תחלה מן "כפרת אותה מבית ומחוץ בכפור" (בר' ו, יד), ולכן אמר "כגיר" - שבו טחין ומכסין; ועשאו עוד מן "כפור כאפר יפזר" (תה' קמז, טז), שהוא הקרח הדק היורד בקור, כמו שתרגם "יקרח בלילה" (בר' לא, מ); "וגלדיא נחית עלי בליליא"; וממנו מינים, והאחד יקרא 'גלד', כמו ששנינו במשנת מקראות (ז, א): אלו לא מעלין ולא פוסלין; השלג והברד והכפור והגלד. וכן יתרגם אנקלוס שני פנים בכתובים רבים. אבל נוסחאות הבדוקות מן התרגום כתוב בהן: "דעדק דגיר כגלדיא על ארעא", ופירושו: עשוי חמרים כגלד על הארץ; והוא האמת, שאם היה מלשון 'גיר' היה מתורגם: 'כגירא כגלדיא', כי כן דרך הלשון ההוא.

¹¹¹ רמב"ן: דק ככפור - הוא הנופל בימי הקור; וכן "כפור כאפר יפזר" (תה' קמז, טז). ותרגם אנקלוס: "דעדק כגיר כגלדיא על ארעא", וכתב רבנו שלמה: כאבני גיר (ע"פ יש' כז, ט); והוא מין צבע שחור, כדאמרין גבי כסוי הדם (ראה חולין פחב), הגיר והזריין. "דעדק כגיר דגלדיא דעל ארעא" - דק היה כגיר, ושוכב מוגלד כקרח על הארץ; וכן פירוש דק ככפור - שטוח קלוש ומחובר כגלדיא; דק - שהיה מוגלד גלד דק מלמעלה. ומה שתרגם אנקלוס - תוספת הוא על לשון העברית, ואין לו תיבה בפסוק. ואין כל זה נכון, כי ה'גיר' הוא העפר הלבן הנדבק לאבנים, וינפצו אותו וטחין בו הכותלים כסיד, והוא לבן מאוד וטוב מן הסיד לטוח על הקירות; וכן כתוב "על גירא די על כתל היכלא" (דנ' ה, ה); ועל כן יחס בו המן, שהוא לבן (ראה במ' יא, ו) ומפוזר על הארץ

הוא: ואמר משה, להון, הוא לחמא, דיהב יי לכון למיכל.
טז דין פתגמא, דפסקי יי, לקוטו מניה, גבר לפס מיכליה:
 עמרא לגלגלתא, מנין נפשיתון—גבר לדבמשכניה, תסבון.
יז ועבדו בין, בני ישראל; ולקטו, דאסגי ודאזער. **יח** וכלו
 בעמרא—ולא אותר דאסגי, ודאזער לא חסר: גבר לפס
 מיכליה, לקטו. **יט** ואמר משה, להון: אנש, לא ישאר מניה
 עד צפרא. **כ** ולא קבילו מן משה, ואשאר גבריא מניה עד
 צפרא, ורחיש רחש¹¹², וסרי: ורגיו עליהון, משה. **כא**
 ולקטו יתיה בצפר בצפר, גבר כפס מיכליה: ומא דמשתאר
 מניה על אפי חקלא בד חמא עלוהי שמשא, פשר. **כב** והוה
 ביומא שיתתאה, לקטו לחמא על חד תרין—תרין עמרין,
 אחד: ואתא כל רכרבי כנשתא, וחויאו למשה. **כג** ואמר להון,
 הוא דמליל יי—שבא שבתא קדשא קדם יי, מחר: ית
 דאתון עתידין למיפא איפו, וית דאתון עתידין לבשלא
 בשילו, וית כל מותרא, אצנעו לכון למטרא עד צפרא. **כד**
 ואצנעו יתיה עד צפרא, כמא דפסקי משה: ולא סרי, ורחשא
 לא הות ביה. **כה** ואמר משה אכלוהי יומא דין, ארי שבתא
 יומא דין קדם יי: יומא דין, לא תשכחניה בחקלא. **כו** שתא
 יומין, תלקטוניה: וביומא שביעאה שבתא, לא יהי ביה. **כז**
 והוה ביומא שביעאה, נפקו מן עמא למלקט: ולא, אשכחו.
 {ס} **כח** ואמר יי, למשה: עד אמתי, אתון מסרבין, למטר
 פקודי, ואוריתי. **כט** חזו, ארי יי יהב לכון שבתא—על בין
 הוא יהיב לכון ביומא שיתתאה, לחיס תרין יומין: תיבו אנש
 תחותיה, לא יפוק אנש מאתריה—ביומא שביעאה. **ל**
 ושבתו עמא, ביומא שביעאה. **לא** וקרו בית ישראל ית
 שמיא, מנא: והוא, כבר זרע גדא חיוור, וטעמיה,
 כאסקריטון¹¹³ בדבש. **לב** ואמר משה, דין פתגמא דפסקי יי—
 מלי עמרא מניה, למטרא לדריכון: בדיל דיוחזון ית לחמא,
 דאכילית יתכון במדברא, באפקותי יתכון, מארעא דמצרים.
לג ואמר משה לאהרון, סב צלוחית חדא, והב תמן מלי
 עמרא, מנא: ואצנע יתיה קדם יי, למטרא לדריכון. **לד** כמא
 דפסקי יי, למשה: ואצנעיה אהרון קדם סהדוהא, למטרא.
לה ובני ישראל, אכלו ית מנא ארבעין שנין—עד דעאלו.

לארע יתבתא: ית מנא, אכלו—עד דאתו, לסיפי ארעא
 דכנען. **לו** ועמרא, חד מן עסרא בתלת סאין¹¹⁴ הוא. {פ}

שמות פרק יז

א ונטלו כל כנשתא דבני ישראל ממדברא דסין,
 למטלניהון—על מימרא דיי, ושרו, ברפידים, ולית מיא,
 למשתי עמא. **ב** ונצא עמא, עם משה, ואמרו, הבו לנו מיא
 ונשתי: ואמר להון, משה, מא נצו אתון עמי, מא מנסן אתון
 קדם יי. **ג** וצהי תמן עמא למיא, ואתרעס עמא על משה:
 ואמר, למא דנן אסיקתנא ממצרים, לקטלא יתי וית בני וית
 בעירי, בצהותא. **ד** וצלי משה קדם יי למימר, מא אעביד
 לעמא הדין: עוד זעיר פון, ורגמוני. **ה** ואמר יי למשה, עבר
 קדם עמא, וסב עמד, מסבי ישראל: וחטרך, דמחיתא ביה
 ית נהרא—סב בידך, ותיזיל. **ו** האנא קאים קדמך תמן על
 טנרא, בחורב, ותמחי בטנרא ויפקון מניה מיא, וישתי עמא:
 ועבד בין משה, לעיני סבי ישראל. **ז** וקרא שמיא דאתרא,
 נסיתא ומצותא: על דנצו בני ישראל, ועל דנסיאו קדם יי
 למימר, האית נסכיתא דיי ביננא, אם לא. {פ}

ח ואתא, עמלק: ואגח קרבא עם ישראל, ברפידים. **ט** ואמר
 משה ליהושוע בחר לנו גברין, ופוק אגח קרבא בעמלק:
 מחר, אנא קאים על ריש רמתא, וחטרא דאחעבידו ביה נסין
 מן קדם יי. בידך, **י** ועבד יהושוע, כמא דאמר ליה משה—
 לאגחא קרבא, בעמלק: ומשה אהרון וחור, סליקו לריש
 רמתא. **יא** והוי, כד מרים משה ידוהי—מתגברין דבית
 ישראל: וכד מנח ידוהי, מתגברין דבית עמלק. **יב** וידי משה
 יקרא, ונסיבו אבנא ושויו תחותיה ויתייב עלה: ואהרון
 וחור סעידין בידוהי, מכא חד ומכא חד, והואה ידוהי פריס/
 בצל, עד דעאל שמשא. **יג** ותבר יהושוע ית עמלק וית
 עמיה, לפתגס דחרב. {פ}

יד ואמר יי למשה, כתוב דא דכרנא בספרא, ושו, קדם
 יהושוע: ארי ממחא אמחי ית דכרניה דעמלק, מתחות
 שמיא. **טו** ובנא משה, מדבחא: ופלח עלוהי, קדם יי דעבד
 ליה נסין. **טז** ואמר, בשבועה אמירא דא מן קדם דחילא
 דנכיתניה על ברסי יקרא, דעתיד דיתגח קרבא קדם יי,
 דבית עמלק—לנשיציתוהון, מדרי עלמא. {פ}

פרשת יתרו

Ex 16:31. [Greek: ἑσχαρίτης]

¹¹⁴ מעט צרי ציין למשנה מנחות ז:א

¹¹² רחש Cook: vb. to creep, teem (pe.), cause to teem (aph.)

¹¹³ אסקריט n. f. baked dough cake [Gk.]

שמות פרק יח

א ושמע יתרו רבא דמדון, חמוהי דמשה, ית כל דעבד יי למשה, ולישראל עמיה: ארי אפיק יי ית ישראל, ממצרים. **ב** ודבר, יתרו חמוהי דמשה, ית צפורה, אתת משה—בתר, דשלחה. **ג** וית, תרין בנהא: דשום חד, גרשום—ארי אמר, דר' חותי בארע נכראה. **ד** ושום חד, אליעזר—ארי אלהיה דאבא הוה בסעדי, ושיזבי מחרבא דפרעה. **ה** ואתא יתרו חמוהי דמשה, ובנוהי ואתתיה—לות משה: למדברא, דהוא שרי תמן—לטורא דאחגלי עלוהי יקרא די. **ו** ואמר, למשה, אנא חמוד יתרו, אתי לותד: ואתתד—ותרין בנהא, עמה. **ז** ונפק משה לקדמות חמוהי, וסגיד ונשיק ליה, ושאלו גבר לחבריה, לשלם: ועאלו, למשכנא. **ח** ואשתעי משה, לחמוהי, ית כל דעבד יי לפרעה ולמצראי, על עיסק ישראל: ית כל עקתא דאשכחנא באורחא, ושיזבנון יי. **ט** וחד יתרו—על כל טבתא, דעבד יי לישראל: דשיזבנון, מידא דמצראי. **י** ואמר, יתרו, ברך יי, דשיזב יתכון מידא דמצראי ומידא דפרעה: דשיזב ית עמא, מתחות מכות¹¹⁵ מצראי. **יא** כען ידענא, ארי רב יי ולית אלה בר מניה: ארי בפתגמא, דחשיבו מצראי למדן ית ישראל ביה דננו. **יב** וקריב יתרו חמוהי דמשה, עלון ונקסת קדשיו—קדם יי: ואתא אהרון וכל סבי ישראל, למיכל לחמא עם חמוהי דמשה—קדם יי. **יג** ויהוה, ביומא דבתרוהי, ויתב משה, למדן ית עמא: וקם עמא עלוהי דמשה, מן צפרא עד רמשא. **יד** וחזא חמוהי דמשה, ית כל דהוא עבד לעמא: ואמר, מא פתגמא הדן דאת עבד לעמא—מדן את יתיב בלחודד, וכל עמא קמין עלון מן צפרא עד רמשא. **טו** ואמר משה, לחמוהי: ארי אתן לותי עמא, למתבע אלפון מן קדם יי. **טז** כד הוי להון דינא, אתן לותי, ודאיננא, בין גברא ובין חבריה: ומהודענא להון ית קימא די, וית אוריתיה. **יז** ואמר חמוהי דמשה, ליה: לא תקין, פתגמא, דאת, עבד. **יח** מלאה תלאי—אף את, אף עמא הדן דעמד: ארי יסיר מנה פתגמא, לא תכול למעבדיה בלחודד. **יט** כען קביל מני, אמלכנא, ויהי מימרא די, בסעדר: הוי את לעמא, תבע אלפון מן קדם יי, ויתי מיתי את ית פתגמא, לקדם יי. **כ** ותזהר יתרו, ית קימא וית אוריתא: ותהודע להון, ית אורחא דיהכון בה, וית

עובדא, דיעבדון. **כא** ואת תחזי מכל עמא גברין דחילא¹¹⁶ דחילא די, גברין דקשוט—דסנו לקבלא ממו: ותמני עליהון, רבני אלפי רבני מאותא, רבני חמשין, ורבני עסוריתא. **כב** וידעון ית עמא, בכל עדן, ויהי כל פתגם רב יתון לותד, וכל פתגם זעיר ידעון אננו: וייקלון, מנה, ויסוברון, עמד. **כג** אם ית פתגמא הדן, תעבד, כל דאמר, **כה** ובחר משה גברין עמא הדן, על אתריה יהד בשלם. **כד** וקביל משה, למימר חמוהי: ועבד, כל דאמר, **כה** ובחר משה גברין דחילא מכל ישראל, ומני יתהון רישין על עמא—רבני אלפי רבני מאותא, רבני חמשין ורבני עסוריתא. **כו** וידעון ית עמא, בכל עדן: ית פתגם קשי מיתן לות משה, וכל פתגם זעיר דעין אננו. **כז** ושלח משה, ית חמוהי: ואזל ליה, לארעיה. {פ}

שמות פרק יט

רביעי **א** בירחא, תליתאה, למפק בני ישראל, מארעא דמצרים—ביומא הדן, אתו למדברא דסיני. **ב** ונטלו מרפידים, ואתו למדברא דסיני, ושרו, במדברא: ושרא תמן ישראל, לקביל טורא. **ג** ומשה סליק, לקדם יי: וקרא ליה יי, מן טורא למימר, כדן תימר לבית יעקוב, ותחזי לבני ישראל. **ד** אתון חזיתון, דעבדית למצראי: ונטילית יתכון כד¹¹⁷ על גדפי נשרין, וקריבית יתכון לפלחני. **ה** וכען, אם קבלא תקבלון למימרי, ותשרון, ית קמי—ותהון קדמי חביבין מכל עממיא, ארי דילי כל ארעא. **ו** ואתון תהון קדמי מלכין כהנין, ועם קדיש: אליו, פתגמיא, דתמליל, עמ בני ישראל. **חמישי** **ז** ואתא משה, וקרא לסבי עמא: וסדר קדמיהון, ית כל פתגמיא האליו, דפקדיה, יי. **ח** ואתיבו כל עמא כחדא ואמרו, כל דמליל יי נעבד: ואתיב משה ית פתגמי עמא, לקדם יי. **ט** ואמר יי למשה, הא אנא מתגלי לך בעיבא דעננא, בדיל דישמע עמא במללותי עמד, ואף בך יהימנו לעלם: וחזי משה ית פתגמי עמא, לקדם יי. **י** ואמר יי למשה איזיל לות עמא, ותקמיננו יומא דין ומחר: ויחורון, לבושיהון. **יא** ויהון זמינין, ליומא תליתאה: ארי ביומא תליתאה, ותגלי יי לעיני כל עמא—על טורא דסיני. **יב** ותתחיס ית עמא סחור סחור למימר, אסתמרו לכון מלמסק בטורא ולמקרב בסופיה: כל דיקרב בטורא, אתקטלא

בארמית. על כן הפך אותה לדימוי ותרגם כיד על גדפי נשרין (כמו על כנפי נשרים). ובהערה שם: [כן פירשו ב]ביאוי אונקלוס ונפש הגר. אבל נתניה לגר כתב שהשינוי הוא לכבוד שמים, ורחוק.

¹¹⁵ מרוא, cstr. מרות, n. f. overlordship

¹¹⁶ אנשי כח, ונ"ל שהוא דבר אחד עם יראי אלוקים.

¹¹⁷ כד = כאילו, וכתב פרשגן: מליצת ואשא אתכם על כנפי נשרים אינה מתורגמת כצורתה כי ההשאלה (המטפורה) על כנפי נשרים נשמעת מוזרה

יתקטיל. **יג** לא תקרב ביה יד. ארי אתרגמא יתרגים או
אשתדא ישתדי—אם בעירא אם אנשא. לא יתקיס:
במיגד, שופרא, אנון, מרשן למסק בטורא. **יד** ונחת משה
מן טורא, לות עמא; וזמין, ית עמא, וחורו, לבושיהון. **טו**
ואמר, לעמא. הו זמנין, לתלתא יומין: לא תקרבון, לצדיי
אתתא. **טז** והוה ביומא תליתאה במהוי צפרא, והו קלון
וברקין וענא תקיף על טורא, וקל שופרא, תקיף לחדא; וזע
כל עמא, דבמשריתא. **יז** ואפיק משה ית עמא לקדמות
מימדא דיי, מן משריתא; ואתעדו, בשפולי טורא. **יח**
וטורא דסיני, תנן כליה, מן קדם דאתגלי עלוהי יי, באישתא;
וסליק תנניה כתננא דאתונא, וזע כל טורא לחדא. **יט** והוה
קל שופרא, אזיל ותקיף לחדא; משה ממליל, ומו קדם יי
מתעני ליה בקל. **ששי כ** ואתגלי יי על טורא דסיני, לריש
טורא; וקרא יי למשה לריש טורא, וסליק משה. **כא** ואמר
יי למשה, חות אסהיד בעמא: דלמא יפגרון קדם יי למחזי,
ויפול מנהון סגי. **כב** ואף כהניא דקריבין לשמשא קדם יי,
יתקדשון: דלמא יקטול בהון יי. **כג** ואמר משה, קדם יי,
לא יכול עמא, למסק לטורא דסיני: ארי את אסהידת בנא,
למימר, תחיס ית טורא, וקדישהי. **כד** ואמר ליה יי איזיל
חות, ותסק את ואהרון עמד; וכהניא ועמא, לא יפגרון למסק
לקדם יי—דלמא יקטול בהון. **כה** ונחת משה, לות עמא:
ואמר, להון. {ס}

שמות פרק כ

א ומליל יי, ית כל פתגמא האליו למימר. {ס} **ב** אנא יי
אלהך, דאפיקתך מארעא דמצרים מבית עבדותא: לא יהוי
לך אלה אחרו, בר מני. **ג** לא תעביד לך צילם, וכל דמו,
דבשמאי מלעילא, ודבארעא מלרע—ודבמאי, מלרע
לארעא. **ד** לא תסגוד להון, ולא תפלחנין: ארי אנא יי אלהך.
אל קנא—מסער¹¹⁸ חובי אבהון על בנין מדיון על דר תליתאי
ועל דר רביעאי, לסנאי פד משלמין בנאי למחטי בתר
אבהתהון. **ה** ועביד טיבו, לא לפי דריו—לרחמי, ולנטרי

פסודי. {ס} **ו** לא תימי¹²⁰ בשמא דיי אלהך, למגנא: ארי
לא יזכי יי, ית דיימי בשמיה לשקרא¹²¹. {פ}
ז הוי דכיר ית יומא דשבתא, לקדשותיה. **ח** שתא יומין
תפלח, ותעביד כל עבדתך. **ט** ויומא, שביעאה—שבתא,
קדם יי אלהך: לא תעביד כל עבידא את וברך וברתך.
עבדך ואמתך ובעירך, וגירך, דבגורך. **י** ארי שתא יומין
עבד יי ית שמיא וית ארעא, ית ימא וית כל דבהון, ונח.
ביומא שביעאה: על כין, בריך יי ית יומא דשבתא—
וקדשיה. {ס} **יא** יקר ית אבוק, וית אמך—בדיל, דיירכון
יומך, על ארעא, דיי אלהך יהיב לך. {ס} **יב** לא תקטול
נפש, {ס} לא תגוף; {ס} לא תגנוב, {ס} לא תסחיד
בחברך סהדותא דשקרא. {ס} **יג** לא תחמיד, בית חברך;
{ס} לא תחמיד אתת חברך, ועבדיה ואמתיה ותוריה
וחמריה, וכל דלחברך. {פ}

ידיע **יד** וכל עמא חזן ית קליא וית בעוריא, וית קל
שופרא, וית טורא, דתנן: וחזא עמא וזעו, וקמו מרחיק. **טו**
ואמרו, למשה, מליל את עמנא, ונקביל; ולא יתמלל עמנא
מו קדם יי, דלמא נמות. **טז** ואמר משה לעמא, לא תדחלון,
ארי בדיל לנסאה יתכון, אתגלי לכון יקרא דיי; ובדיל, דתהי
דחלתיה על אפיוכון—בדיל דלא תחובון. **יז** וקם עמא,
מרחיק; ומשה קריב לצד¹²² אמסתא, דתמן יקרא דיי. {ס} **יח**
ואמר יי למשה, כדן תימר לבני ישראל: אתון חזיתון—ארי
מן שמיא, מלילית עמכון. **יט** לא תעבדון, קדמי: דחלן דכסף
ודחלן דדחב, לא תעבדון לכון. **כ** מדבח אדמתא, תעביד
קדמי, ותהי דבח עלוהי ית עלותך וית נכסת קדשך, מן ענך
ומן תורך; בכל אתר דאשרי שכונתי, לתמן אשלח ברכתי
לך ואברכנך. **כא** ואם מדבח אבנין תעביד קדמי, לא תבני
יתהון פסילן: דלמא תרים חרבה עלה, ותחלנה. **כב** ולא
תסק בדרגין, על מדבחי: דלא תתגלי עריתך, עלוהי. {פ}

פרשת משפטים

¹²⁰ לשון שבועה

¹²¹ יש מספר הפירושים למה שינה בתרגום 'שוא' בין רישא לסיפא, אך לא מצאתי פירוש מוכרע להביאו כאן.

¹¹⁸ כתב פרשגן: כשגור במיוחס ליונתן לענייני תשמיש. ואף זאת מכיוון שירך בהשאלה משמעו צד כגון "ירך המשכן" (שמ' מ:כב) "צדא דמשכנא", תרגם גם כאן "לציד" בלשון נקייה לירך האשה.

¹¹⁹ טור to visit with punishment, to bring about

שמות פרק כא

א ואליו, דינא, דתסד, קדמיהו. **ב** ארי תזבון עבדא בר ישראל, שית שנין יפלח; ובשביעיתא—יפוק לבר חורין, מגו¹²². **ג** אם בלחודוהי ייעול, בלחודוהי יפוק; אם בעיל אתתא הוא, ותפוק אתתיה עמיה. **ד** אם רבונה יתין ליה אתתא, ותליד ליה בנן או בנן—אתתא ובנהא, תהי לרבונה, והוא, יפוק בלחודוהי. **ה** ואם מימר ימר, עבדא, רחיקמנא ית רבונה, ית אתתיה וית בנן; לא אפוק, בר חורין. **ו** ויקרבניה רבונה, לקדם דינא, ויקרבניה לות דשא, או דלות מזותא; וירצע רבונה ית אדניה במרצעא, ויהי ליה עבד פלח לעלם. {ס} **ז** וארי יזבין גבר ית בריתיה, לאמהו—לא תפוק, כמפקנות עבדיא. **ח** אם בישת בעיני רבונה, דיסימה ליה¹²³—ויפרקנה: לגבר אחרון לית ליה רשו לזבונה, במשלותיה¹²⁴. **ט** ואם לבריה, יסימה—כהלקת¹²⁵ בנת ישראל, יעביד לה. **י** אם אחרנתא, יסב ליה—ויזונה כסותה וענתה, לא ימנע. **יא** ואם תלת אליו—לא יעביד, לה: ותפוק מגו, דלא כסף. {ס} **יב** דימחי לאגש ויקטליה, אתקטלא יתקטיל. **יג** ודלא כמון¹²⁶ ליה, ומו קדם ית אתמסר לידיה—ואשוי לה אתר, דיערוק לתמן. {ס} **יד** וארי ירשע גבר על חבריה, למקטליה בנכילו—מן מדבחי, תדברניה למקטל. {ס} **טו** ודימחי לאבוהי ולאמיה, אתקטלא יתקטיל. {ס} **טז** ודיגנוב כפשא מבני ישראל ויזבניה וישתכח בידה, אתקטלא יתקטיל. {ס} **יז** ודילוט לאבוהי ולאמיה, אתקטלא יתקטיל. {ס} **יח** וארי ינצון גברין—וימחי גבר ית חבריה, באבנא או בכרמיזא¹²⁷; ולא ימות, ויפול לבטלן. **יט** אם יקום ויהליך בגרא, על ברייה—ויהי זכא מחיא: לחוד בטלניה יתין, ואגר אסיא ישלים. שני {ס} **כ** וארי ימחי גבר ית עבדיה או ית אמתיה, בשלטון, וימות, תחות ידיה—אתדנא, יתדן. **כא** ברם אם יומא או תרין יומין, יתקיים—לא יתדן, ארי כספיה הוא. {ס} **כב** וארי ינצון גברין, וימחון אתתא מעדיא ויפקון ולדהא, ולא יהי, מיתא—אתגבאה יתגבי, כמא דישוי עלוהי בעלה דאתתא, ויתין, ממימר דינא. **כג** ואם מיתא, יהי—ותתין נפשא, חלף

נפשא. **כד** עינא חלף עינא, שנא חלף שנא, ידא חלף ידא, רגלא חלף רגלא. **כה** כואה חלף כואה, פדעא חלף פדעא, משקופי, חלף משקופי. {ס} **כו** וארי ימחי גבר ית עינא דעבדיה, או ית עינא דאמתיה—ויחבלנה: לבר חורין יפטרניה, חלף עיניה. **כז** ואם שנא דעבדיה או שנא דאמתיה, יפיל—לבר חורין יפטרניה, חלף שניה. {פ} **כח** וארי יגח תורא ית גברא או ית אתתא, וימות—אתרגמא יתרגים תורא, ולא יתאכיל ית בסריה, ומריה דתורא, יהי זכא. **כט** ואם תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי, ואתסרה במריה ולא נטריה, ויקטול גבר, או אתא—תורא, יתרגים, ואף מריה, יתקטיל. **ל** אם כמון, ישוון עלוהי—ויתין פרקו נפשיה, ככל דישוון עלוהי. **לא** או לבר יסדנא יגח תורא, או לבת ישראל יגח—כדינא דין, יתעביד ליה. **לב** אם לעבדא יגח תורא, או לאמתא—כספא תלתין סלעין, יתין לרבניה, ותורא, יתרגים. {ס} **לג** וארי יפתח גבר גוב, או ארי יכרי גבר גוב—ולא יכסיניה; ויפול תמן תורא, או חמרא. **לד** מריה דגבא ישלים, כספא יתב למרוהי; ומיתא, יהי דיליה. {ס} **לה** וארי יגוף תור דגבר ית תורא דחבריה, וימות—ויזבנון ית תורא חיא, ויפלוגון ית כספיה, ואף ית דמי מיתא, יפלוגון. **לו** או אתידע, ארי תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי, ולא נטריה, מריה—שלמא ישלים תורא חלף תורא, ומיתא יהי דיליה. {ס} **לז** ארי יגנוב גבר תור או אמר, ויכסיניה או יזבניה—חמשא תורין, ישלים חלף תורא, וארבע ענא, חלף אמרא.

שמות פרק כב

א אם במחתרתא ישתכח גנבא, ויתמחי וימות—לית ליה, דם. **ב** אם עינא דסדנא נפלת עלוהי, דמא ליה: שלמא ישלים—אם לית ליה, ויזבון בגנבתיה. **ג** אם אשתכחא תשתכח בידה גנבתא, מתור עד חמר עד אמר—אנון חיון¹²⁸: על חד תרין, ישלים. {ס} **ד** ארי יוכיל גבר חקל או כרם, וישלח ית בעריה, ויכול בחקל אחרון—שפר חקליה ושפר כרמיה, ישלים. {ס} **ה** ארי יתפק נור וישכח כבין, ויכול גדישין¹²⁹, או קמא, או חקל—שלמא ישלים,

¹²² *adv. for nothing, freely; adv. for nothing, to no purpose*

¹²³ כמו הקרי

¹²⁴ פרשגן: נראה שכוונתו לדעת ר' עקיבא המפרש 'בבגדו בה' מלשון בגד בבגדו בה כיון שפרס טליתו עליה שוב אין רשאי למכרה (קידושין יח ע"ב)

¹²⁵ ברוב מקומות 'משפט' מתורגם 'דין', וכאן, ובראשית מ:יג, שמות כ:ל 'הלכה'

¹²⁶ *vb. to lie in wait (pe.)*

¹²⁷ *n. m. fist (emph. כורמיז)*

¹²⁸ [ישלם בבחמות] שהם חיים.

¹²⁹ פרשגן: שמות שצם שאין להם כורת יחיד בארמית מתרגמים תמיד ברבים.

כט כִּין תַּעֲבִיד לַתּוֹרָה, לְעֶנֶד: שְׁבַעַא יוֹמִין יְהִי עִם אֲמִיה, בְּיוֹמָא תַּמִּינָאָה תַּפְרָשְׁנִיה **קדמי**. **ל** וְאַנְשִׁין קַדִּישִׁין, תְּהוֹן **קדמי**; וּבִסֵּר תַּלִּישׁ מִן חֵיוָא חֵיוָא לֹא תִכְלוּן, לְכַלְבָּא תַרְמוֹן יִתִּיה. {ס}

שמות פרק כג

א לֹא תִקְבִּיל, שִׁמַּע דְּשִׁקֶּר; לֹא תִשּׁוּי יָדְךָ עִם חֵיבָא, לְמַהוּ כִּיה סְהִיד שִׁקֶּר. **ב** לֹא תְהִי בֵּתְךָ סִגְיָא, לְאַבְאָשָׁא; וְלֹא תִתְמַנַּע מִלְּאַלְפָא מָא דְּבַעֲיָנְךָ עַל דִּינָא¹³⁴, בֵּתְךָ סִגְיָא—שְׁלִים דִּינָא. **ג** וְעַל מִסְכִּינָא, לֹא תִרְחִים בְּדִינִיה. {ס} **ד** אֲרִי תַעֲרַע תּוֹרָא דְּסִנְאָה, אוֹ חֲמִרִיה—דַּעֲטִי: אֲתַבָּא תַּתִּיבְנִיה, לִיה. {ס} **ה** אֲרִי תַחֲזִי חֲמָרָא דְּסִנְאָה, רַבִּיעַ תַּחוֹת טַעֲנִיה, וְתִתְמַנַּע, מִלְּמַשְׁקֵל לִיה—מִשְׁבַּק תַּשְׁבּוּק מָא דְּבִלְכָּךָ עֲלוּהִי, וְחַפְרִיָּה עֲמִיה. {ס} **ו** חֲמִישִׁי **ל** לֹא תַצְלִי דִין מִסְכִּינָךָ, בְּדִינִיה. **ז** מִפְּתָגְמָא דְּשִׁקְרָא, הֵוֹי רַחֲמִין; וְדַחֲזִי וְדוּפֵק דְּכִי מוֹ דִּינָא לֹא תִקְטוּל, אֲרִי לֹא אֲזַכִּי חֵיבָא. **ח** וְשִׁחָדָא, לֹא תִקְבִּיל: אֲרִי שִׁחָדָא מַעֲוֵר עֵינֵי חֲבִימִין¹³⁵, וּמַסְקִיל פְּתָגְמִין תַּרִּיצִין. **ט** וּלְגִירָא, לֹא תַעֲיָקוֹן; וְאַתּוֹן, יַדְעָתוֹן יֵת נִפְשָׁא דְּגִירָא—אֲרִי דִירִין הֵוִיתוֹן, בְּאַרְעָא דְּמַצְרַים. **י** וְשִׁית שְׁנִין, תַּזְרַע יֵת אֲרַעָךְ; וְתִכְנוֹשׁ, יֵת עַלְלָתָהּ. **יא** וְשִׁבְעִיתָא תַּשְׁמַטְנָה וְתַרְשִׁנָּה, וְיִכְלוּן מִסְכִּינֵי עַמָּךְ, וְשִׁאֲרָהוֹן, תִּיכּוֹל חֵית בְּרָא: כִּין תַּעֲבִיד לְכַרְמָךְ, לְזִיתָךְ. **יב** שְׁתָּא יוֹמִין תַּעֲבִיד עוֹבְדָךְ, וּבִיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה תִּנּוּחַ—בְּדִיל דִּינוּחַ, תּוֹרָה וְחַמְרָךְ, וְיִשְׁקוּט בֵּר אֲמַתָּךְ, וּגִירָא. **יג** וּבְכָל דְּאַמְרִית לְכוֹן, תַּסְתַּמְרוּן; וְשׁוֹם טַעוֹת עַמְמִיָּא לֹא תִדְכְּרוּן, לֹא יִשְׁתַּמַּע עַל פְּמָכוֹן. **יד** תִּלְתָּ זְמָנִין, תִּיחַגּוֹן קְדָמִי בְּשִׁתָּא. **טו** יֵת חֲגָא דְּפִטְרִיָּא, תִּסְר—שְׁבַעַא יוֹמִין תִּיכּוֹל פִּטְרִיָּא כְּמָא דְּפִסְדִּיתָךְ לְזָמֵן יִרְחָא דְּאַבִּיבָא, אֲרִי בִיה נִפְקָתָא מִמַּצְרַים; וְלֹא יִתְחַזּוּן **קדמי**, רִיקָנִין. **טז** וְחֲגָא דְּחִצְדָא בְּכוּרֵי עוֹבְדָךְ, דְּתַזְרַע בְּחֻקָּא; וְחֲגָא דְּכִנְשָׁא בְּמַפְקָה דְּשִׁתָּא, בְּמַכְנִשְׁךָ יֵת עוֹבְדָךְ מִן חֻקָּא. **יז** תִּלְתָּ זְמָנִין, בְּשִׁתָּא—יִתְחַזּוּן, כָּל דְּכוּרָךְ, **קדמי**, רַבּוֹן עַלְמָא יִי. **יח** לֹא תִכּוֹס עַל חֲמִיעַ, דִּם פִּסְחִי; וְלֹא יִבִּיתוֹן בֵּר מִמְּדַבְחָא¹³⁶ תַּרְבִּי נִכְסֵת חֲגָא, עַד צִפְרָא. **יט** רִישׁ, בְּכוּרֵי

דְּאִדְלִיק יֵת דְּלִיקָתָא. {ס} **ו** אֲרִי יִתִּין גִּבֵּר לְחִבְרִיה כֶּסֶף אוֹ מִנִּין, לְמַטֵּר, וְיִתְגַּבְּוֹן, מִבֵּית גִּבְרָא—אִם יִשְׁתַּכַּח גִּבְרָא, יִשְׁלִים עַל חַד תַּרְוִין. **ז** אִם לֹא יִשְׁתַּכַּח גִּבְרָא, וְיִתְקַרֵּב מְרִיה דְּבִיתָא לְקִדְם דִּינָא: אִם לֹא אוֹשִׁיט יְדִיה, בְּמָא דְּמַסֵּר לִיה חִבְרִיה. **ח** עַל כָּל פְּתָגִם דְּחִיב עַל תּוֹר עַל חֲמָר עַל אֲמֵר עַל כֶּסֶף עַל כָּל אֲבִידָתָא, דִּימֵר אֲרִי הוּא דִין—לְקִדְם דִּינָא, יִיעוֹל דִּין תַּרְוִיהוֹן: דִּיחִיבּוֹן דִּינָא, יִשְׁלִים עַל חַד תַּרְוִין לְחִבְרִיה. {ס} **ט** אֲרִי יִתִּין גִּבֵּר לְחִבְרִיה חֲמָר אוֹ תּוֹר אוֹ אֲמֵר, וְכָל בְּעִירָא—לְמַטֵּר; וּמִית אוֹ אֲתַבֵּר אוֹ אֲשִׁתְּבִי, לִית דְּחִזִּי. **י** מוֹמָתָא דִּי, תְּהִי בִין תַּרְוִיהוֹן—אִם לֹא אוֹשִׁיט יְדִיה, בְּמָא דְּמַסֵּר לִיה חִבְרִיה; וְיִקְבִּיל מְרִיה מִנִּיה מוֹמָתָא, וְלֹא יִשְׁלִים. **יא** וְאִם אֲתַגְּבִיבָא יִתְגַּבֵּיב, מַעֲמִיה—יִשְׁלִים, לְמַרוּהִי. **יב** אִם אֲתַבְרָא יִתְבֵּר, יִתִּי סְהָדִין: דְּתַבֵּר, לֹא יִשְׁלִים. {פ} **יג** וְאֲרִי יִשְׁאֵל גִּבֵּר מִן חִבְרִיה, וְיִתְבֵּר אוֹ יָמוּת; מְרִיה לִית עֲמִיה, שְׁלָמָא יִשְׁלִים. **יד** אִם מְרִיה עֲמִיה, לֹא יִשְׁלִים: אִם אֲגִירָא הוּא, עָאֵל בְּאַגְרִיה. {ס} **טו** וְאֲרִי יִשְׁדִּיל גִּבֵּר, בְּתוֹלְתָא דְּלֹא מְאַרְסָא—וְיִשְׁכּוּב עַמָּה: קִימָא יְקִימְנָה¹³⁰ לִיה, לְאַתּוֹ. **טז** אִם מַצְבָּא לֹא יִצְבִּי¹³¹ אֲבוּהָא, לְמַתְנָה לִיה—כֶּסֶף יִתְקוּל, כְּמַהֲרִי בְּתוֹלְתָא. {ס} **יז** חֲרָשָׁא, לֹא תַחֲזִי. **יח** כָּל דִּיִּשְׁכּוּב עִם בְּעִירָא, אֲתַקְטֵלָא יִתְקַטִּיל. {ס} **יט** דִּידִבַּח לְטַעוֹת עַמְמִיָּא, יִתְקַטִּיל—אֱלֹהִין לְשַׁמָּא דִּי, בְּלַחֲדוּהִי. **כ** וּלְגִירָא לֹא תוֹנוּן, וְלֹא תַעֲיָקוֹן: אֲרִי דִירִין הֵוִיתוֹן, בְּאַרְעָא דְּמַצְרַים. **כא** כָּל אֲרַמְלָא וְיִיתֵם, לֹא תַעֲנוּן. **כב** אִם עֲנָאָה תַעֲנִי, יִתִּיה—אֲרִי אִם מַקְבֵּל יִקְבֵּל קְדָמִי, קַבְלָא אֲקַבִּיל קַבִּילִיתָהּ. **כג** וְיִתְסַף רְגוּזִי, וְאֲקַטוּל יִתְכוֹן בְּחִרְבָּא; וְיִהוּזִין נְשִׁיכוֹן אֲרַמְלָן, וּבְנִיכוֹן יִתְמִין. {פ} **כד** אִם כֶּסֶף תּוֹזִין בְּעַמִּי, לְעִנָּא דַּעֲמָךְ—לֹא תְהִי לִיה, כְּרָשִׁיא; לֹא תִשׁוּזֵן עֲלוּהִי, חֵיבִילָא¹³². **כה** אִם מִשְׁכּוֹנָא תִסַּב, כְּסוּתָא דְּחִבְרָךְ—עַד מֵיעַל שְׁמָשָׁא, תַּתִּיבְנִיה לִיה. **כו** אֲרִי הִיא כְּסוּתִיה בְּלַחֲדוּהּ, הִיא תַּתִּבִּיה לְמַשְׁכִּיה; בְּמָא יִשְׁכּוּב—וְיִהִי אֲרִי יִקְבֵּל קְדָמִי, וְאֲקַבִּיל קַבִּילִיתָהּ אֲרִי חֲנּוּנָא אֲנָא. **כז** דִּינָא, לֹא תִקִּיל; וְרַבָּא בְּעַמָּךְ, לֹא תִלוּט. **כח** בְּכוּרָךְ¹³³ וְדַמְעָךְ, לֹא תִאֲחַר; בְּכָרָא דְּבָנְךָ, תַּפְרִישׁ קְדָמִי.

¹³⁰ פרשגן: מכיוון שבארמית אין גזירת פועל מן השם 'מהר' תרגם כאן מהר ימהרנה לו- קיימא יקימינה ליה. כלעיל אשר לו יעדה (כא ח) דיקימה ליה

¹³¹ צבי vb. to wish, be willing (pe.)

¹³² חיבולי n. m. excessive interest on loan

[Akk.]

¹³³ ע"פ דרשת המכילתא

¹³⁴ לא תענה על רב לנטת= לא תמנע מללמד מה ש[נראה] בעיניך אודות הדין

¹³⁵ עיי' בדברים טז:יט

¹³⁶ שאם שמו החלבים בראש המזבח אין איסור לינה (פרשגן עמ' 719)

ארעך. תיתי. לבית מקדשא דיי אלהך; לא תיכלון בסר.
{פ} **בְּחֶלֶב.**

ששי כ הא אנא שלח מלאכא. קדמך. למטרך. באורחא;
ולאעלותך. לאתרא דאתקניית. **כא** אסתמר מן קדמוהי
וקביל למימריה, לא תסריב לקבליה: ארי לא ישבוק
לחוביכון. ארי בשמי מימריה¹³⁷. **כב** ארי אם קבלא תקביל.
למימריה. ותעביד. כל דאמליל—ואסני. ית סנאך. ואעיק.
לדמעיקין לה. **כג** ארי יהך מלאכי. קדמך. ועילנך לות
אמוראי וחתאי. ופרזאי ונענאי חואי ויבסאי; ואשיצניון.
כד לא תסגוד לטעותהון ולא תפלחנין. ולא תעביד
כעובדיהון: ארי פגרא תפגרגון. ותברא תתבר קמתהון. **כה**
ותפלחון. **קדם** יי אלהכון. ויברך ית מיכלך. וית משתך;
ואעדי מרעין בישון. מבינך. {ס} **שביעי כו** לא תהי תכלא
ועקרא. בארעך; ית מנין יומך. אשלים. **כז** ית אימתי. אשלח
קדמך. ואשגיש ית כל עמא. דאת אתי לאנחא קרבא בהון;
ואמסר ית כל בעלי דבבך קדמך. מחורי קדל. **כח** ואשלח
ית ערעיתא. קדמך; ותתריך. ית חואי ית כנענאי וית חתאי—
מן קדמך. **כט** לא אתריכנון מן קדמך. בשתא חדא: דלמא
תהי ארעא צדיא. ותסגי עלך חית ברך. **ל** זעיר זעיר
אתריכנון. מן קדמך. עד דתסגי. ותחסין ית ארעא. **לא** ואשני
ית תחומך. מימא דסורי ועד ימא דפלשתאי. וממדברא. עד
פרת: ארי אמסר בידכון. ית יתבי ארעא. ותתריכנון. מן
קדמך. **לב** לא תגזר להון ולטעותהון. קיס. **לג** לא יתבון
בארעך. דלמא יחיבון יתך **קדמי:** ארי תפלח ית טעותהון.
ארי יהון לה לתקלא. {פ}

שמות פרק כד

א ולמשה אמר סק לקדם יי. את ואהרון נדב ואביהוא.
ושבעין. מסבי ישראל; ותסגדון. מרחיק. **ב** ויתקרב משה
בלחודוהי לקדם יי. ואנון לא יתקרבון; ועמא. לא יסקון

עמיה. **ג** ואתא משה. ואשתעי לעמא ית כל פתגמאי דיי.
וית. כל דינאי; ואתיב כל עמא קלא חד. ואמרו. כל פתגמאי
דמליל יי. נעביד. **ד** וכתב משה. ית כל פתגמאי דיי. ואקדים
בצפרא. ובנא מדבחא בשפול' טורא; ויתתא עסרי קמא.
לתרי עסר שבטיא דישראל. **ה** ושלח. ית בכורי בני ישראל.
ואסקיו. עלון; ונכסיו נכסת קדשיו. קדם יי—תורין. **ו** ונסיב
משה פלגות דמא. ושוי במזרקאי; ופלגות דמא. זרק על
מדבחא. **ז** ונסיב ספרא דקימא. וקרא קדם עמא; ואמרו.
כל דמליל יי נעביד ונקביל. **ח** ונסיב משה ית דמא. וזרק על
מדבחא לכפרא על עמא; ואמר. הא דין דם קימא דגזר יי
עמכון. על כל פתגמאי. האליו. **ט** וסליק משה. ואהרון—
נדב. ואביהוא. ושבעין. מסבי ישראל. **י** וחזו. ית יקר אלהא
דישראל; ותחות ברסי יקריה. כעובד אבן טבא. וכמחזי
שמיא. לביריו. **יא** ולברכי בני ישראל. לא הוה חקא; וחזו.
ית יקרא דיי. והוון חדן בקרבניהון דאתקבלו כאנו אכלון.
ושנתן. {ס} **יב** ואמר יי למשה. סק לקדמי לטורא—והו
תמן; ואתין לה ית לוחי אבנא. ואורייתא ותפקידתא.
דכתבית. לאלופיהון. **יג** וקם משה. ויהושוע משמשניה;
וסליק משה. לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיי. **יד** ולסביא
אמר אורכו לנא הכא. עד דנתוב לוותכון; והא אהרון וחור
עמכון. מאן דאית ליה דינא יתקרב לקדמיהון. **טו** וסליק
משה. לטורא; וחפא עננא. ית טורא. **טז** ושרא יקרא דיי על
טורא דסיני. וחפתי עננא שתא יומין; וקרא למשה ביומא
שביעאה. מגו עננא. **יז** וחזו יקרא דיי. כאישא אכלא בריש
טורא. לעיני בני ישראל. **יח** ועאל משה בגו עננא. וסליק
לטורא; והוה משה. בטורא. ארבעין ימין. וארבעין לילון.
{פ}

¹³⁷ עי רמב"ן ור' בחיי כאן, ורמב"ן ויקרא א:טו (פרשגן)

פרשת תרומה

שמות שמות פרק כה

א ומליל יי. עם משה למימר. ב מליל עם בני ישראל. ויפרשון קדמי אפרשיותא: מן כל גבר דיתרעי לביה. תסבון ית אפרשיותי. ג ודא. אפרשיותא. דתסבון. מנהון: דהבא וכספא. ונחשא. ד ותכלא וארגונא וצבע זהורי. ובזן ומעין. ה ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי סגונא. ואעי שטין. ו משחא. לאנהרותא: בסמיא למשח רבותא. ולקטרת בסמיא. ז אבני ברלא. ואבני אשלמותא. לשקטא באיפודא. ובחשנא. ח ויעבדון קדמי. מקדש: ואשרי שכינתי. ביניהון. ט ככל. דאנא מחזי יתד. ית דמות משכנא. וית דמות כל מנהי: וכין. תעבדון. {ס} י ויעבדון ארונא. דאעי שטין: תרתין אמין ופלגא ארכיה. ואמתא ופלגא פתייה. ואמתא ופלגא. רומיה. יא ותחפי יתיה דהב דכי. מגיו ומברא תחפיניה: ותעביד עלוהי זיר דדהב. סחור סחור. יב ותתיד ליה. ארבע עזון דדהב. ותתין. על ארבע זויתיה: ותרתין עזון. על סטריה חד. ותרתין עזון. על סטריה תנינא. יג ותעביד אריחי. דאעי שטין: ותחפי יתהון. דהבא. יד ותעיל ית אריחא בעזקתא. על סטרי ארונא. למטל ית ארונא. בהון. טו בעזקתא. ארונא. יהון. אריחא: לא יעדון. מניה. טז ותתין. בארונא—ית. סהדותא. דאתין. לה. שני יז ותעביד כפרתא. דדהב דכי: תרתין אמין ופלגא ארכיה. ואמתא ופלגא פתייה. יח ותעביד תרין כרובין. דדהב: נגיד תעביד יתהון. מתרין סטרי כפרתא. יט ועביד כרובא חד מסטרא. מכא. וכרובא חד מסטרא. מכא: מן כפרתא תעבדון ית כרוביא. על תרין סטרוהי. כ ויהון כרוביא פריסין גדפיהון לעילא. מטלן בגדפיהון על כפרתא. ואפיהון. חד לקביל חד: לקביל כפרתא—יהון. אפי כרוביא. כא ותתין ית כפרתא על ארונא. מלעילא: ובארונא—תתין ית סהדותא. דאתין לה. כב ואזמין מימרי לה. תמן. ואמליל עמך מעלוי כפרתא מבין תרין כרוביא. דעל ארונא דסהדותא—ית כל דאפסיד יתד. לות בני ישראל. {פ}

כג ותעביד פתורא. דאעי שטין: תרתין אמין ארכיה ואמתא פתייה. ואמתא ופלגא רומיה. כד ותחפי יתיה. דהב דכי: ותעביד ליה זיר דדהב. סחור סחור. כה ותעביד ליה גגנפא רומיה פשכא. סחור סחור: ותעביד זיר דדהב לגדנפיה. סחור סחור. כו ותעביד ליה. ארבע עזון דדהב: ותתין ית עזקתא. על ארבע זויתא. דלארבע רגלוהי. כז לקביל.

גדנפא. יהון. עזקתא—לא תרא לאריחא. למטל ית פתורא. כח ותעביד ית אריחא דאעי שטין. ותחפי יתהון דהבא: ויהון נטלין בהון. ית פתורא. כט ותעביד מגסוהי ובזוכהי. וקסותיה ומכילתיה. דיתנסד. בהון: דהב דכי. תעביד יתהון. ל ותתין על פתורא לחים אפיא. קדמי תדירא. {פ}

לא ותעביד מנרתא. דדהב דכי: נגיד תתעביד מנרתא. שדה וקנה. כלידהא חזורהא ושושנהא. מנה יהון. לב ושטא קנין. נפקין מסטרהא: תלתא קני מנרתא. מסטרה חד. ותלתא קני מנרתא. מסטרה תנינא. לג תלתא כלידין מצירין בקניא חד. חזור ושושן. ותלתא כלידין מצירין בקניא חד. חזור ושושן: כין לשטא קנין. דנפקין מן מנרתא. לד ובמנרתא. ארבעא כלידין: מצירין—חזורהא. ושושנהא. לה וחזור תחות תרין קני דמנה. וחזור תחות תרין קני דמנה. וחזור תחות תרין קני דמנה—לשטא קנין. דנפקין. מן מנרתא. לו חזירהון וקניהון. מנה יהון: כלה נגידא חדא. דדהב דכי. לו ותעביד ית בוצינהא. שבועא: ותדליק. ית בוצינהא. ויהון מנהרין. לקביל אפהא. לח וציבתהא ומחיתתהא. דדהב דכי. לט ככרא דדהבא דכיא. יעביד יתה—ית כל מניא. האליון. מ וחזי. ועביד: בדמותהון—דאת מתחזי. בטורא. {ס}

שמות פרק כו

שלישי א וית משכנא תעביד. עסר יריען: דבזן שזיר. ותכלא וארגונא וצבע זהורי—צורת כרובין עובד אמון. תעביד יתהון. ב ארכא דיריעתא חדא. עסרין ותמני אמין. ופתיא ארבע אמין. דיריעתא חדא: משחחא חדא. לכל יריעתא. ג חמיש יריען. יהון מלפפון. חדא. עם חדא: וחמיש יריען מלפפון. חדא עם חדא. ד ותעביד ענבין דתכלא. על ספתא דיריעתא חדא. מסטרא. בית לופי: וכין תעביד. בספתא דיריעתא. בסטרא. בית לופי תנינא. ה חמשין ענבין. תעביד ביריעתא חדא. וחמשין ענבין תעביד בסטרא דיריעתא. דבית לופי תנינא: מכון. ענביא. חדא. לקביל חדא. ו ותעביד. חמשין פרפין דדהב: ותלפף ית יריעתא חדא עם חדא. בפרפיא. ויהי משכנא. חד. ז ותעביד יריען דמעין. לפרסא על משכנא: חדא עסרי יריען. תעביד יתהון. ח ארכא דיריעתא חדא. תלתין אמין. ופתיא ארבע אמין. דיריעתא חדא: משחחא חדא. לחדא עסרי יריען. ט ותלפף ית חמיש יריען. לחוד. וית שית יריען. לחוד: ותעף ית

יִרְעֶתָּא שְׁתִּיתִיתָּא, לְקָבִיל אִפִּי מִשְׁכָּנָא. י וְתַעֲבִיד חֲמִשִּׁין עֲנָבִין, עַל סִפְתָּא דִּירְעֶתָּא חֲדָא, בְּסִטְרָא, בֵּית לֹפִי; וְחֲמִשִּׁין עֲנָבִין, עַל סִפְתָּא דִּירְעֶתָּא, דְּבֵית לֹפִי, תִּנְיָנָא. יא וְתַעֲבִיד פְּרָפִין דְּנִחָשׁ, חֲמִשִּׁין; וְתַעֲלִיל יֵת פְּרָפִיא בְּעֲנָבִיא, וְתִלְפִיף יֵת מִשְׁכָּנָא וְיְהִי חֵד. יב וְסִרְחָא, דִּיתִיר, בִּירְעֶתָּא, מִשְׁכָּנָא—פִּלְגֹּת יִרְעֶתָּא, דִּיתִירָא, תִּסְרַח, עַל אַחֲוֵי מִשְׁכָּנָא. יג וְאַמְתָּא מִכָּא וְאַמְתָּא מִכָּא, בְּדִיתִיר, בְּאַרְךְ, יִרְעֶתָּא מִשְׁכָּנָא: יְהִי סִרִּיחַ עַל סִטְרֵי מִשְׁכָּנָא, מִכָּא וּמִכָּא—לְכִסְיוֹתֶיהָ. יד וְתַעֲבִיד חוּפָאָה לְמִשְׁכָּנָא, דְּמִשְׁכֵּי דְכָרִי מִסְמָקִי, וְחוּפָאָה דְּמִשְׁכֵּי סִסְגוּנָא, מְלַעֲלָא. {פ}

רביעי טו וְתַעֲבִיד יֵת דַּפִּיא, לְמִשְׁכָּנָא, דְּאַעֲי שְׁטִין, קִימִין. טז עֶסֶר אֲמִין, אֲרָכָא דְדָפָא; וְאַמְתָּא וּפִלְגֹּת אֲמְתָּא, פְּתִיא דְדָפָא חֵד. יז תְּרִין צִירִין, לְדָפָא חֵד—מִשְׁלָבִין, חֵד לְקָבִיל חֵד; כִּין תַּעֲבִיד, לְכָל דְּפִי מִשְׁכָּנָא. יח וְתַעֲבִיד יֵת דַּפִּיא, לְמִשְׁכָּנָא, עֶסְרִין דַּפִּין, לְרוּחַ עֵיבֵר דְּרוּמָא. יט וְאַרְבַּעִין סְמָכִין דְּכִסָּף, תַּעֲבִיד, תַּחֲתֵּי עֶסְרִין דַּפִּין: תְּרִין סְמָכִין תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד, לְתִרְיָן צִירוּהִי, וְתִרְיָן סְמָכִין תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד, לְתִרְיָן צִירוּהִי. כ וְלִסְטֵר מִשְׁכָּנָא תִּנְיָנָא, לְרוּחַ צְפוֹנָא, עֶסְרִין, דַּפִּין. כא וְאַרְבַּעִין סְמָכִין, דְּכִסָּף: תְּרִין סְמָכִין, תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד, וְתִרְיָן סְמָכִין, תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד. כב וְלִסְפִּי מִשְׁכָּנָא, מַעֲרָבָא, תַּעֲבִיד, שְׁתָּא דַּפִּין. כג וְתִרְיָן דַּפִּין תַּעֲבִיד, לְזוּיֵת מִשְׁכָּנָא—בְּסוּפָהוֹן. כד וְיִהוֹן מְכוּנִין, מְלָרַע, וְכַחֲדָא יִהוֹן מְכוּנִין עַל רִישֵׁיהוֹן, לְעֻזְקָתָא חֲדָא; כִּין יְהִי לְתִרְוִיהוֹן, לְתִרְתִּין זֶוֹן יִהוֹן. כה וְיִהוֹן, תִּמְנִיא דַּפִּין, וְסְמָכִיהוֹן דְּכִסָּף, שְׁתֵּת עֶסֶר סְמָכִין: תְּרִין סְמָכִין, תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד, וְתִרְיָן סְמָכִין, תַּחֲתֵּי דָפָא חֵד. כו וְתַעֲבִיד עֲבֵרִי, דְּאַעֲי שְׁטִין, חֲמִשָּׁא, לְדָפִי סִטְרֵי מִשְׁכָּנָא חֵד. כז וְחֲמִשָּׁא עֲבֵרִין, לְדָפִי סִטְרֵי מִשְׁכָּנָא תִּנְיָנָא; וְחֲמִשָּׁא עֲבֵרִין, לְדָפִי סִטְרֵי מִשְׁכָּנָא, לְסוּפָהוֹן, מַעֲרָבָא. כח וְעִבְרָא מְצִיעָאָה, בְּגוֹ דַּפִּיא, מַעֲבֵר, מִן סִפִּי לְסִפִּי. כט וְיֵת דַּפִּיא תַּחֲפִי דְהֶבֶא, וְיֵת עֻזְקָתָהוֹן תַּעֲבִיד דְהֶבֶא—אַתְרָא, לְעִבְרִיא; וְתַחֲפִי יֵת עֲבֵרִיא, דְהֶבֶא, ל וְתַקִּים, יֵת מִשְׁכָּנָא: כָּחֻלְתִּיהָ—דְּאַתְחַזִּיתָּא, בְּטוֹרָא. {ס} חֲמִישִׁי לא וְתַעֲבִיד פְּרָכְתָּא, דְּתַכְלָא וְאַרְגֻּנָא וְצִבְעֵי זָהָרִי—וּבּוּץ שְׁזִיר; עוֹבֵד אֲמִן יַעֲבִיד יֵתָּה, צוּחַת כְּרוֹבִין. לב וְתַתִּין יֵתָּה, עַל אֲרַבְעָא עֲמוּדֵי שְׁטִין, מִחֲפֹן דְהֶבֶא, וְיִהוֹן דְהֶבֶא—עַל אֲרַבְעָא, סְמָכִין דְכִסָּף. לג וְתַתִּין יֵת פְּרָכְתָּא, תַּחֲתֵּי פְּרָפִיא, וְתַעֲלִיל לְתַמָּן מְגִין לְפְרָכְתָּא, יֵת אֲרוֹנָא דְסִהֲדוּתָא; וְתַפְרִישׁ פְּרָכְתָּא, לְכוֹן, בִּין קִדְשָׁא, וּבִין קִדְשׁ קִדְשָׁא, לד וְתַתִּין, יֵת כְּפָרְתָּא, עַל אֲרוֹנָא דְסִהֲדוּתָא—

—בְּקִדְשׁ, קִדְשָׁא. לה וְתַשְׁוִי יֵת פְּתוּרָא, מִבְּרָא לְפְרָכְתָּא, וְיֵת מְנִרְתָּא לְקָבִיל פְּתוּרָא, עַל סִטְרֵי מִשְׁכָּנָא דְרוּמָא; וּפְתוּרָא—תַתִּין, עַל סִטְרֵי צְפוֹנָא. לו וְתַעֲבִיד פְּרָסָא לְתַרַע מִשְׁכָּנָא, תַּכְלָא וְאַרְגֻּנָא וְצִבְעֵי זָהָרִי וּבּוּץ שְׁזִיר, עוֹבֵד, צִיר. לז וְתַעֲבִיד לְפְרָסָא, חֲמִשָּׁא עֲמוּדֵי שְׁטִין, וְתַחֲפִי יֵתָהוֹן דְהֶבֶא, וְיִהוֹן דְהֶבֶא; וְתַתִּיד לְהוֹן, חֲמִשָּׁא סְמָכִין דְנִחָשָׁא. {ס}

שמות פרק כז

ששי א וְתַעֲבִיד יֵת מִדְּבַחָא, דְּאַעֲי שְׁטִין: חֲמִישׁ אֲמִין אֲרָכָא וְחֲמִישׁ אֲמִין פְּתִיא, מְרַבַּע יְהִי מִדְּבַחָא, וְתַלַּת אֲמִין, רוּמִיָּה. ב וְתַעֲבִיד קִרְנוּהִי, עַל אֲרַבַּע זְוִיתֶיהָ—מִנִּיה, יִהוֹן קִרְנוּהִי: וְתַחֲפִי יֵתָּה, נִחָשָׁא. ג וְתַעֲבִיד פְּסַכְתִּירוּתֶיהָ, לְמִסְפִּי קִטְמִיָּה, וּמְגִרופִּיתֶיהָ וּמְזִרְקוּהִי, וְצִנּוּרִיתֶיהָ וּמַחֲתִיתֶיהָ; לְכָל מְנוּהִי, תַעֲבִיד נִחָשָׁא. ד וְתַעֲבִיד לִיָּה סִרְדָּא, עוֹבֵד מְצִדָּתָא דְנִחָשָׁא; וְתַעֲבִיד עַל מְצִדָּתָא, אֲרַבַּע עֻזָּן דְנִחָשָׁא, עַל אֲרַבְעָא סִטְרוּהִי. ה וְתַתִּין יֵתָּה, תַּחֲתֵּי סוּבִיבָא דְמִדְּבַחָא—מְלָרַע; וְתַחֲפִי מְצִדָּתָא, עַד פִּלְגֹּת מִדְּבַחָא. ו וְתַעֲבִיד אֲרִיחָיא לְמִדְּבַחָא, אֲרִיחֵי דְאַעֲי שְׁטִין; וְתַחֲפִי יֵתָהוֹן, נִחָשָׁא. ז וְיַעֲלִיל יֵת אֲרִיחֻהִי, בְּעֻזְקָתָא; וְיִהוֹן אֲרִיחָיא, עַל תְּרִין סִטְרֵי מִדְּבַחָא—בְּמִטְל יֵתָּה. ח חֲלִיל לְוִחִין, תַּעֲבִיד יֵתָּה: כְּמָא דְאַחֲוִי יֵתָּה בְּטוֹרָא, כִּין יַעֲבִדוּן. {ס} **שביעי ט** וְתַעֲבִיד יֵת דֶּרֶת מִשְׁכָּנָא—לְרוּחַ עֵיבֵר דְרוּמָא סִרְדִּי לְדֶרֶתָא דְּבוּץ שְׁזִיר, מָאָה אֲמִין אֲרָכָא, לְרוּחָא, חֲדָא. י וְעִמּוּדוּהִי עֶסְרִין, וְסְמָכִיהוֹן עֶסְרִין דְנִחָשָׁא; וְיִי עִמּוּדִיא וּכְבוּשִׁיָּהוֹן, כִּסָּף. יא וְכִין לְרוּחַ צְפוֹנָא בְּאַרְכָּא, סִרְדִּי מָאָה אֲרָכָא; וְעִמּוּדוּהִי עֶסְרִין, וְסְמָכִיהוֹן עֶסְרִין דְנִחָשָׁא, וְיִי עִמּוּדִיא וּכְבוּשִׁיָּהוֹן, כִּסָּף. יב וּפְתִיא דְדֶרֶתָא לְרוּחַ מַעֲרָבָא, סִרְדִּי חֲמִשִּׁין אֲמִין; עִמּוּדִיהוֹן עֶסְרָא, וְסְמָכִיהוֹן עֶסְרָא. יג וּפְתִיא דְדֶרֶתָא, לְרוּחַ קְדוּמָא מְנַחָא—חֲמִשִּׁין אֲמִין. יד וְחֲמִישׁ עֶסְרִי אֲמִין סִרְדִּי, לְעִבְרָא; עִמּוּדִיהוֹן תַּלְתָּא, וְסְמָכִיהוֹן תַּלְתָּא. טו וְלַעֲבָרָא תִּנְיָנָא—חֲמִישׁ עֶסְרִי, סִרְדִּין; עִמּוּדִיהוֹן תַּלְתָּא, וְסְמָכִיהוֹן תַּלְתָּא. טז וְלַתַּרַע דֶּרֶתָא פְּרָסָא עֶסְרִין אֲמִין, וְתַכְלָא וְאַרְגֻּנָא וְצִבְעֵי זָהָרִי וּבּוּץ שְׁזִיר—עוֹבֵד צִיר; עִמּוּדִיהוֹן, אֲרַבְעָא, וְסְמָכִיהוֹן, אֲרַבְעָא. יז כָּל עִמּוּדֵי דֶרֶתָא סַחֲוֹר סַחֲוֹר מְכַבְּשִׁין כִּסָּף, וְיִהוֹן כִּסָּף; וְסְמָכִיהוֹן, דְנִחָשָׁא. יח אֲרָכָא דְדֶרֶתָא מָאָה אֲמִין וּפְתִיא חֲמִשִּׁין בְּחֲמִשִּׁין, וְרוּמָא חֲמִישׁ אֲמִין—דְּבוּץ שְׁזִיר; וְסְמָכִיהוֹן, דְנִחָשָׁא. יט לְכָל מְנֵי מִשְׁכָּנָא, בְּכָל פְּלִחְנִיָּה, וְכָל סְכוּהִי וְכָל סִפִּי דֶרֶתָא, דְנִחָשָׁא. {ס}

פרשת תצוה

{ס} **כ** ואת תפסיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכיןא כתישא—לאנהרא: לאדלקא בוצינא, תדירא. **כא** במשכן זמנא מברא לפרכתא דעל סהדותא, יסדר יתיה אהרון ובנוהי מרמשא עד צפרא—קדם יי: קים עלם לדריהון, מן בני ישראל. {ס}

שמות פרק כח

א ואת קריב לותך ית אהרון אחיה וית בנוהי עמיה, מו בני ישראל—לשמשא קדמי: אהרון—נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרון. **ב** ותעביד לבושי קדשא, לאהרון אחיה, ליקר, ולתשבחא. **ג** ואת, תמליל עם כל חכמי לבא, דאשלימית עמהון, רוח חכמא: ויעבדון ית לבושי אהרון, לקדשותיה—לשמשא קדמי. **ד** ואלין לבושיא דיעבדון, חשנא ואיפודא ומעילא, וכתונין מרמץ, מצנף והמנין: ויעבדון לבושי קדשא לאהרון אחיה, ולבנוהי—לשמשא קדמי. **ה** ואנון יסבון ית דהבא, וית תכלא וית ארגונא, וית צבע זהורי, וית בוצא. {פ}

ו ויעבדון, ית איפודא: דהבא תכלא וארגונא צבע זהורי, ובוצ שזיר—עובד אמן. **ז** תרין כתפין מלפפן, יהון ליה על תרין סטרוהי—ויתלפף. **ח** והמן תקוניה דעלוהי, כעובדיה מניה יהי: דהבא, תכלא וארגונא וצבע זהורי—ובוצ שזיר. **ט** ותסב, ית תרתין אבני ברלא: ותגלוף עליהון, שמקת בני ישראל. **י** שתא, משמהתהון, על, אבנא חדא: וית שמקת שתא דאשתארו, על אבנא תנייטא—כתולדתהון. **יא** עובד אמן, אבן טבא—כתב מפרש כגלף דעזקא תגלוף ית תרתין אבניא, על שמקת בני ישראל: משקען מרמץ דדהב, תעביד יתהון. **יב** ותשוי ית תרתין אבניא, על כתפי איפודא, אבני דכרנא, לבני ישראל: ויטול אהרון ית שמקתהון קדם יי, על תרין כתפיה—לדכרנא. **יג** ויעבד מרמץ, דדהב. **יד** ותרתין תפין דדהב דכי, מתחמן תעביד יתהון עובד גדיליו: ותתין ית תכיןא גדילתא, על מרמצתא. {ס} **טו** ותעביד חשן דינא, עובד אמן—כעובד איפודא, תעבדיה: דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי, ובוצ שזיר—תעביד יתיה. **טז** מרבע יהי, ערף: ורתא ארכיה, ורתא פתייה. **יז** ותשלים ביה אשלמות אבנא, ארבעא סדרין דאבן טבא: סדרא קדמאה, סמקן ירקון וברקן—סדרא, חד. **יח** וסדרא, תנינא—

אזמרגדין שבזיו, וסבהלוס. **יט** וסדרא, תליתאה—קנפירי טרקיא, ועין עגלא. **כ** וסדרא, רביעאה—כרום ימא וברלא, ופנתירי: מרמץ בדהב יהון, באשלמותהון. **כא** ואבניא יהון על שמקת בני ישראל, תרתא עסרי—על שמקתהון: כתב מפרש כגלף דעזקא, גבר על שמיה, יהון, לתרי עסר שבטין. **כב** ותעביד על חשנא תכין מתחמן, עובד גדיליו, דדהב, דכי. **כג** ותעביד, על חשנא, תרתין, עזקן דדהב: ותתין, ית תרתין עזקתא, על תרין, סטרי חשנא. **כד** ותתין, ית תרתין גדילן דדהב, על תרתין, עזקתא—בסטרי, חשנא. **כה** וית תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי, תתין על תרתין מרמצתא: ותתין על כתפי איפודא, לקביל אפוחי. **כו** ותעביד, תרתין עזקן דדהב, ותשוי יתהון, על תרין סטרי חשנא—על ספתיה, דלעברא דאיפודא לגיו. **כז** ותעביד, תרתין עזקן דדהב, ותתין יתהון על תרין כתפי איפודא מלרע מלקביל אפוחי, לקביל בית לופי—מעליו, להמן איפודא. **כח** ויחדון ית חשנא מעזקתיה לעזקת איפודא, בחוטא דתכילתא, למחוי, על המין איפודא: ולא יתפרק חשנא, מעליו איפודא. **כט** ויטול אהרון ית שמקת בני ישראל בחשן דינא, על לביה—במעליה לקדשא: לדכרנא קדם יי, תדירא. **ל** ותתין בחשן דינא, ית אוריא וית תמיא, ויהון על לבא דאהרון, במיעליה לקדם יי: ויטול אהרון ית דין בני ישראל על לביה, קדם יי—תדירא. **שלישי** {ס} **לא** ותעביד ית מעיל איפודא, גמיר תכלא. **לב** ויהי פמיה, כפיל לגויה: תורא יהי מקף לפמיה סחור סחור עובד מחי, כפס שרין יהי ליה—דלא יתבוע. **לג** ותעביד על שפולוהי, רמוני תכלא וארגונא וצבע זהורי—על שפולוהי, סחור סחור: וזגין דדהב ביניהון, סחור סחור. **לד** זגא דדהבא ורמונא, זגא דדהבא ורמונא, על שפולי מעילא, סחור סחור. **לה** ויהי על אהרון, לשמשא: וישתמע קליה במיעליה לקדשא לקדם יי, ובמפקיה—ולא ימות. {ס} **לו** ותעביד ציצא, דדהב דכי: ותגלוף עלוהי כתב מפרש, קדש ליי. **לז** ותשוי יתיה על חוטא דתכילתא, ויהי על מצנפתא: לקביל אפי מצנפתא, יהי. **לח** ויהי, על בית עינוהי דאהרון, ויטול אהרון ית עות קדשיא דיקדשון בני ישראל, לכל מתנת קדשיהון: ויהי על בית עינוהי תדירא, לרעוא להון קדם יי. **לט** ותרמיץ כתונא דבוצא, ותעביד מצנפתא דבוצא: והמן תעביד, עובד ציר. **מ** ולבני אהרון תעביד

כתונין, ותעביד להון המניין; וקובעין תעביד להון, ליקר ולתשבחא. **מא** ותלביש יתהון ית אהרון אחיד, וית בננה עמיה; ותרבי יתהון ותקריב ית קרבנהון, ותקדיש יתהון—וישמשון קדמי. **מב** ועביד להון מכנסין דבויז, לכסאָה בסר עריא; מחרצין ועד ירכון, יהון. **מג** ויהון על אהרון ועל בננה במיעלהון למשכון זמנא, או במקרבהון למדבחא לשמשא בקדשא, ולא **יקבלון** חובא, ולא ימותון: קים עלם ליה, ולבננה בתרוהי. {ס}

שמות פרק כט

רביעי א ודין פתגמא דתעביד להון, לקדשא יתהון—לשמשא **קדמי**: סב תור חד בר תורי, ודכרין תרין—שלמין. **ב** ולחים פטיר, וגריצן פטירן דפילן במשח, ואספוגין פטירין, דמשחין במשח: סלת דחטין, תעביד יתהון. **ג** ותתין יתהון על סלא חד, ותקריב יתהון בסלא: וית תורא—וית, תרין דכרין. **ד** וית אהרון וית בננה תקריב, לתרע משכון זמנא: ותסחי יתהון, במיא. **ה** ותסב ית לבושיא, ותלביש ית אהרון ית כתונא, וית מעיל איפודא, וית איפודא וית חשנא: ותתקין ליה, בהמין איפודא. **ו** ותשוי מצנפתא, על רישיה: ותתין ית כלילא דקדשא, על מצנפתא. **ז** ותסב ית משחא דרבנותא, ותריק על רישיה: ותרבי, יתיה. **ח** וית בננה, תקריב: ותלבישונן, כתונין. **ט** ותזרין יתהון המניין אהרון ובננה, ותתקין להון קובעין, ותחי להון כהנתא, לקים עלם: **ותקריב קרבנא** דאהרון, **וקרבנא** דבננה. **י** ותקריב, ית תורא, לקדם, משכון זמנא: ויסמוך אהרון ובננה ית ידיהון, על ריש תורא. **יא** ותכוס ית תורא, קדם יי, בתרע, משכון זמנא. **יב** ותסב מדמא דתורא, ותתין על קרנת מדבחא באצבעד: וית כל דמא תשפוד, ליסודא דמדבחא. **יג** ותסב, ית כל תרבא דחפי ית גוא, וית חצרא דעל כבדא, וית תרתין כולין וית תרבא דעליהון: ותסיק, למדבחא. **יד** וית בסר תורא, וית משכיה וית אכליה, תוקיד בנורא, מברא למשריתא: חטתא, הוא. **טו** וית דכרא חד, תסב: ויסמכון אהרון ובננה, ית ידיהון—על ריש דכרא. **טז** ותכוס, ית דכרא: ותסב, ית דמיה, ותזרוק על מדבחא, סחור סחור. **יז** וית דכרא—תפליג, לאברוהי: ותחליל גויה וקרעוהי, ותתין על אברוהי ועל רישיה. **יח** ותסיק ית כל דכרא למדבחא, עלתא הוא קדם יי: **לא תקבלא ברעוא**, קרבנא קדם יי הוא. **יט** ותסב, ית דכרא תנינא: ויסמוך אהרון ובננה ית

ידיהון, על ריש דכרא. **כ** ותכוס ית דכרא, ותסב מדמיה ותתין על רום אדנא דאהרון ועל רום אדנא דבננה דימינא, ועל אליון ידהון דימינא, ועל אליון רגלהון דימינא: ותזרוק ית דמא על מדבחא, סחור סחור. **כא** ותסב מן דמא דעל מדבחא, ומשחא דרבנותא, ותדי על אהרון ועל לבושוהי, ועל בננה ועל לבושי בננה עמיה: ויתקדש הוא ולבושוהי, ובננה ולבושי בננה עמיה. **כב** ותסב מן דכרא תרבא ואליתא וית תרבא דחפי ית גוא, וית חצר כבדא וית תרתין כולין וית תרבא דעליהון, וית, שקא דימינא: ארי דכר **קרבנא**, הוא. **כג** ופתא דלחים חדא, וגריצתא דלחים משח חדא—ואספוג חד: מסלא, דפטיריא—דקדם יי. **כד** ותשוי כולא—על ידי אהרון, ועל ידי בננה: ותרים יתהון ארמא, קדם יי. **כה** ותסב יתהון מידהון, ותסיק למדבחא על עלתא: **לא תקבלא ברעוא** קדם יי, **קרבנא** הוא קדם יי. **כו** ותסב ית חדיא, מדכר קרבנא דלאהרון, ותרים יתיה ארמא, קדם יי: ויהי לך, לחלק. **כז** ותקדיש ית חדיא דארמאותא, וית שקא דאפרשוותא, דאתרס, ודאתפרש: מדכר, קרבנא—מדלאהרון, ומדלבננה. **כח** ויהי לאהרון ולבננה לקים עלם, מן בני ישראל, ארי אפרשוותא, הוא: ואפרשוותא יהי מן בני ישראל, מנכסת קדשיוהון—אפרשוותהון, קדם יי. **כט** ולבושי קדשא דלאהרון, יהון לבננה בתרוהי, לרבאָה בהון, ולקרבא בהון ית קרבנהון. **ל** שבועא יומין, ילבשונן כהנא תחותיה—מבננה: דייעול למשכון זמנא, לשמשא בקדשא. **לא** וית דכר קרבנא, תסב: ותבשיל ית בסריה, באתר קדיש. **לב** ויכול אהרון ובננה ית בסר דכרא, וית לחמא דבסלא, בתרע, משכון זמנא. **לג** ויכלון יתהון דאתכפר בהון, לקרבא ית קרבנהון לקדשא יתהון: וחילוני לא ייכול, ארי קדשא אנון. **לד** ואם ישתאר מבסר קרבנא, ומן לחמא—עד צפרא: ותוקיד ית דאשתאר בנורא, לא יתאכיל ארי קדשא הוא. **לה** ותעביד לאהרון ולבננה, כדן, ככל דפסידית, יתך: שבועא יומין, **תקריב קרבנהון**. **לו** ותורא דחטתא תעביד ליומא, על כפוריא, **ותדכי** על מדבחא, בכפרותך עלוהי: ותרבי יתיה, לקדשיתיה. **לז** שבועא יומין, תכפר על מדבחא, ותקדיש, יתיה: ויהי מדבחא קדש קדשין, כל **דזקרב** במדבחא יתקדש. **ששי** {ס} **לח** ודין, דתעביד על מדבחא: אמרין בני שגא תרין ליומא, תדירא. **לט** ית אמרא חד, תעביד בצפרא: וית אמרא תנינא, תעביד בין שמשא. **מ** ועסרונא

סִלְתָּא דְפִיל בְּמִשַּׁח כְּתִישָׁא, רַבְעוֹת הִינָא, וְנִסְכָּא, רַבְעוֹת
הִינָא חֲמָרָא--לֹאמָרָא, חֵד. **מֵא** וְיֵת אֲמָרָא תַנְיָנָא, תַעֲבִיד
בִּין שְׁמִשָּׁא: כְּמִנְחַת צִפְרָא וְכִנְסָכָה, תַעֲבִיד לָהּ, לֹאֲתַקְבֵּלָא
בְּרַעְוָא, קֶרְבָּנָא **קָדֶם** יי. **מֵב** עַלְת תְּדִירָא לְדִרְיֹכּוֹן, בְּתַרַע
מִשְׁכֹּן זִמְנָא קָדֶם יי, דְּאִזְמִין מִימְרֵי לְכוֹן תַּמָּן, לְמַלְלָא עַמָּד
תַּמָּן. **מֵג וְאִזְמִין מִימְרֵי** תַּמָּן, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאִתְקַדַּשׁ, בִּיקָרִי.
מֵד וְאִקְדִּישׁ יֵת מִשְׁכֹּן זִמְנָא, וְיֵת מִדְּבַחָא; וְיֵת אֶהְרֹן וְיֵת
בְּנוֹהֵי אֶקְדִּישׁ, לְשִׁמְשָׁא קָדְמִי. **מֵה** וְאֶשְׂרֵי נְשִׁכִּינְחִי, בְּגוֹ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל; וְאֶהְיֵי לְהוֹן, לְאַלְהָה. **מֵו** וַיִּדְעוּן, אֲרִי אֲנִי יי אֱלֹהֵהוֹן,
דְּאִפְקִית יֵתְהוֹן מֶאֱרַע דְּמַצְרַיִם, לְאַשְׁרָאָה נְשִׁכִּינְחִי בִינְהוֹן:
אֲנִי, יי אֱלֹהֵהוֹן. {פ}

שמות פרק ל

שְׁבִיעִי א וְתַעֲבִיד מִדְּבַחָא, לֹאֲקַטְרָא עֲלוּהֵי קִטְרַת בְּסַמִּין;
דְּאִעִי שְׁטִין, תַעֲבִיד יֵתִיה. **ב** אִמְתָּא אֲרַכִּיָּה וְאִמְתָּא פְתִיָּה,
מֶרְבַּע יְהִי, וְתַרְתִּין אֲמִין, רומיָה; מִנִּיה, קֶרְנוּהִי. **ג** וְתַחֲפִי

יֵתִיה דְּהַב דְּכִי, יֵת אֲגָרִיָּה וְיֵת כְּתִלּוּהִי סְחוֹר סְחוֹר--וְיֵת
קֶרְנוּהִי; וְתַעֲבִיד לִיה זִיר דְּדִהַב, סְחוֹר סְחוֹר. **ד** וְתַרְתִּין עֲזָקוֹן
דְּדִהַב תַעֲבִיד לִיה מִלְרַע לְזִירִיָּה, עַל תַּרְתִּין זִוִּיתִיָּה--תַעֲבִיד,
עַל תַּרְיִן סְטֶרוּהִי; וְיֵהִי לֹאֲתָרָא לְאַרְיִחָיָא, לְמַטֵּל יֵתִיה בְּהוֹן.
ה וְתַעֲבִיד יֵת אֲרִיחָיָא, דְּאִעִי שְׁטִין; וְתַחֲפִי יֵתְהוֹן, דְּהַבָּא. **ו**
וְתַתִּין יֵתִיה קָדֶם פְּרַכְתָּא, דְּעַל אֲרוֹנָא דְּסִהְדוּתָא--קָדֶם
כְּפָרְתָא, דְּעַל סִהְדוּתָא, **דְּאִזְמִין מִימְרֵי** לָהּ, תַּמָּן. **ז** וַיִּקְטֹר
עֲלוּהֵי אֶהְרֹן, קִטְרַת בְּסַמִּין; בְּצִפְרָא בְּצִפְרָא, בְּאִתְקַנּוּתִיָּה יֵת
בּוֹצִינָיָא--יִקְטֶרְנָה. **ח** וּבְאֲדִלְקוֹת אֶהְרֹן יֵת בּוֹצִינָיָא בִּין
שְׁמִשָּׁא, יִקְטֶרְנָה--קִטְרַת בְּסַמִּין תְּדִירָא קָדֶם יי, לְדִרְיֹכּוֹן.
ט לֹא תַסְקוֹן עֲלוּהֵי קִטְרַת בְּסַמִּין נְכָרָאִין, וְעֲלֵתָא וּמִנְחָתָא;
וְנִסְכָּא, לֹא תִנְסְכוּן עֲלוּהֵי. **י** וַיִּכְפֹּר אֶהְרֹן עַל קֶרְנֵתִיָּה, חֲדָא
בְּשִׁתָּא: מִדָּם חֲטָאֵת כְּפוּרִיָּא, חֲדָא בְּשִׁתָּא יִכְפֹּר עֲלוּהֵי
לְדִרְיֹכּוֹן--קָדֶם קָדֶם יי, חֲדָא **קָדֶם** יי, {פ}

פרשת כי תישא

מֵאֲתוֹן וְחִמְשִׁין; וְקִנִּי בְּסַמָּא, מִתְקַל מֵאֲתוֹן וְחִמְשִׁין. **כד**
וְקִצִּיעֵתָא, מִתְקַל חֲמִישׁ מָאָה בְּסִלְעֵי קָדָשָׁא; וּמִשַּׁח זִיתָא,
מְלִי הִינָא. **כה** וְתַעֲבִיד יֵתִיה, מִשַּׁח רַבּוּת קָדָשָׁא--בְּסִם
מְבִסִּם, עוֹבֵד בְּסַמִּין; מִשַּׁח רַבּוּת קָדָשָׁא, יְהִי. **כו** וְתַרְבִּי בִיָּה,
יֵת מִשְׁכֹּן זִמְנָא, וְיֵת, אֲרוֹנָא דְּסִהְדוּתָא. **כז** וְיֵת פְּתוּרָא, וְיֵת
כָּל מְנוּהִי, וְיֵת מְנֶרְתָּא, וְיֵת מְנַהָא; וְיֵת, מִדְּבַחָא דְּקִטְרַת
בְּסַמִּיָּא. **כח** וְיֵת מִדְּבַחָא דְּעֲלֵתָא, וְיֵת כָּל מְנוּהִי; וְיֵת כִּיּוּרָא,
וְיֵת בְּסִיסִיָּה. **כט** וְתַקְדִּישׁ יֵתְהוֹן, וְיֵהוֹן קָדֶם קָדֶם יי; כָּל
דִּיקְרָב בְּהוֹן, יִתְקַדֵּשׁ. **ל** וְיֵת אֶהְרֹן וְיֵת בְּנוֹהֵי, **תַרְבִּי**; וְתַקְדִּישׁ
יֵתְהוֹן, לְשִׁמְשָׁא קָדְמִי. **לא** וְעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תְּמַלִּיל לְמִימְרֵי:
מִשַּׁח רַבּוּת קָדָשָׁא יְהִי דִין, **קָדֶם** יי--לְדִרְיֹכּוֹן. **לב** עַל בְּסִרָא
דְּאֲנָשָׁא, לֹא יִתְסַד, וּבְדַמּוּתִיָּה, לֹא תַעֲבִידוֹן כּוֹתִיָּה; קָדָשָׁא
הוּא, קָדָשָׁא יְהִי לְכוֹן. **לג** גְּבֵר דִּיבְסִים דְּכוֹתִיָּה, וְדִיתִין מְנִיָּה
עַל חִילּוּנִי--וְיִשְׁתִּיצִי, מַעֲמִיָּה. {ס} **לד** וְאָמַר יי לְמִשָּׁה סָב
לָהּ בְּסַמִּין, נְטוּפָא וְטַפְרָא וְחִלְבוֹנוּתָא, בְּסַמִּין, וְלִבְנוֹתָא
דְּכִיתָא: מִתְקַל מִתְקַל, יְהִי. **לה** וְתַעֲבִיד יֵתִיה קִטְרַת בְּסַמִּין,
בְּסִם עוֹבֵד בְּסַמִּין, מַעֲרַב, דְּכִי קָדָשָׁא. **לו** וְתִשְׁחֹק מְנִיָּה,
וְתִדִּיק, וְתַתִּין מְנִיָּה קָדֶם סִהְדוּתָא בְּמִשְׁכֹּן זִמְנָא, דְּאִזְמִין
מִימְרֵי לָהּ תַּמָּן: קָדֶם קָדֶם יי, תְּהִי לְכוֹן. **לז** וַיִּקְטֹר בְּסַמִּין,
דְּתַעֲבִיד--בְּדַמּוּתִיָּה, לֹא תַעֲבִידוֹן לְכוֹן: קָדָשָׁא תְּהִי לָהּ, **קָדֶם**

יָא וּמַלִּיל יי, עַם מִשָּׁה לְמִימְרֵי. **יב** אֲרִי תַקְבִּיל יֵת חֲשָׁבּוֹן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, לְמִנְיָהוֹן, וְיִתְנוּן גְּבֵר פֶּרְקוֹן נְפִישִׁיָּה **קָדֶם** יי, כֵּד תַּמְנִי
יֵתְהוֹן; וְלֹא יְהִי בְּהוֹן מוֹתָא, כֵּד תַּמְנִי יֵתְהוֹן. **יג** דִּין יִתְנוּן, כָּל
דְּעֵבֵר עַל מְנִיָּנָא--פְּלָגוֹת סִלְעָא, בְּסִלְעֵי קָדָשָׁא: עֶסְרִין
קִשּׁוֹן, סִלְעָא--פְּלָגוֹת סִלְעָא, אֲפֶרְשׁוּתָא **קָדֶם** יי, **יד** כָּל,
דְּעֵבֵר עַל מְנִיָּנָא, מִבֵּר עֶסְרִין שְׁנִין, וְלַעֲיָלָא--יִתִּין,
אֲפֶרְשׁוּתָא **קָדֶם** יי, **טו** דְּעֵתִיר לֹא יִסְגִי, וְדַמְסִכִּין לֹא יִזְעֵר,
מִפְּלָגוֹת, סִלְעָא--לְמִתָּן יֵת אֲפֶרְשׁוּתָא **קָדֶם** יי, לְכַפְרָא עַל
נְפִשְׁתְּכוֹן. **טז** וְתַסֵּב יֵת כֶּסֶף כְּפוּרִיָּא, מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְתַתִּין
יֵתִיה, עַל פְּלַחֹן מִשְׁכֹּן זִמְנָא; וְיֵהִי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְדִכְרָנָא קָדֶם
יי, לְכַפְרָא עַל נְפִשְׁתְּכוֹן. {פ}

יז וּמַלִּיל יי, עַם מִשָּׁה לְמִימְרֵי. **יח** וְתַעֲבִיד כִּיּוּרָא דְּנִחָשָׁא,
וּבְסִיסִיָּה דְּנִחָשָׁא--לְקַדֵּשׁ; וְתַתִּין יֵתִיה, בִּין מִשְׁכֹּן זִמְנָא וּבִין
מִדְּבַחָא, וְתַתִּין תַּמָּן, מִיָּא. **יט** וְיִקְדִּישׁוּן אֶהְרֹן וּבְנוֹהֵי, מְנִיָּה,
יֵת יִדִּיהוֹן, וְיֵת רַגְלִיהוֹן. **כ** בְּמִיעֲלֵהוֹן לְמִשְׁכֹּן זִמְנָא, וְיִקְדִּישׁוּן
מִיָּא--וְלֹא יְמוּתוּן; אוֹ בְּמַקְרְבֵהוֹן לְמִדְּבַחָא לְשִׁמְשָׁא,
לֹאֲסָקָא קֶרְבָּנָא **קָדֶם** יי, **כא** וְיִקְדִּישׁוּן יִדִּיהוֹן וּרְגְלִיהוֹן, וְלֹא
יְמוּתוּן; וְתֵהִי לְהוֹן קִסִּים עֲלֵם לִיה וּלְבְנוֹהֵי, לְדִרְיֹהוֹן. {פ}
כב וּמַלִּיל יי, עַם מִשָּׁה לְמִימְרֵי. **כג** וְאֵת סָב לָהּ, בְּסַמִּין רִישָׁא,
מִירָא דְּכִיָּא מִתְקַל חֲמִישׁ מָאָה, וְקִנְמָן בְּשִׁם פְּלָגוּתִיָּה מִתְקַל

י. **לח** גבר דיעבד דכותה, לארחא בה--וישתיצי, מעמיה.
{ס}

שמות פרק לא

א ומליל יי, עם משה למימר. **ב** חזי, דרביתי בשום, בצלאל
בר אורי בר חור, לשבטא דיהודה. **ג** ואשלימית עמיה, רוח
מו קדם יי, בחכמא ובסכלתנו ובמדע, ובכל עבידא. **ד**
לא לפא, אמנו: למעבד בדהבא ובכסףא, ובנחשא. **ה**
ובאמנות אבן טבא לאשלמא, ובנגרות אעא; למעבד, בכל
עבידא. **ו** ואנא הא יהבית עמיה, ית אהליאב בר אחיסמך
לשבטא דדן, ובלב כל חכימי לבא, יהבית חכמתא; ויעבדון,
ית כל דפסידתך. **ז** ית משכן זמנא, וית ארונא לטהדותא,
וית כפרתא, דעלוהי; וית, כל מני משכנא. **ח** וית פתורא, וית
מנוהי, וית מנרתא, דכיתא, וית כל מנהא; וית, מדבחא
דקטרט **בסמיה**. **ט** וית מדבחא דעלתא, וית כל מנוהי; וית
כיורא, וית בסיסיה. **י** וית, לבושי שמושא; וית לבושי קדשא
לאהרון כהנא, וית לבושי בנהי לשמשא. **יא** וית משחא
דרבנותא וית קטרט בסמיה, לקדשא: ככל דפסידתך,
יעבדון. {פ}

יב ואמר יי, למשה למימר. **יג** ואת מליל עם בני ישראל,
למימר, ברם ית יומי שביא דילי, תטרון: ארי את היא בין
מימרי וביניכון, לזריכון--**למדע**, ארי אנא יי מקדשכון. **יד**
ותטרון, ית שבתא, ארי קדשא היא, לכון; דיחלנא, אתקטלא
יתקטיל--ארי כל דיעבד בה עבדתא, וישתיצי אנשא
ההוא מגו עמיה. **טו** שתא יומין, תתעבד עבדתא, וביומא
שביעאה שבא שבתא קדשא, קדם יי: כל דיעבד עבדתא
ביומא דשבתא, אתקטלא יתקטיל. **טז** ויטרון בני ישראל, ית
שבתא, למעבד ית שבתא לזריהון, קים עלם. **יז** בין מימרי,
ובין בני ישראל--את היא, לעלם: ארי שתא יומין, עבד יי
ית שמיא וית ארעא, וביומא שביעאה, שבת ונח. **יח** {ס}
יח ויהב למשה, כד שיעי למללא עמיה בטורא דסיני, תרין,
לוחי סהדותא--לוחי אבנא, כתיבין באצבעא דיי.¹³⁸

שמות פרק לב

א וחזא עמא, ארי אחר משה למיחת מן טורא; ואתקניש
עמא על אהרון, ואמרו ליה קום עביד לנא דחלון דיהכון
קדמנא--ארי דין משה גברא דאסקנא מארעא דמצרים, לא
ידענא מא הוה ליה. **ב** ואמר להון, אהרון, פריקו קדשי
דדהבא, דבאדני נשיכון בניכון ובנתכון; ואיתו, לותי. **ג**

ופריקו, כל עמא, ית קדשי דדהבא, דבאדניהון; ואיתאו,
לות אהרון. **ד** ונסיב מידהון, וצר יתיה בזיפא, ועבדיה, עיגל
מתכא; ואמרו--אלין דחלתך ישראל, דאסקו מארעא
דמצרים. **ה** וחזא אהרון, ובנא מדבחא קדמוהי; וקרא אהרון
ואמר, חגא קדם יי מחר. **ו** ואקדימו, ביומא דבתרוהי,
ואסיקו עלון, וקריבו נכסן; ואסחר עמא למיכל ולמשתי,
וקמו **לחיקא**. {פ}

ז ומליל יי, עם משה: איזיל חות--ארי חביל עמד,
דאסיקתא מארעא דמצרים. **ח** סטו **בפריע**, מן אורחא
דפסידתנן--עבדו להון, עיגל מתכא; וסגידו ליה, ודבחו
ליה, ואמרו, אלין דחלתך ישראל דאסקו מארעא דמצרים.
ט ואמר יי, למשה: גלי קדמי עמא הדין, והא עם קשי קדל
הוא. **י** וכען אנח בעותך מן קדמי, ויתקף רגזי בהון
ואשיצענו; ואעבד יתך, לעם סגי. **יא** וצלי משה, קדם יי
אלהיה; ואמר, למא יי יתקף רגזך בעמד, דאפיקתא מארעא
דמצרים, בחיל רב וביר תקיפא. **יב** למא יימרון מצראי
למימר, בבישא אפיקנו לקטלא יתהון **ביני** טוריא,
ולשיציותהון, מעל אפי ארעא; תוב מתקוף רגזך, תוב מן
בשתא דמילתא למעבד לעמד. **יג** אדכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדך, דסימטא להון במימרך, ומלילתא עמהון,
אסגי ית בניכון ככוכבי שמיא; וכל ארעא הדיא דאמרית,
אתין לבניכון, ויחסנון, לעלם. **יד** ותב, יי, מן בשתא, דמליל
למעבד לעמיה. {פ}

טו ואתפני ונחת משה, מן טורא, ותרין לוחי סהדותא,
בידיה: לוחי, כתיבין מתרין עבריהון--מכא ומכא, אנון
כתיבין. **טז** ולוחיא--עובדא דיי, אנון; וכתבא, כתבא דיי
הוא--**מפרש**, על לוחיא. **יז** ושמע יהושוע ית קל עמא, כד
מיבין; ואמר, למשה, קל קרבא, במשירתא. **יח** ואמר, לא
קל גברין דנצחין בקרבא, ואף לא קל, חלשין דמתברין; קל
דמחויבין, אנא שמע. **יט** והוה, כד קריב למשירתא, וחזא ית
עגלא, וחנגין; ויתקף רגזא דמשה, ורמא מידוהי ית לוחיא,
ותבר יתהון, בשפלי טורא. **כ** ונסיב ית עגלא דעבדו, ואוקיד
בנורא, וסף, עד דהוה דסיק; ודרא על אפי מיא, ואשקי ית
בני ישראל. **כא** ואמר משה לאהרון, מא עבד לך עמא הדין:
ארי איתיתא עלוהי, חובא רבא. **כב** ואמר אהרון, לא יתקף
רגזא דרבוני; את ידעת ית עמא, ארי בביש הוא. **כג** ואמרו
לי--עבד לנא דחלון, דיהכון קדמנא: ארי דין משה גברא,

דאססנא מארעא דמצרים—לא ידענא, מא הוה ליה. **כד** ואמרית להון למאן דהבא. פריקו ויהבו לי: ורמיתיה בנורא. ונפק עגלא הדיו. **כה** וחזא משה ית עמא. ארי בטיל הוא: ארי בטילנון אהרון, לאסבותהון שום ביש בדריהון. **כו** וקם משה, בתרע משריתא, ואמר, מאן דחליא דיי ייחון לותי: ואתכנישו לותיה, כל בני לוי. **כז** ואמר להון, כדנן אמר יי אלהא דישראל, שון גבר חרביה, על ירפיה: עיברו ותובו מתרע לתרע, במשריתא, וקטולו גבר ית אחויה וגבר ית חבריה, ואנש ית קריביה. **כח** ועבדו בני לוי, כפתגמא דמשה: ונפל מן עמא ביומא ההוא, כתלתא אלפין גברא. **כט** ואמר משה, קריבו ידכון יומא דין **לרבנא קדם** יי, ארי גבר בבריה, ובאחיה—ולאיתאה עליכון יומא דין, ברכון. **ל** והוה, ביומא דבתרוהי, ואמר משה לעמא, אתון חבתון חובא רבא: וכען אסק לקדם יי, מאס אכפר על חוביכון. **לא** ותב משה לקדם יי, ואמר: בבועו, חב עמא הדיו חובא רבא, ועבדו להון, דחלן דדהב. **לב** וכען, אס שבקת לחוביהון: ואס לא—מחיני כען, מספרך דכתבתא. **לג** ואמר יי, למשה: מאן דחב קדמי, אמחיניה מספרי. נד וכען איזיל דבר ית עמא, לאתרא דמלילית לך—הא מלאכי, יהך קדמך: וביום אסערוטי, ואסער עליהון חוביהון. **לה** ומחא יי, ית עמא, על דאשתעבדו לעגלא, דעבד אהרון. {ס}

שמות פרק לג

א ומליל יי עם משה, איזיל סק מכא—את ועמא, דאסיקתא מארעא דמצרים: לארעא, דקיימית לאברהם ליצחק וליעקוב למימר, לבנה, אתננה. **ב** ואשלח קדמך, מלאכא: ואתריד, ית כנענאי אמוראי, וחתאי ופרזאי, חואי ויבוסאי. **ג** לארע עבדא חלב, ודבש: ארי לא **אסליק שכינתי מבינה**. ארי עם קשי קדל את—דלמא אשיצינה, באורחא. **ד** ושמע עמא, ית פתגמא בישא הדיו—ואתאבלו: ולא שון גבר **תקון זיניה**, עלוהי. **ה** ואמר יי למשה, אימר לבני ישראל אתון עם קשי קדל—שעה חדא **אסליק שכינתי מבינה**, ואשיצינה: וכען, אעד תקון זינה מנך—גלי קדמי, מא אעביד לך. **ו** ואעדו בני ישראל ית **תקון זינהון**, מטורא דחורב. **ז** ומשה נסיב ית משכנא ופרסיה ליה מברא למשריתא, ארחיק מן משריתא, וקרי ליה, **משכן בית אלפנא**: והוי, כל דתבע אלפן מן קדם יי, נפיק למשכן בית אלפנא, דמברא למשריתא. **ח** והוי, כד

נפיק משה למשכנא, קימין כל עמא, ומתעתדיו גבר בתרע משכניה: ומסתכלין אחורי משה, עד דעליל למשכנא. **ט** והוי, כד עליל משה למשכנא, נחית עמודא דעננא, וקאים בתרע משכנא: ומתמלל, עם משה. **י** וחזן כל עמא ית עמודא דעננא, קאים בתרע משכנא: וקימין כל עמא וסגדיו, גבר בתרע משכניה. **יא** ומליל יי עם משה ממלל עם ממלל, כמא דימליל גברא עם חבריה: ותאיב, למשריתא, ומשמשניה יהושוע בר נון **עולימא**, לא עדי מגו משכנא. {פ}

שלישי יב ואמר משה **קדם** יי, חזי דאת אמר לי אסיק ית עמא הדיו, ואת לא הודעתני, ית דתשלח עמי: ואת אמרת **רביתך** בשום, ואף אשכחתא **רחמי קדמי**. **יג** וכען אס כען אשכחית **רחמי קדמי**, הודעני כען ית אורח סובך, ואדע דחמד, בדיל דאשכח רחמי קדמי: וגלי קדמך, ארי עמך עמא הדיו. **יד** ואמר: **שכינתי תהך**, ואניח לך. **טו** ואמר, קדמוהי: אס לית **שכינתך** מהלכא ביננא, לא תסקננא מכא. **טז** ובמא יתידע הכא, ארי אשכחית רחמי קדמי אגא ועמד—הלא, במהך **שכינתך** עמנא: **ויתעבדן לנא פרישן**, לי ולעמך, משני מכל עמא, דעל אפי ארעא. {פ} **יז** רביעי **יז** ואמר יי למשה, אף ית פתגמא הדיו דמלילתא אעביד: ארי אשכחתא רחמי קדמי. **יח** וביתך בשום. **יח** ואמר: **אחזיני** כען, ית יקרך. **יט** ואמר, אגא אעבר כל טובי על אפך, ואקרי בשמא דיי, קדמך: ואחון למאן דאחון, וארחים על מאן דארחים. **כ** ואמר, לא תכול למחזי ית אפי **שכינתי**.¹³⁹ ארי לא יחזינני אנשא, ויתקיס. **כא** ואמר יי, הא אתר מחשו קדמי: ותתעתד, על טנרא. **כב** ויהי במעבר יקרי, ואשוניך במערת טנרא: ואגין **במימרי** עלך, עד דאעבר. **כג** ואעדי, ית דברת יקרי, ותחזי, ית דבתר: **ודקדמי**, לא יתחזון. {פ}

שמות פרק לד

חמישי א ואמר יי למשה, פסל לך תרין לוחי אבניא כסדמאי: ואכתוב, על לוחיא, ית פתגמיא, דהוה על לוחיא קדמאי דתברתא. **ב** והוי זמין, לצפרא: ותסב בצפרא לטורא דסיני, ותתעתד קדמי תמן על ריש טורא. **ג** ואנש לא יסק עמך, ואף אנש לא יתחזי בכל טורא: אף ענא ותורי לא ירעון, לקביל טורא ההוא. **ד** ופסל תרין לוחי אבניא

¹³⁹ אבל לעיל תרגם פני בשכנה סתם כאן בפני שכינה. צ"ע.

כְּקִדְמָאִי, וְאֶקְדִּים מִשָּׁה בְּצַפְרָא וְסָלִיק לְטוּרָא דְסִינִי. כְּמָא
דְּפִסְקִיד יִי, יְתִיָּה: וְנָסִיב בִּידִיָּה, תְּרִין לֹחֵי אַבְנֵיָא. **ה** וְאֶתְגַּלִּי
יִי בְּעִנְנָא, וְאֶתְעַתֵּד עִמָּיה תָּמָן; וְקָרָא בְּשֵׁמָא, דִּי. **ו** וְאֶעֱבֹר
יִי שְׁכִינְתִּיהָ עַל אֶפֹּהִי, וְקָרָא. יִי יִי, אֱלֹהֵא רַחֲמָנָא וְחִנָּא—
מְרַחֵם רַחֵם, וּמַסְגִּי לְמַעֲבַד טְבוֹן וְקִשּׁוּט. **ז** נָטִיר טִיבוֹ לְאֶלְפִי
דְּרִין, שְׂבִיב לְעוֹן וְלִמְרוֹד וְלִחֻבִּין; סֶלַח לְדַחֲבִין לְאוֹרִיָּתִיהָ.
וְלִדְלָא תִּיבִין לֹא מִזְכִּי—**מַסְעֵר** חֻבִּי אֲבָהֻן עַל בְּנִין וְעַל בְּנֵי
בְּנֵין מִדְּרִין, עַל דֶּר תְּלִיתַי וְעַל דֶּר רַבִּיעֵיָא. **ח** וְאוֹחִי, מִשָּׁה:
וְכִרַּע עַל אֶרְעָא, וְסָגִיד. **ט** וְאָמַר אִם כְּעַן אֲשַׁפְּחִית רַחֲמִין
קִדְמָר, יִי, תִּהְדֵּךְ כְּעַן שְׁכִינְתָּא דִּי, בִּינָנָא: אַרִי עִם קָשִׁי קִדְל
הוּא, וְתִשְׁבּוֹק לְחֻבְנָא וְלִחְטָאנָא וְתַחֲסַנְנָא. **י** שְׁשִׁי י וְאָמַר,
הָא אָנָּא גִזָּר קִיס, קִדְם כָּל עַמָּךְ אַעֲבִיד פְּרִישׁוֹן, דְּלָא
אֶתְבְּרִיאוּ בְּכָל אֶרְעָא וּבְכָל עַמָּיָא; וְיַחֲזִי כָּל עַמָּא דְאֵת
בִּינִיהוֹן יֵת עוֹבְדָא דִּי, אַרִי דְחִיל הוּא, דְאָנָּא, עֲבִיד עַמָּךְ. **יא**
טֵר לָךְ—יֵת דְאָנָּא, מִפְּקִדְךָ יוֹמָא דִּין; הָאָנָּא מִתְרִיךְ מִן קִדְמָךְ.
יֵת אֲמוֹרָאִי וְכִנְעֵנָאִי, וְחִתָּאִי וּפְרָזָאִי, וְחֻזָּאִי וְיִבּוּסָאִי. **יב**
אֶסְתַּמֵּר לָךְ, דְּלָמָא תִּגְזֹר קִיס לִיתִּיב אֶרְעָא, דְאֵת, עֲלִיל עֲלֵה:
דְּלָמָא יְהִי לְתַקְלָא, בִּינָךְ. **יג** אַרִי יֵת אִיגוּרִיָּהוֹן תִּתְרַעֲוִן, וְיֵת
קִמְתָּהוֹן תִּתְבְּרוֹן; וְיֵת אֲשִׁירִיָּהוֹן, תִּקְצֹצוֹן. **יד** אַרִי לֹא תִסְגֹּד,
לְטַעֲוֹת עַמָּיָא: אַרִי יִי קִנָּא שְׁמִיָּה, אֵל קִנָּא הוּא. **טו** דְּלָמָא
תִּגְזֹר קִיס, לִיתִּיב אֶרְעָא; וְיִטְעוֹן בְּתֵר טַעֲוִתָּהוֹן, וְיִדְבַּחוּן
לְטַעֲוִתָּהוֹן, וְיִקְרוּן לָךְ, וְיִתְכּוֹל מִדְּבַחִיָּהוֹן. **טז** וְתִסָּב מִבְּנִתָּהוֹן,
לְבָנֶךְ; וְיִטְעוֹן בְּנִתָּהוֹן, בְּתֵר טַעֲוִתָּהוֹן, וְיִטְעוֹן יֵת בְּנֶךְ, בְּתֵר
טַעֲוִתָּהוֹן. **יז** דְּחֹלֶן דְּמִתְכָּא, לֹא תַעֲבִיד לָךְ. **יח** יֵת חֲגָא
דְּפִטְרִיָּא, תִּטֵּר—שְׁבַע יוֹמִין תִּיכּוֹל פְּטִירָא דְּפִקִּידְתָּךְ, לְזִמֵּן
יִרְחָא דְאֲבִיבָא: אַרִי בִּירְחָא דְאֲבִיבָא, נִפְקֵתָא מִמַּצְרִים. **יט**
כָּל פֶּתַח וְלֵדָא, דִּילִי הוּא; וְכָל בְּעִירְךָ דְּכָרִין **תְּקַדִּישׁ**, בְּכוֹר
תּוֹר וְאָמַר. **כ** וּבְכֹרָא דְחִמְרָא תִּפְרוֹק בְּאִמְרָא, וְאִם לֹא

תִּפְרוֹק וְתַקְפִּיָּה; כָּל בְּכֹרָא דְבָנֶךְ תִּפְרוֹק, וְלֹא יִתְחַזּוּן קִדְמִי
רִיקְנִין. **כא** שְׁתָּא יוֹמִין תִּפְלַח, וּבְיוֹמָא שְׁבִיעֵיָּה תִּנּוּחַ;
בְּזִרְעָא וּבְחֻצָּא, תִּנּוּחַ. **כב** וְחֲגָא דְשְׁבוּעֵיָּה תַעֲבִיד לָךְ,
בְּכוֹרֵי חֻצַּד חֲטִין; וְחֲגָא, דְּכִנְשָׁא—בְּמַפְקָה, דְּשִׁתָּא. **כג** תִּלֵּת
זְמָנִין, בְּשִׁתָּא—יִתְחַזּוּן, כָּל דְּכוּרְךָ, קִדְם רַבּוֹן עַלְמָא יִי, אֱלֹהֵא
דְּיִשְׂרָאֵל. **כד** אַרִי אֶתְרִיךְ עַמָּיָא מִן קִדְמָךְ, וְאֶפְתִּי יֵת תַּחֲוּמָךְ;
וְלֹא יַחֲמִיד אָנֹשׁ, יֵת אֶרְעָךְ, בְּמַסְקֵךְ לְאֶתְחַזָּא קִדְם יִי
אֱלֹהֵךְ, תִּלֵּת זְמָנִין בְּשִׁתָּא. **כה** לֹא תִכּוֹס עַל חֲמִיעַ, דִּם פִּסְחִי;
וְלֹא יִבִּיתוּן לְצַפְרָא, תְּרַבִּי נִכְסֵת חֲגָא דְּפִסְחָא. **כו** רִישׁ, בְּכוֹרֵי
אֶרְעָךְ, תִּינִי, לְבֵית מִקְדָּשָׁא דִּי אֱלֹהֵךְ; לֹא תִיכְלוּן בְּסֹר,

{בַּחֲלֵב. {פ}

שְׁבִיעִי כז וְאָמַר יִי לְמִשָּׁה, כְּתוּב לָךְ יֵת פִּתְגָמֵיָּה הָאֵלִין: אַרִי
עַל מִימֵר פִּתְגָמֵיָּה הָאֵלִין, גִּזְרִית עַמָּךְ קִיס—*וְעַם יִשְׂרָאֵל. כח*
וְהוּא תָּמָן קִדְם יִי, אֶרְבַּעִין יוֹמִין וְאַרְבַּעִין לֵילָוֹן—לְחִמָּא לֹא
אָכַל, וּמִיָּא לֹא שָׁתִי; וְכַתֵּב עַל לֹחֲיָא, יֵת פִּתְגָמֵי קִימָא—
עֲסָרָא, פִּתְגָמִין. **כט** וְהוּא, כִּד נַחַת מִשָּׁה מִטּוּרָא דְסִינִי, וְתִרִין
לֹחֵי דְסִינִי בִידָא דְמִשָּׁה, בְּמִיחִתָּהּ מִן טוּרָא; וּמִשָּׁה לֹא
יַדַּע, אַרִי **סג** יוֹ יוֹ יִקְרָא דְאֶפֹּהִי—בְּמַלְלוּתִיהָ עִמָּיה. **ל** וְחֲזָא
אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יֵת מִשָּׁה, וְהָא סָגִי, יוֹ יִקְרָא דְאֶפֹּהִי;
וְדִחִילוּ, מִלְּאֶתְקַרְבָּא לְוִתִּיהָ. **לא** וְקָרָא לְהוֹן מִשָּׁה, וְתִבוּ
לְוִתִּיהָ אֶהְרֹן וְכָל רַבְרָבֵיָּה בְּכִנְשָׁתָא; וּמִלִּיל מִשָּׁה, עֲמָהוֹן.
לב וּבְתֵר כִּין אֶתְקַרְבוּ, כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וּפִקִּידוֹן—יֵת כָּל
דְּמִלִּיל יִי עִמָּיה, בְּטוּרָא דְסִינִי. **לג** וְשִׁינִי מִשָּׁה, מִלְּמַלְלָא
עֲמָהוֹן; וְיִהֵב עַל אֶפֹּהִי, בֵּית אִפִּי. **לד** וְכִד עֲלִיל מִשָּׁה לְקִדְם
יִי, לְמַלְלָא עִמָּיה, מַעֲדִי יֵת בֵּית אִפִּי, עַד מַפְסִיָּה; וְנִפְקִי,
וּמִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יֵת, דְּמִתְפַּסֵּד. **לה** וְחֲזוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
יֵת אִפִּי מִשָּׁה, אַרִי סָגִי, יוֹ יִקְרָא דְאִפִּי מִשָּׁה; וּמִתִּיב מִשָּׁה
יֵת בֵּית אִפִּי עַל אֶפֹּהִי, עַד דְּעֲלִיל לְמַלְלָא עִמָּיה. {ס}

פרשת ויקהל

שמות פרק לה

א וְכִנְשׁ מִשָּׁה, יֵת כָּל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל—וְאָמַר לְהוֹן:
אֵלִין, פִּתְגָמֵיָּה, דְּפִסְקִיד יִי, לְמַעֲבַד יִתְהוֹן. **ב** שְׁתָּא יוֹמִין,
תַּעֲבִיד עֲבִידְתָּא, וּבְיוֹמָא שְׁבִיעֵיָּה יְהִי לְכוֹן קִדְשָׁא שְׁבָא
שְׁבַתָּא, קִדְם יִי: כָּל דְּעִיבִיד בִּיהָ עֲבִידְתָּא, יִתְקַטִּיל. **ג** לֹא
תִבְעֵרוֹן אִישְׁתָּא, בְּכָל מוֹתְבִיכּוֹן, בְּיוֹמָא, דְּשַׁבְּתָא. {פ}
ד וְאָמַר מִשָּׁה, לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימֵר: דִּין
פִּתְגָמָא, דְּפִסְקִיד יִי לְמִימֵר. **ה** סִבּוּ מִנְכוֹן אֶפְרָשׁוּתָא, קִדְם יִי,
כָּל דִּיתְרֵי לְבִיָּה, יִיתִי יֵת אֶפְרָשׁוּתָא **קִדְם** יִי: דְּהָבָא וְכִסְפָּא,

וְנִחְשָׂא. **ו** וְתִכְלָא וְאַרְגָּוָנָא וְצַבֵּעַ זָהָרִי, וּבּוֹץ וּמַעֲזִי. **ז** וּמִשְׁכִּי
דְּדַכְרִי מִסְמָקִי וּמִשְׁכִּי סִסְגוֹנָא, וְאֶעִי שְׁטִין. **ח** וּמִשְׁחָא,
לְאַנְהָרוּתָא; וּבְסִמָּיָא לְמִשַּׁח רְבוּתָא, וְלִקְטֹרֶת בְּסִמָּיָא. **ט**
וְאֲבִנֵי בְרָלָא—וְאֲבִנֵי, אֲשִׁלְמוּתָא: לְשִׁקְעָא בְּאִיפּוֹדָא,
וּבַחֲשָׁנָא. **י** וְכָל חִכְמֵי לְבָא, דְּכִכּוֹן, יִיתּוֹן וְיַעֲבִדוּן, יֵת כָּל
דְּפִסְקִיד יִי. **יא** יֵת מִשְׁכָּנָא—יֵת פְּרִסְיָה, וְיֵת חוּפְאִיָּה; פְּרָפוּהִי,
דְּפוּהִי, עֲבְרוּהִי, עֲמוּדוּהִי וְסִמְכוּהִי. **יב** יֵת אֲרוֹנָא וְיֵת
אֲרִיחוּהִי, יֵת כְּפָרְתָא; וְיֵת, פְּרָכְתָּא דְּפִרְסָא. **יג** יֵת פִּתּוּרָא
וְיֵת אֲרִיחוּהִי, וְיֵת כָּל מְנוּהִי; וְיֵת, לְחִים אִפִּיָּא. **יד** וְיֵת מְנִרְתָּא

למעבד כל עבדית נגר ואמן. וציר בתכלא ובארגונא בצבע זהורי ובבוצא. ומחי: עבדי. כל עבדא. ומלפי, אמנון.

שמות פרק לו

א ויעבד בצלאל ואהליאב וכל גבר חכים לבא. דיהב יי חכמתא וסכלתנותא בהון. למדע למעבד. ית כל עבדית פלחון קדשא—לכל דפסיד. יי. **ב** וקרא משה. לבצלאל ולאהליאב. ולכל גבר חכים לבא. דיהב יי חכמתא בלביה—כל דאתרעי לביה. למקרב לעבדיתא למעבד יתה. **ג** ונסיבו מן קדם משה. ית כל אפרשותא דאיתאיו בני ישראל לעבדית פלחון קדשא—למעבד יתה; ואנון מיתו ליה עוד. נדבתא—בצפר בצפר. **ד** ואתו. כל חכימא. דעבדון. ית כל עבדית קדשא—גבר גבר מעבדיתא. דאנון עבדון. **ה** ואמרו למשה למימר. מסגן עמא לאיתא. מסת פלחנא לעבדיתא. דפסיד יי למעבד יתה. **ו** ופסיד משה. ואעברו **כרוז** במשריתא למימר. גבר ואתא לא יעבדון עוד עבדיתא. לאפרשות קדשא; ופסק עמא. מלאיתא. **ז** ועבדיתא. הות **מסת** לכל עבדיתא—למעבד יתה; ויתרת. {ס} **ח** ועבדו כל חכימי לבא בעבדי עבדיתא. ית משכנא—עסר יריעון; דבון שזיר. ותכלא וארגונא וצבע זהורי—**צורת** כרובין עובד אמן. עבד יתהון. **ט** ארכא דיריעתא חדא. עסרין ותמני אמין. ופתיא ארבע אמין. דיריעתא חדא: משחתא חדא. לכל יריעתא. **י** ולפיף ית חמיש יריעון. חדא עם חדא; וחמיש יריעון לפיף. חדא עם חדא. **יא** ועבד ענבין דתכלא. על ספתא דיריעתא חדא. מסטרא. בית לופי; כין עבד. בספתא דיריעתא. בסטרא. בית לופי תנינא. **יב** חמשין ענבין. עבד ביריעתא חדא. וחמשין ענבין עבד בסטרא דיריעתא. דבית לופי תנינא: מכון. ענבא—חדא. לקביל חדא. **יג** ועבד. חמשין פרפין דדהב; ולפיף ית יריעתא חדא עם חדא. בפרפיא. והוה משכנא. חד. {פ}

יד ועבד יריעון דמעזי. לפרסא על משכנא: חדא עסרי יריעון. עבד יתהון. **טו** ארכא דיריעתא חדא. תלתין אמין. וארבע אמין. פתיא דיריעתא חדא: משחתא חדא. לחדא עסרי יריעון. **טז** ולפיף ית חמיש יריעון. לחוד; וית שית יריעון. לחוד. **יז** ועבד ענבין חמשין. על ספתא דיריעתא. בסטרא. בית לופי; וחמשין ענבין. עבד על ספתא דיריעתא. דבית לופי. תנינא. **יח** ועבד פרפין דנחש. חמשין. ללפא ית משכנא.

דאנהורי וית מנהא. וית בוצינהא; וית. משחא דאנהרותא. **טו** וית מדבחא דקטרת בסמיא. וית אריחיה. וית משחא דרבותא. וית קטרת בסמיא; וית פרסא דתרעא. לתרע משכנא. **טז** ית מדבחא דעלתא. וית סרדא דנחשא דיליה. ית אריחיה. וית כל מנוחי; ית כירא. וית בסיסיה. **יז** ית סרדי דרתא. ית עמודוי וית סמכא; וית. פרסא דתרע דרתא. **יח** ית סכי משכנא וית סכי דרתא. וית אטוניהון. **יט** ית לבושי **שמשיא**. לשמשא בקדשא: ית לבושי קדשא לאהרון כהנא. וית לבושי בנחוי לשמשא. **כ** ונפקו כל כנשתא דבני ישראל. מן קדם משה. **כא** ואתו. כל גבר **דאתרעי** לביה; וכל דאשלימת רוחיה עמיה. איתאיו ית אפרשותא קדם יי לעבדית משכנא וכלל פלחניה. ולבושי. קדשא. **כב** ומיתו גבריא. על נשיא: כל **דאתרעי** לביה. איתאיו שירין ושבין ועזון ומחוד כל מן דדהב. וכל גבר. דארים ארמות דהבא קדם יי. **כג** וכל גבר דאשתכח עמיה. תכלא וארגונא וצבע זהורי—ובוץ ומעזי; ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא. איתאיו. **כד** כל דארים. ארמות כסף ונחש. איתאיו. ית אפרשותא קדם יי; וכל דאשתכח עמיה אעי שטין. לכל עבדית פלחנא—איתאיו. **כה** וכל אתתא חכימת לבא. בידהא עזלא; ומיתו **כד עזיל**. ית תכלא וית ארגונא. וית צבע זהורי. וית בוצא. **כו** וכל נשיא—דאתרעי לבהון עמהון. בחכמא: עזלן. ית מעזיא. **כז** **ורברביא** איתאיו—ית אבני ברלא. וית אבני אשלותא: **לנשקא** באיפודא. ובחשנא. **כח** וית בסמא. וית משחא: לאנהרותא—ולמשח רבותא. ולקטרת בסמיא. **כט** כל גבר ואתא. דאתרעי לבהון עמהון. לאיתא ללכל עבדיתא. דפסיד יי למעבד בידא דמשה—איתאיו בני ישראל נדבתא. קדם יי. {פ}

שני **ל** ואמר משה לבני ישראל. חזו דרבי יי בשום. בצלאל בר אורי בר חור. לשבטא דיהודה. **לא** ואשלים עמיה. רוח מן קדם יי. בחכמא בסכלתנו ובמדע. ובכל עבדא. **לב** ולא לפא. אמנון¹⁴⁰—למעבד בדהבא ובכספא. ובנחשא. **לג** ובאמנות אבן סבא לאשלתא. ובנגרות אעא; למעבד. בכל עבדית אמנון. **לד** ולא לפא. יהב בלביה: הוא. ואהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן. **לה** אשלים עמהון חכימות לבא.

¹⁴⁰ אין זה תרגום ח.ש.ב. הרגיל, אבל כ"ה בכל ד' מקרים של 'לשחוב מחשבות'. וכתב פרשגן (פ' כי תשא, עמ' 645) מכיוון שאין גזירת פועל מן השם 'אמנות'

למהוי חד. **יט** ועבד חופאָה למשכנא, דמשכי דכרי מסמקי. וחופאָה דמשכי סגונא, מלעילא. {ס} **כ** ועבד ית דפיא. למשכנא, דאעי שטין, קימין. **כא** עסר אמין, ארכא דדפא; ואמתא ופלגות אמתא, פתיא דדפא חד. **כב** תרין צירין, לדפא חד, משלבינ, חד לקביל חד; כין עבד, לכל דפי משכנא. **כג** ועבד ית דפיא, למשכנא: עסרין דפין, לרוח עיבר דרומא. **כד** וארבעין, סמכין דכסף--עבד, תחות עסרין דפין: תרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי, ותרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי. **כה** ולסטר משכנא תנינא, לרוח צפונא, עבד, עסרין דפין. **כו** וארבעין סמכיהון, דכסף--תרין סמכין, תחות דפא חד, ותרין סמכין, תחות דפא חד. **כז** ולסיפי משכנא, מערבא, עבד, שתא דפין. **כח** ותרין דפין עבד, לזוית משכנא--בסופהון. **כט** והו מכונין, מלרע, וכחדא הו מכונין ברשיהון, לעזקתא חדא; כין עבד לתרויהון, לתרתין זון. **ל** והו, תמניא דפין, וסמכיהון דכסף, שתת עסר סמכין--תרין סמכין תרין סמכין, תחות דפא חד. **לא** ועבד עברי, דאעי שטין--חמשא, לדפי סטר משכנא חד. **לב** וחמשא עברין, לדפי סטר משכנא תנינא; וחמשא עברין לדפי משכנא, לסופהון מערבא. **לג** ועבד, ית עברא מציעא, לאעברא בגו דפיא, מן סיפי לסיפי. **לד** וית דפיא חפא דהבא, וית עזקתהון עבד דהבא--אתרא, לעבריא; וחפא ית עבריא, דהבא. **לה** ועבד, ית פרקתא, דתכלא וארגונא וצבע זהור, ובין שזיר; עובד אמן עבד ית, צורת כרובין. **לו** ועבד לה, ארבעא עמודי שטין, וחפנן דהבא, וויהון דהבא; ואתיד להון, ארבעא סמכין דכסף. **לז** ועבד פרסא לתרע משכנא, דתכלא וארגונא וצבע זהור ובין שזיר, עובד, ציר. **לח** וית עמודהי חמשא וית וויהון, וחפי רישיהון וכבושיהון דהבא; וסמכיהון חמשא, דנחשא. {פ}

שמות פרק לז

א ועבד בצלאל ית ארונא, דאעי שטין; תרתין אמין ופלגא ארכיה, ואמתא ופלגא פתייה, ואמתא ופלגא, רומיה. **ב** וחפיה דהב דכי, מגיו ומברא; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **ג** ואתיד ליה, ארבע עזון דדהב, על ארבע זויתיה; ותרתין עזון, על סטריה חד, ותרתין עזון, על סטריה תנינא. **ד** ועבד אריחי, דאעי שטין; וחפא יתהון, דהבא. **ה** ואעיל ית אריחא בעזקתא, על סטרי ארונא, למטל, ית ארונא. **ו** ועבד כפרתא, דדהב דכי: תרתין אמין ופלגא ארכיה, ואמתא ופלגא פתייה. **ז** ועבד תרין כרובין, דדהב; נגיד עבד יתהון,

מתרין סטרי כפרתא. **ח** כרובא חד מסטרא מכא, וכרובא חד מסטרא מכא; מן כפרתא עבד ית כרוביא, מתרין סטרוהי. **ט** והו כרוביא פריסין גדפיהון לעילא, מטלן בגדפיהון על כפרתא, ואפיהון, חד לקביל חד; לקביל כפרתא--הו, אפי כרוביא. {פ}

י ועבד ית פתורא, דאעי שטין; תרתין אמין ארכיה ואמתא פתייה, ואמתא ופלגא רומיה. **יא** וחפא יתיה, דהב דכי; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **יב** ועבד ליה גזנפא רומיה פשפא, סחור סחור; ועבד זיר דדהב לגדנפיה, סחור סחור. **יג** ואתיד ליה, ארבע עזון דדהב; ויהב, ית עזקתא, על ארבע זויתא, דלארבע רגלוהי. **יד** לקביל, גזנפא, הואה, עזקתא; אתרא, לאריחא, למטל, ית פתורא. **טו** ועבד ית אריחא דאעי שטין, וחפא יתהון דהבא, למטל, ית פתורא. **טז** ועבד ית מניא דעל פתורא, ית מגסוהי וית בזכוהי וית מכילתיה, וית קסותא, דיתנסך בהון--דדהב, דכי. {פ}

שלשי יז ועבד ית מנרתא, דדהב דכי; נגיד עבד ית מנרתא, שדה וקנה--כלידהא חזורהא ושושנהא, מנה הו. **יח** ושתא קנין, נפקין מסטרהא: תלתא קני מנרתא, מסטרה חד, ותלתא קני מנרתא, מסטרה תנינא. **יט** תלתא כלידין מצירין בקניא חד, חזור ושושן; כין לשתא קנין, דנפקין מן מנרתא. **כ** ובמנרתא, ארבעא כלידין: מצירין--חזורהא, ושושנהא. **כא** וחזור תחות תרין קני דמנה, וחזור תחות תרין קני דמנה, וחזור, תחות תרין קני דמנה--לשתא, קנין, דנפקין, מנה. **כב** חזורהון וקניהון, מנה הו; כלה נגידא חדא, דדהב דכי. **כג** ועבד ית בוצינהא, שבשא; וציבתהא ומחתינהא, דדהב דכי. **כד** כפרא דדהבא דכיא, עבד ית, וית, כל מנהא. {פ}

כה ועבד ית מדבחא דקטרת בסמיא, דאעי שטין; אמתא ארכיה ואמתא פתייה מרבע, ותרתין אמין רומיה--מניה, הואה קרנוהי. **כו** וחפא יתיה דהב דכי, ית אגריה וית כתלוהי סחור סחור--וית קרנוהי; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **כז** ותרתין עזון דדהב עבד ליה מלרע לזיריה, על תרתין זויתיה, על, תרין סטרוהי--לאתרא לאריחא, למטל יתיה בהון. **כח** ועבד ית אריחא, דאעי שטין; וחפא יתהון, דהבא. **כט** ועבד ית משחא דרבותא, קדשא, וית קטרת בסמיא, דכי--עובד, בסמנו. {ס}

שמות פרק לח

רביעי א ועבד ית מדבחא דעלתא. דאעי שטין: חמיש אמין ארכיה וחמיש אמין פתייה. מרבע. ותלת אמין. רמיה. **ב** ועבד קרנוהי. על ארבע זויתיה—מניה. הואה קרנוהי: וחפא יתיה. נחשא. **ג** ועבד ית כל מני מדבחא. ית פסכתירותא וית מגרופיתא וית מזרקא. ית צנוריתא. וית מחתיתא: כל מנוהי. עבד נחשא. **ד** ועבד למדבחא סרדא. עובד מצדתא דנחשא. תחות סוביביה מלרע. עד פלגיה. **ה** ואתיד ארבע עזקו. בארבע זויתא—לסרדא דנחשא: אתרא. לאריחא. **ו** ועבד ית אריחא. דאעי שטין: וחפא יתהון. נחשא. **ז** ואעיל ית אריחא בעזקתא. על סטרי מדבחא. למטל יתיה. בהון: חליל לוחין. עבד יתיה. {ס} **ח** ועבד. ית כיורא דנחשא. וית. בסיסיה דנחשא—במחזית. נשיא. דאתין לצלאה. בתרע משפן זמנא. {ס} **ט** ועבד. ית דרתא: לרוח עיבר דרומא. סרדי דרתא דבון שזיר. מאה. אמין. **י** עמודיהון עסרין. וסמכיהון עסרין דנחשא: ווי עמודיא וכבושיהון. כסף. **יא**

פרשת פקודי

סחור סחור. וית סמכי תרע דרתא: וית כל ספי משפנא וית כל ספי דרתא. סחור סחור.

שמות פרק לט

א ומן תכלא וארגונא וצבע זהורי. עבדו לבושי שמושא לשמשא בקדשא: ועבדו ית לבושי קדשא. דלאהרון. כמא דפסיד יי. ית משה. {פ}

חמישי **ב** ועבד. ית איפודא: דהבא. תכלא וארגונא וצבע זהורי—ובון שזיר. **ג** ורדיו ית ססי דדהבא. וקציצו חוטין. למעבד בגו תכלא ובגו ארגונא. ובגו צבע זהורי ובגו בוצא—עובד. אמן. **ד** כתפין עבדו ליה. מלפפן—על תרין סטרוהי. מלפפ. **ה** והמין תקונייה דעלוהי. מניה הוא כעובדוהי. דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי. ובון שזיר—כמא דפסיד יי. ית משה. {ס} **ו** ועבדו ית אבני ברלא. משקען מרמצן דדהב. גליפן **כתב מפרש**. על שמהת בני ישראל. **ז** ושו יתהון. על כתפי איפודא—אבני דכרנא. לבני ישראל: כמא דפסיד יי. ית משה. {פ}

ח ועבד ית חשנא עובד אמן. כעובד איפודא: דהבא. תכלא וארגונא וצבע זהורי—ובון שזיר. **ט** מרבע הוה עיף. עבדו ית חשנא—זרתא ארכיה וזרתא פתייה. עיף. **י** ואשלימו ביה—ארבעא. סדרין דאבן סבא: סדרא קדמאה. סמקו ירקון וברקו—סדרא. חד. **יא** וסדרא. תנינא—אזמרגדין שבזין.

וּסְבָחָלוּם. **יב** וְסִדְרָא, תְּלִיתָאָה—קִנְיִירִי טְרָקִיָא, וְעִין עֲגָלָא.
יג וְסִדְרָא, רְבִיעָאָה—כְּרוֹם יָמָא וּבְרָלָא, וּפְנִיתִירִי: מִשְׁעָנָא
מִרְמָצָן בְּדָהֵב, בְּאַשְׁלֻמוֹתָהוֹן. **יד** וְאַבְנֵיָא עַל שְׁמֹתָהּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנִין, תְּרִיתָא עֶסְרִי—עַל שְׁמֹתָהוֹן: **כְּתָב מִפְּרֹשׁ**
כְּגֻלָּף דְּעֻזָּא גִּבְרָא עַל שְׁמִיָּה, לְתַרֵּי עֶסֶר שְׁבֻטִין. **טו** וְעַבְדוּ
עַל חֲשָׁנָא תְּכִין מִתְחַמֵּן, עוֹבֵד גְּדִילוֹ, דְּדָהֵב, דְּכִי. **טז** וְעַבְדוּ,
תְּרִיתִין מִרְמָצָן דְּדָהֵב, וְתְרִיתִין, עֲזָן דְּדָהֵב; וְיִהְיִי, יֵת תְּרִיתִין
עוֹקֶתָא, עַל תְּרִין, סְטֵרִי חֲשָׁנָא. **יז** וְיִהְיִי, תְּרִיתִין גְּדִילוֹ דְּדָהֵב,
עַל תְּרִיתִין, עוֹקֶתָא—עַל סְטֵרִי, חֲשָׁנָא. **יח** וְיֵת תְּרִיתִין גְּדִילוֹ
דְּעַל תְּרִין סְטֵרוֹהִי, יִהְיִי עַל תְּרִיתִין מִרְמָצָתָא; וְיִהְיִינוּ עַל
כְּתָפֵי אִיפּוּדָא, לְקָבִיל אִפּוּהִי. **יט** וְעַבְדוּ, תְּרִיתִין עֲזָן דְּדָהֵב,
וְשׁוּיָא, עַל תְּרִין סְטֵרִי חֲשָׁנָא: עַל סַפְתִּיָּה—דְּלַעֲבָרָא
דְּאִיפּוּדָא, לְגִין. **כ** וְעַבְדוּ, תְּרִיתִין עֲזָן דְּדָהֵב, וְיִהְיִינוּ עַל תְּרִין
כְּתָפֵי אִיפּוּדָא מְלָרַע מְלָקָבִיל אִפּוּהִי, לְקָבִיל בֵּית לֹפִי—
מַעֲלִי, לְהַמֵּן אִיפּוּדָא. **כא** וְאַחַדְוִי יֵת חֲשָׁנָא מַעֲזָקִיתָהּ
לְעֻזָּקָא אִיפּוּדָא בְּחוּטָא דְּתַכִּילָתָא, לְמַהֲוִי עַל הַמֵּן אִיפּוּדָא,
וְלֹא יִתְפָּרַק חֲשָׁנָא, מַעֲלִי אִיפּוּדָא—כְּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת מִשָּׁה.
{פ}

שְׁשִׁי כב וְעַבְדוּ יֵת מַעֲלִי אִיפּוּדָא, עוֹבֵד מַחִי, גְּמִיר, תְּכֵלָא.
כג וּפְמִיָּה דְּמַעֲלִילָא בְּפִיל לְגִיָּה, כְּפֹס שְׁרִין; תּוֹרָא מִסְּפָר
לְפִמִּיָּה סְחֹר סְחֹר, לֹא יִתְבָּזַע. **כד** וְעַבְדוּ, עַל שְׁפּוּלֵי מַעֲלִילָא,
רְמוּנִי, תְּכֵלָא וְאַרְגֻּנָא וְצַבַּע זְהוּרִי—שְׁזִיר. **כה** וְעַבְדוּ זִגִין,
דְּדָהֵב דְּכִי; וְיִהְיִי יֵת זִגִיָּא בְּגוֹ רְמוּנִיָּא, עַל שְׁפּוּלֵי מַעֲלִילָא
סְחֹר סְחֹר—בְּגוֹ, רְמוּנִיָּא. **כו** זִגִיָּא וְרְמוּנָא זִגִיָּא וְרְמוּנָא, עַל
שְׁפּוּלֵי מַעֲלִילָא סְחֹר סְחֹר, לְשַׁמְשָׁא, כְּמָא דְּפָקִיד יִי יֵת
מִשָּׁה. {ס} **כז** וְעַבְדוּ יֵת כְּתוּבִין דְּבוּצָא, עוֹבֵד מַחִי, לְאַהֲרֹן,
וּלְבְנוֹהִי. **כח** וְיֵת מַצְנֶפֶתָא דְּבוּצָא, וְיֵת שְׁבָח קוֹבְעִיָּא דְּבוּצָא,
וְיֵת מְכַנְסֵי בּוּצָא, דְּבוּז שְׁזִיר. **כט** וְיֵת הַמִּינָא דְּבוּז שְׁזִיר,
וְתַכִּלָּא וְאַרְגֻּנָא וְצַבַּע זְהוּרִי—עוֹבֵד צִיר: כְּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת
מִשָּׁה. {ס} **ל** וְעַבְדוּ יֵת צִיצָא כְּלִילָא דְּקִדְשָׁא, דְּדָהֵב דְּכִי;
וְכַתְּבוּ עֲלוּהִי, **כְּתָב מִפְּרֹשׁ**—קִדְשִׁי, לִי. **לא** וְיִהְיִי עֲלוּהִי
חוּטָא דְּתַכִּילָתָא, לְמַתָּן עַל מַצְנֶפֶתָא מַלְעִילָא, כְּמָא דְּפָקִיד
יִי, יֵת מִשָּׁה. {ס} **לב** וְשְׁלִימָת—כָּל עֲבִידָת, מִשְׁכָּנָא מִשְׁכָּן
זִמְנָא; וְעַבְדוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל—כָּל דְּפָקִיד יִי יֵת מִשָּׁה, כִּין עַבְדוּ.
{פ}

לג וְאִיתִיָּאוּ יֵת מִשְׁכָּנָא לְוֹת מִשָּׁה, יֵת מִשְׁכָּנָא וְיֵת כָּל מְנוּהִי,
פְּרָפוּהִי דְּפוּהִי, עֲבֹרוּהִי וְעַמּוּדוּהִי וְסִמְכוּהִי. **לד** וְיֵת חוּפָאָה
דְּמִשְׁכֵּי דְּכָרִי, מְסַמְסִי, וְיֵת חוּפָאָה, דְּמִשְׁכֵּי סִסְגוּנָא; וְיֵת,

פְּרָכְתָא דְּפָרְסָא. **לה** יֵת אֲרוֹנָא דְּסִהְדוּתָא, וְיֵת אֲרִיחוּהִי; וְיֵת,
כְּפָרְתָא. **לו** יֵת פִּתּוּרָא, יֵת כָּל מְנוּהִי, וְיֵת, לַחִים אֲפִיָּא. **לז**
יֵת מְנִרְתָּא דְּכִיתָא יֵת בּוּצִינָהָא, בּוּצִינִי סִדְרָא—וְיֵת כָּל
מְנָהָא; וְיֵת, מִשְׁחָא דְּאַנְהוּתָא. **לח** וְיֵת, מִדְּבָחָא דְּדָהֵבָא,
וְיֵת מִשְׁחָא דְּרִבּוּתָא, וְיֵת קִטְרֶת בְּסִמִּיָּא; וְיֵת, פְּרָסָא דְּתִרַע
מִשְׁכָּנָא. **לט** יֵת מִדְּבָחָא דְּנִחָשָׁא, וְיֵת סִדְרָא דְּנִחָשָׁא דִּילִיָּה,
יֵת אֲרִיחוּהִי, וְיֵת כָּל מְנוּהִי; יֵת כִּיּוּרָא, וְיֵת בְּסִיסִיָּה. **מ** יֵת
סְרָדִי דְּרִתָּא יֵת עַמּוּדָהָא וְיֵת סִמְכָהָא, וְיֵת פְּרָסָא לְתִרַע
דְּרִתָּא, יֵת אֲטוּנוּהִי, וְיֵת סִפְהָא; וְיֵת, כָּל מְנִי פִלְחָן מִשְׁכָּנָא—
לְמִשְׁכָּן זִמְנָא. **מא** יֵת לְבוּשֵׁי שְׁמוּשָׁא, לְשַׁמְשָׁא בְּקִדְשָׁא; יֵת
לְבוּשֵׁי קִדְשָׁא לְאַהֲרֹן כְּהֵנָּא, וְיֵת לְבוּשֵׁי בְנוֹהִי לְשַׁמְשָׁא. **מב**
כָּל דְּפָקִיד יִי, יֵת מִשָּׁה: כִּין עַבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יֵת כָּל פִּלְחָנָא.
מג וְחָזָא מִשָּׁה יֵת כָּל עֲבִידָתָא, וְהָא עַבְדוּ יֵתָהּ—כְּמָא דְּפָקִיד
יִי, כִּין עַבְדוּ; וּבְרִיד יֵתָהוֹן, מִשָּׁה. {פ}

שמות פרק מ

שְׁבִיעִי א וּמִלִּיל יִי, עִם מִשָּׁה לְמִימֵר. **ב** בְּיוֹם יִרְחָא קִדְמָאָה,
בְּחֹד לִירְחָא, תְּקִים, יֵת מִשְׁכָּנָא מִשְׁכָּן זִמְנָא. **ג** וְתִשְׁוִי תִמָּן,
יֵת אֲרוֹנָא דְּסִהְדוּתָא; וְתִטִּיל עַל אֲרוֹנָא, יֵת פְּרָכְתָּא. **ד** וְתַעֲלִי,
יֵת פִּתּוּרָא, וְתַסְדֵּר, יֵת סִדְרִיָּה; וְתַעֲלִי, יֵת מְנִרְתָּא, וְתַדְלִיק,
יֵת בּוּצִינָהָא. **ה** וְתִתִּין יֵת מִדְּבָחָא דְּדָהֵבָא, לְקִטְרֶת בְּסִמִּיָּא,
קִדְס. אֲרוֹנָא דְּסִהְדוּתָא; וְתִשְׁוִי יֵת פְּרָסָא דְּתִרַעָא, לְמִשְׁכָּנָא.
ו וְתִתִּין, יֵת מִדְּבָחָא דְּעֵלְתָא, קִדְס, תִּרַע מִשְׁכָּנָא מִשְׁכָּן זִמְנָא.
ז וְתִתִּין, יֵת כִּיּוּרָא, בִּין מִשְׁכָּן זִמְנָא, וּבִין מִדְּבָחָא; וְתִתִּין תִּמָּן,
מִיָּא. **ח** וְתִשְׁוִי יֵת דְּרִתָּא, סְחֹר סְחֹר; וְתִתִּין, יֵת פְּרָסָא דְּתִרַע
דְּרִתָּא. **ט** וְתַסֵּב יֵת מִשְׁחָא דְּרִבּוּתָא, וְתַרְבִּי יֵת מִשְׁכָּנָא וְיֵת
כָּל דְּבִיָּה; וְתַקְדִּישׁ יֵתָהּ וְיֵת כָּל מְנוּהִי, וְיִהִי קִדְשָׁא. **י** וְתַרְבִּי
יֵת מִדְּבָחָא דְּעֵלְתָא, וְיֵת כָּל מְנוּהִי; וְתַקְדִּישׁ, יֵת מִדְּבָחָא, וְיִהִי
מִדְּבָחָא, קִדְשׁ קִדְשִׁין. **יא** וְתַרְבִּי יֵת כִּיּוּרָא, וְיֵת בְּסִיסִיָּה;
וְתַקְדִּישׁ, יֵתָהּ. **יב** וְתַקְרִיב יֵת אֲהֲרֹן וְיֵת בְּנוֹהִי, לְתִרַע מִשְׁכָּן
זִמְנָא; וְתַסְחִי יֵתָהוֹן, בְּמִיָּא. **יג** וְתַלְבִּישׁ, יֵת אֲהֲרֹן, יֵת, לְבוּשֵׁי
קִדְשָׁא; וְתַרְבִּי יֵתָהּ וְתַקְדִּישׁ יֵתָהּ, וְיִשְׁמִישׁ קִדְמִי. **יד** וְיֵת
בְּנוֹהִי, תַּקְרִיב; וְתַלְבִּישׁ יֵתָהוֹן, כְּתוּבִין. **טו** וְתַרְבִּי יֵתָהוֹן, כְּמָא
דְּרִבִּיתָא יֵת אֲבוּהֹן, וְיִשְׁמִישׁוּן, קִדְמִי; וְתַהִי לְמַהֲוִי לְהוֹן
רְבוּתָהוֹן, לְכַהֲנַת עֲלִים—לְדִרְהֹן. **טז** וְעַבְדוּ, מִשָּׁה: כָּל
דְּפָקִיד יִי, יֵתָהּ—כִּין עַבְדוּ. {ס} **יז** וְהָוָה בִּירְחָא קִדְמָאָה,
בְּשַׁתָּא תְּנִיטָא—בְּחֹד לִירְחָא: אֲתַקֵּס, מִשְׁכָּנָא. **יח** וְאֲקִים
מִשָּׁה יֵת מִשְׁכָּנָא, וְיִהְיִי יֵת סִמְכוּהִי, וְשׁוּי יֵת דְּפוּהִי, וְיִהְיִי יֵת
עֲבֹרוּהִי; וְאֲקִים, יֵת עַמּוּדוּהִי. **יט** וּפְרָסָא יֵת פְּרָסָא, עַל

מִשְׁכָּנָא, וְשׂוּי יִתְּ חוּפָאָה דְּמִשְׁכָּנָא עֲלוּהִי, מְלַעֲיָלָא--כְּמָא
דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ מִשָּׁה. {ס} **כ** וְנָסִיב וִיהֵב יִתְּ סִהֲדוּתָא, בְּאַרְוֹנָא.
וְשׂוּי יִתְּ אֲרִיחָיָא, עַל אֲרֹנָא; וִיהֵב יִתְּ כְּפָרְתָא עַל אֲרֹנָא.
מְלַעֲיָלָא. **כא** וְאֵעִיל יִתְּ אֲרֹנָא, לְמִשְׁכָּנָא, וְשׂוּי יִתְּ פִּרְכָּתָא
דְּפִרְסָא, וְאֵטִיל עַל אֲרֹנָא דְּסִהֲדוּתָא--כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ
מִשָּׁה. {ס} **כב** וִיהֵב יִתְּ פִּתּוּרָא בְּמִשְׁכֹּן זְמָנָא, עַל שְׂדָא
דְּמִשְׁכָּנָא צְפוּנָא, מִבְּרָא, לְפִרְכָּתָא. **כג** וְסִדֵּר עֲלוּהִי סִדְרִין
דְּלִחִים, קִדָּם יִי--כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ מִשָּׁה. {ס} **כד** וְשׂוּי יִתְּ
מִנְרֵתָא בְּמִשְׁכֹּן זְמָנָא, לְקָבִיל פִּתּוּרָא, עַל שְׂדָא דְּמִשְׁכָּנָא.
דְּרֹמָא. **כה** וְאֲדִלִּיק בּוֹצִינְיָא, קִדָּם יִי--כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ
מִשָּׁה. {ס} **כו** וְשׂוּי יִתְּ מִדְּבָחָא דְּדִהֲבָא, בְּמִשְׁכֹּן זְמָנָא, קִדָּם.
פִּרְכָּתָא. **כז** וְאֶקְטֵר עֲלוּהִי, קִטְרֵת בְּסִמִּין--כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי.
יִתְּ מִשָּׁה. {ס} **כח** וְשׂוּי יִתְּ פִּרְסָא דְּתִרְעָא, לְמִשְׁכָּנָא. **כט**
וְיִתְּ, מִדְּבָחָא דְּעֵלְתָא, שׂוּי, בְּתִרְעָא מִשְׁכָּנָא מִשְׁכֹּן זְמָנָא; וְאֶסִּיק
עֲלוּהִי, יִתְּ עֵלְתָא וְיִתְּ מִנְחָתָא--כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ מִשָּׁה. {ס}

ל וְשׂוּי, יִתְּ כִּיּוּרָא, בִּין מִשְׁכֹּן זְמָנָא, וּבִין מִדְּבָחָא; וִיהֵב תִּמָּן
מִיָּא, לְקִדּוּשׁ. **לא** וּמִקְדָּשִׁין מְנִיָּה, מִשָּׁה וְאֶהְרֹן וּבְנוֹהִי, יִתְּ
יְדִיהֹן, וְיִתְּ רִגְלִיהֹן. **לב** בְּמִיעֲלֵהֹן לְמִשְׁכֹּן זְמָנָא, וּבְמִקְרָבֵהֹן
לְמִדְּבָחָא--מִקְדָּשִׁין: כְּמָא דְּפִסְקִיד יִי, יִתְּ מִשָּׁה. {ס} **לג**
וְאֶקִּים יִתְּ דִּרְתָּא, סְחֹר סְחֹר לְמִשְׁכָּנָא וּלְמִדְּבָחָא, וִיהֵב, יִתְּ
פִּרְסָא דְּתִרְעָא דִּרְתָּא; וְשִׁיעִי מִשָּׁה, יִתְּ עֲבִידָתָא. {פ}
לד וְחִפָּא עֲנָנָא, יִתְּ מִשְׁכֹּן זְמָנָא; וִיקְרָא דִּי, אֶתְמְלִי יִתְּ
מִשְׁכָּנָא. **לה** וְלֹא יָכִיל מִשָּׁה, לְמִיעֵל לְמִשְׁכֹּן זְמָנָא--אֲרִי
שָׂרָא עֲלוּהִי, עֲנָנָא; וִיקְרָא דִּי, אֶתְמְלִי יִתְּ מִשְׁכָּנָא. **לו**
וּבִאֲסִתְלָקוּת עֲנָנָא מֵעֲלוֹי מִשְׁכָּנָא, נָטְלִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל.
מִטְּלִינְהֹן. **לז** וְאִם לֹא מִסְתַּלַּק, עֲנָנָא--וְלֹא נָטְלִין, עַד יוֹם
אֲסִתְלָקוּתִיהָ. **לח** אֲרִי עֲנָן יִקְרָא דִּי עַל מִשְׁכָּנָא, בִּימָמָא,
וְחִיּוֹ אִישְׁתָּא, הָוִי בְּלִילְיָא בִּיָּה--לְעִינֵי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל
מִטְּלִינְהֹן. {ש}